



2025/1

8.1.2025

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2025/1,

27. november 2024,

millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Kindlustusandjate raskustesse sattumisel võib olla liikmesriigi majanduslikule ja sotsiaalsele heaolule oluline mõju, kui selline olukord toob kaasa häireid kindlustusvõtjatele ning soodustatud või kahjustatud isikutele pakutavas kaitses. Edasikindlustusandjate osa majanduses, nende vastastikused seosed otsekindlustusandjate ja finantsturgudega üldisemalt ning võrdlemisi kontsentreeritud edasikindlustuse turg nõuavad nende makseraskuste või maksejõuetusega nõuetekohasel viisil tegelemiseks sobivat raamistikku. Seega tuleks käsitleda nii otsekindlustusandjate kui ka edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamist ja kriisilahendust, võttes arvesse nende vastavat eripära.
- (2) 2008. aasta ülemaailmne finantskriis tõi esile finantssektori haavatavused ja selle seotuse. Makseraskuste ja maksejõuetuse põhjused näisid olevat seotud muu hulgas finantsturgude arengu ning kindlustuse või edasikindlustuse olemusega. Selles osas tuuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate peamiste murekohtadena sageli esile kindlustusriski, s.o alarahastatud nõudeid, valesi hindamist, s.o alahinnatud kindlustusmakseid, varade ja kohustiste valesi valitsemist ning investeerimiskahju. Selles kontekstis on maksumaksjate raha kasutatud mitme kindlustusandja halvenenud finantsseisundi taastamiseks. Kuigi Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ ⁽³⁾ eesmärk oli tugevdada liidu finantssüsteemi ning kindlustus- ja edasikindlustusandjate vastupanuvõimet, ei kõrvaldanud see täielikult selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate maksejõuetuse võimalust. Turu suur volatiilsus ja pikaajalised madalad intressimäärad oleksid kindlustus- ja edasikindlustusandjate kasumlikkuse ja maksevõime jaoks eriti kahjulikud. Kindlustus- ja edasikindlustusandjate tundlikkus turu ja majanduse arengu suhtes nõuab seetõttu eriti suurt ettevaatlikkust ja sobivat raamistikku, mille abil selliste ettevõtjate finantsseisundi võimalikku halvenemist hallata, sealhulgas ennetaval viisil. Mõned hiljutised maksejõuetuse ja ligilähedase maksejõuetuse juhtumid, eriti piiriülese laadiga juhtumid, tõid esile praeguse raamistiku nõrgad kohad, millela tuleb tegeleda, et korraldada kindlustus- või edasikindlustusandjate korra kohast turult lahkumist.
- (3) Kindlustus- või edasikindlustusandjate tegevust, teenuseid või toiminguid, mida ei ole võimalik mõistliku aja jooksul või kindlustusvõtjate, soodustatud või kahjustatud isikute jaoks mõistlike kuludega asendada, tuleb käsitleda kriitiliste funktsioonidena, mis peavad jätkuma. Selline tegevus või sellised teenused või toimingud võivad olla kriitilised liidu, riiklikul või piirkondlikul tasandil. Kindlustus- või edasikindlustuskaitse järjepidevus on sageli eelistatav kui

⁽¹⁾ ELT C 275, 18.7.2022, lk 45.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 23. aprilli 2024. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 5. novembri 2024. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

maksejõuetu ettevõtja lõpetamine, kuna selline järjepidevus pakub kindlustusvõtjatele või soodustatud või kahjustatud isikutele kõige soodsamaid tulemusi. Seetõttu on väga oluline, et oleksid olemas sobivad vahendid, millega maksejõuetust ennetada ning millega maksejõuetuse tekkimise korral minimeerida negatiivseid tagajärgi, säilitades kõnealuste kriitiliste funktsioonide järjepidevuse.

- (4) Liidus maksejõuetute kindlustus- ja edasikindlustusandjate tulemusliku kriisilahenduse tagamine on siseturu lõpuleviimisel keskse tähtsusega element. Selliste kindlustus- või edasikindlustusandjate maksejõuetus ei avalda mõju mitte ainult kindlustusvõtjatele ja potentsiaalselt reaalmajandusele ning nende turgude finantsstabiilsusele, kus sellised kindlustus- ja edasikindlustusandjad otseselt tegutsevad, vaid ka usaldusele kindlustuse siseturu vastu. Finantsteenuste siseturu lõpuleviimine on tugevdanud erinevate riiklike finantsüsteemide vahelist vastastikust mõju. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad tegutsevad aktiivselt finantsturgudel, et hallata oma investeringute portfelli ja ohjata oma tegevusega seotud riske. Selle taustal võib liikmesriigi suutmatus tegeleda kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetusega ning lahendada see ettearvataval ja ühtlustatud viisil, mis ennetaks tulemuslikult laiemat süsteemset kahju, kahjustada finantsturgude stabiilsust ja seetõttu ka finantsteenuste valdkonna siseturgu.
- (5) 2008. aasta ülemaailmne finantskriis tõi esile vajaduse töötada kindlustus- ja edasikindlustusandjate jaoks välja sobiv finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik. Rahvusvahelisel tasandil avaldas finantsstabiilsuse nõukogu 2011. aasta oktoobris dokumendi „Finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilised omadused“, mis sisaldab selliste kindlustusandjate kriisilahendust puudutavaid kaalutlusi, kes võiksid maksejõuetuse korral olla süsteemselt olulised või kriitilise tähtsusega, ning ajakohastas seda 2014. aasta oktoobris. 2016. aasta juunis avaldas finantsstabiilsuse nõukogu lisasuunised süsteemselt oluliste kindlustusandjate jaoks tulemusliku kriisilahenduse strateegiate ja kavade väljatöötamise kohta. Sellega paralleelselt võttis Rahvusvaheline Kindlustusjärelevalve Assotsiatsioon 2019. aasta novembris vastu kindlustusjärelevalve üldpõhimõtted kõigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate jaoks ning ühise raamistiku rahvusvahelisel tegutsevate kindlustusgruppide jaoks, milles kirjeldatakse ennetava finantsseisundi taastamise kavandamisega seotud standardeid ja meetmeid, mida ametiasutused peaksid võtma selliste kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes, kes turult lahkuvad ja kelle suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus. Neid sündmusi tuleks maksejõuetute kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku loomisel arvesse võtta.
- (6) Paljude kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevus ulatub üle riigipiiride. Piiriüleselt tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandja raskustesse sattumiseks või maksejõuetuseks valmistumise ja selle ohjamisega seotud koostöö ja koordineerimise puudumine ametiasutuste vahel õhustaks liikmesriikide vahelist vastastikust usaldust, tooks kindlustusvõtjatele, soodustatud isikutele ja kahjustatud isikutele kaasa mitteoptimaalsed tulemused ning mõjutaks kindlustuse siseturu usaldusvärsust.
- (7) Praegu ei ole liidu tasandil kindlustus- või edasikindlustusandjate koordineeritud kriisilahenduse menetlusi ühtlustatud. Selle asemel on liikmesriikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate maksejõuetust käsitlevates riigisisestes õigus- ja haldusnormides märkimisväärsed sisulisi ja menetluslikke erinevusi. Lisaks ei pruugi äriühingute maksejõuetuse menetlused kindlustus- või edasikindlustusandjate jaoks alati sobida, kuna need ei pruugi alati kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja kahjustatud isikute, reaalmajanduse või finantsstabiilsuse kui terviku jaoks tagada kriitiliste funktsioonide piisavat jätkumist.
- (8) On vaja tagada maksejõuetute või tõenäoliselt maksejõuetuteks jäävate kindlustus- või edasikindlustusandjate kriitiliste funktsioonide järjepidevus, minimeerides samal ajal sellise kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetuse mõju majandusele või finantsüsteemile. Seetõttu on vaja kehtestada raamistik, mis annaks ametiasutustele usaldusväärse vahendite kogumi, mille abil sekkuda piisavalt varakult ja kiiresti selliste kindlustus- või edasikindlustusandjate tegevusse, kes on maksejõuetud või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävad. Selline raamistik peaks tagama, et kahjumi katavad esimeses järjekorras aktsionärid ning et võlausaldajad katavad kahjumi pärast aktsionäre, eeldusel et kooskõlas põhimõttega, mille kohaselt ei peaks ükski võlausaldaja katma suuremat kahjumit, kui ta oleks katnud tavalises maksejõuetusmenetluses (edaspidi „võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõte“), ei kata ükski võlausaldaja suuremat kahjumit kui see, mis oleks tal tekkinud juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandja oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses. Tagamaks, et kohtlemine, mille osaliseks mõjutatud aktsionärid, kindlustusvõtjad, soodustatud isikud, nõude esitajad ja muud võlausaldajad oleksid saanud juhul, kui kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus, oleks täpselt kajastatud, tuleks arvesse võtta kõiki asjakohaseid sündmusi, mis toimuksid kas tavalise maksejõuetusmenetluse algatamisel või enne seda ja oleksid sellega seotud, ning kõiki selliste menetluste

algatamisega seotud asjakohaseid juhtumeid, sealhulgas neid, mis on seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/103/EÜ⁽⁴⁾ kohase kahjustatud isikute kaitsega õnnetusest tingitud kahju korral, kui kindlustusandja on maksejõuetu.

- (9) Tuginedes direktiivile 2009/138/EÜ, peaks kehtestatav raamistik võimaldama ametiasutustel tagada kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja kahjustatud isikute kindlustuskaitse jätkumise, anda asjakohasel juhul üle kindlustus- või edasikindlustusandja elujõulise tegevuse ja portfelliid ning jaotada kahjumit õiglasel ja ettearvataval viisil. Need eesmärgid peaksid aitama vältida kindlustusvõtjatele, soodustatud isikutele ja kahjustatud isikutele tekkivat ebavajalikku kahju või sotsiaalseid raskusi, leevendada reaalmajandusele avalduvat negatiivset mõju, minimeerida negatiivset mõju finantsturgudele ning minimeerida maksumaksjate kulusid.
- (10) Direktiivi 2009/138/EÜ läbivaatamine ning eelkõige riskitundlikumate kapitalinõuete, tugevdatud järelevalve, täiustatud likviidsuse seire ning paremate makrotasandi usaldatavusjärelvalve poliitikaga seotud vahendite kehtestamine peaks veelgi vähendada kindlustus- või edasikindlustusandjate maksejõuetuse tõenäosust ja parandama nende kindlustus- või edasikindlustusandjate vastupanuvõimet majanduslikule stressile, olgu see siis tingitud süsteemsetest häiretest või üksikute ettevõtjatega seotud konkreetsetest sündmustest. Finantsprobleeme ei saa hoolimata tugevast ja kindlast usaldatavusraamistikust siiski täiesti välistada. Seetõttu peaksid liikmesriigid olema valmistanud ning neil peaks olema sobivad finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse vahendid, et lahendada olukordi, mis hõlmavad nii süsteemseid kriise kui ka üksikute kindlustus- või edasikindlustusandjate maksejõuetust. Sellised vahendid peaksid sisaldama mehhanisme, mis võimaldavad ametiasutustel tegeleda tulemuslikult kindlustus- või edasikindlustusandjatega, mis on maksejõuetud või tõenäoliselt jäävad maksejõuetuks. Selliste vahendite rakendamisel ja õiguste kasutamisel tuleks arvesse võtta tingimusi, milles maksejõuetus tekkis.
- (11) Mõned liikmesriigid on juba kehtestanud ennetava finantsseisundi taastamise kavandamise nõuded ning mehhanismid, millega käivitada maksejõuetute kindlustus- või edasikindlustusandjate kriisilahendus. Kuna puuduvad kindlustus- või edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse ühised tingimused, õigused ja protsessid, mis kehtiksid kogu liidus, takistab see siiski tõenäoliselt siseturu sujuvat toimimist ja riikide ametiasutuste vahelist koostööd, kui nad tegelevad raskustes või maksejõuetute piiriüleste kindlustusgruppidega. See vastab eriti tõele juhul, kui erinevad käsitlused toovad kaasa selle, et riikide ametiasutustel ei ole samal määral kontrolli kindlustus- või edasikindlustusandjate üle või sama kriisilahenduse suutlikkust. Sellised erinevused finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kordades võivad mõjutada võrdseid tingimusi ja tekitada kindlustus- või edasikindlustusandjate vahel konkurentsimoonusi. Kõnealused tõkked tuleks kõrvaldada ja tuleks kehtestada õigusnormid, millega tagatakse, et siseturgu ei kahjustata. Selleks tuleks kindlustus- või edasikindlustusandjate ennetavat finantsseisundi taastamist ja kriisilahendust käsitlevate õigusnormide suhtes kohaldada ühiseid minimaalse ühtlustamise norme. Selleks et tagada kooskõla olemasolevate liidu õigusaktidega kindlustusteenuste valdkonnas, peaks ennetav finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kord kehtima kindlustus- või edasikindlustusandjatele, kelle suhtes kohaldatakse direktiivis 2009/138/EÜ sätestatud usaldatavusnõudeid.
- (12) Kindlustusgrupi ettevõtja maksejõuetus võib hakata kiiresti mõjutama terve kindlustusgrupi solventsust ja toimimist. Seetõttu on vaja kehtestada ennetava finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamise nõuded kindlustusgrupi jaoks. Lisaks peaks ametiasutuste käsutuses olema tulemuslikud meetmed, et võtta selliste ettevõtjate suhtes parandusmeetmeid, milles arvestatakse kõigi kindlustusgrupi liikmete majanduslikku usaldatavust, kõrvaldada kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkust pärssivad asjaolud ning koostada kindlustusgrupi kui terviku jaoks järjepidev kriisilahenduse skeem, eelkõige piiriüleses kontekstis. Seetõttu peaks ennetava finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamise ja kriisilahenduskõlblikkuse nõuded ja kriisilahenduskord kehtima ka emaettevõtjatele, valdusettevõtjatele ja muudele kindlustusgrupi ettevõtjatele, sealhulgas väljaspool liitu asutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate filiaalidele.
- (13) Selleks et finantskonglomeraatidesse kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate või selliste kindlustusgruppide, mis on ise finantskonglomeraadid või finantskonglomeraatide osad, finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamine ja tegelik kriisilahendus saaks toimuda sujuvalt, ning eesmärgiga vähendada halduskoormust, tuleks kehtestada kindlustus- ja pangandussektori kriisilahendusametuste ja järelevalveametuste vahelise teabevahetuse kohustused ning anda pangandussektori kriisilahendusametustele vaatleja staatus sellise kindlustusgrupi kindlustuse

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/103/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutus-kindlustuse ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmise kohta (ELT L 263, 7.10.2009, lk 11).

kriisilahenduse kolleegiumis, mis on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ⁽⁵⁾ kohaselt
 finantskonglomeraat või selle osa, ja vastupidi.

- (14) Käesoleva direktiiviga kehtestatud uute õigusnormidega on nii kindlustus- ja edasikindlustussektori kriisilahendus-
sasutustel kui ka pangandussektori kriisilahendusasutustel oma kriisilahendusraamistik, mis on kohandatud
kindlustus- ja edasikindlustussektori ning pangandussektori eripäradele. Kriisilahenduse ajakava kindlustuse ja
edasikindlustuse kontekstis erineb kriisilahendusest panganduse kontekstis. Hoiuste väljavoolu vältimiseks peavad
Ühtne Kriisilahendusnõukogu ja riiklikud pangandussektori kriisilahendusasutused tavaliselt kiiresti tegutsema.
Teisest küljest on kindlustus- ja edasikindlustussektori kriisilahendusasutustel sageli rohkem aega sobivate,
kindlustusvõtjatele kõige kasulikumate lahenduste leidmiseks. Hoiuste väljavooluga sarnane sündmus on kindlustus-
ja edasikindlustussektoris vähem tõenäoline ning sellise sündmuse tagajärjed oleksid teistsugused kui
pangandussektoris.
- (15) Mõlemad valdkondlikud õigusraamistikud on andnud vastavatele ametiasutustele sõltumatu otsustusõiguse. Sellest
tulenevalt peaksid kindlustus- ja edasikindlussektori kriisilahendusasutused ning pangandussektori kriisilahendu-
sasutused tegutsema võrdsetel alustel. Kriisilahendusülesannete täitmiseks on äärmiselt oluline, et kindlustus- ja
edasikindlussektori kriisilahendusasutused ning pangandussektori kriisilahendusasutused teavitaksid üksteist ja
teeksid heas usus koostööd. Käesolevas direktiivis sätestatud teabevahetusnõuded peaksid seda koostööd
hõlbustama. Seepärast peaksid kindlustus- ja edasikindlussektori kriisilahendusasutused ning pangandussektori
kriisilahendusasutused ning asjaomased kindlustus- ja edasikindlussektori ning pangandussektori järelevalveasutused
vahetama viivitamata teavet, mida nad peavad oma ülesannete täitmiseks vajalikuks.
- (16) Tagamaks, et kriisilahendusasutusi teavitatakse ja nendega konsulteeritakse piisavalt varakult ja struktureeritud viisil,
mis võimaldab neil oma volitusi informeeritud ja järjepideval viisil täita, tuleks kindlustus- ja edasikindlussektori
kriisilahendusasutused ning pangandussektori kriisilahendusasutused kutsuda vaatlejatena üksteise kriisilahendus-
kolleegiumidesse. See on eriti oluline ennetava finantsseisundi taastamise kavandamise ja kriisilahenduse
kavandamise kontekstis, samuti selle hindamisel, kas kriisilahenduse eeltingimusel on täidetud, ning lõpuks
kriisilahenduse meetmete võtmisel ühe või mitme finantskonglomeraadisessse kuuluva üksuse suhtes. Saadud
kogemustele tuginedes peaks komisjon käesoleva direktiivi asjakohased sätted läbi vaatama hiljemalt viie aasta
jooksul pärast selle jõustumist.
- (17) On vaja tagada finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku sobivus ja tulemuslikkus, vältides samal ajal
kindlustus- või edasikindlustusandjate ja ametiasutuste jaoks tarbetut halduskoormust ja kulusid. Sellise
finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku rakendamine peaks seega olema proportsionaalne asjaomase
kindlustus- või edasikindlustusandja ning tema tegevuse ja teenuste laadi, mastaabi ja keerukusega. Lisaks tuleks
arvesse võtta erinevusi ühelt poolt finantsseisundi taastamise ja teiselt poolt kriisilahenduse vahel. Finantsseisundi
taastamise ja kriisilahenduse kavandamise nõuete kohaldamisala puhul peaksid ametiasutused määrama riskipõhiste
kriteeriumide kogumite alusel kindlaks, milliste kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes kohaldatakse
täiemahulisi või lihtsustatud kavandamisnõudeid. Selleks et suurendada usaldust kindlustuse ja edasikindlustuse
ühitse turu vastu ning soodustada võrdsed tingimusi, tuleks saavutada minimaalne valmisolek, mistõttu
kehtestatakse turuhõlmavuse miinimumtase elukindlustus- ja edasikindlustuse turu ning kahjukindlustus- ja
edasikindlustuse turu jaoks. Seoses kriisilahenduse kavandamise nõuete kohaldamisalaga peaksid ametiasutused
määrama kindlaks, milliste kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul on teiste nende pädevusalasse kuuluvate
ettevõtjatega võrreldes tõenäolisem, et kriisilahenduse meede oleks maksejõuetuse korral avaliku huvi seisukohalt
õigustatud, või millised kindlustus- või edasikindlustusandjad täidavad kriitilisi funktsioone.
- (18) Samal põhjusel peaksid ametiasutused asjakohasel juhul kohaldama konkreetsete kindlustus- või edasikindlustu-
sandjate puhul erinevaid või leebemaid ennetava finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamise ja teabe
nõudeid ning nõudma harvem asjakohastuste esitamist. Selliste lihtsustatud kohustuste kohaldamisel peaksid
ametiasutused võtma arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse laadi, mastaapi, keerukust ja
asendatavust, aktsionäride struktuuri ja õiguslikku vormi, riskiprofiili, seotust teiste reguleeritud kindlustus- ja
edasikindlustusandjatega või finantssüsteemiga üldiselt. Samuti peaksid ametiasutused võtma arvesse seda, kas
kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetusel ja sellele järgneval likvideerimisel tavalises maksejõuetusme-

(⁵) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediitiasutuste, kindlustusseltside ja investimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

netluses oleks tõenäoliselt oluline negatiivne mõju kindlustusvõtjatele, finantsturgudele, teistele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele või majandusele laiemalt. Ametiasutused peaksid esitama Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010⁽⁶⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (EIOPA) igal aastal aruande selliste lihtsustatud kohustuste kohaldamise kohta.

- (19) Korrakohase kriisilahenduse protsessi tagamiseks ja huvide konflikti vältimiseks peaksid liikmesriigid määrama riikliku haldusasutuse või avaliku halduse pädevusega asutuse, mis täidab finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistikuga seotud funktsioone ja ülesandeid. Liikmesriigid peaksid tagama, et kõnealustele kriisilahendusasutustele eraldatakse piisavad vahendid. Kui liikmesriik määrab kriisilahendusasutuse, millel on ka muid funktsioone, tuleks kehtestada asjakohane struktuurne kord, et eraldada need funktsioonid kriisilahendusega seotutest ning tagada tegevuse sõltumatus. Selline eraldamine ei peaks takistama kriisilahendusega seotud funktsioonide puhul juurdepääsu teabele, mida asutus vajab finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistikuga seotud ülesannete täitmisel või erinevate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku rakendamises osalevate ametiasutuste vahelise koostöö jaoks.
- (20) Arvestades seda, mis tagajärjed võivad kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetusel olla kindlustusvõtjatele, finantssüsteemile ja liikmesriigi majandusele, ning võimalikku vajadust kasutada sellise maksejõuetusega tegelemisel avaliku sektori vahendeid, tuleks kriisiohje ja kriisilahenduse protsessi kaasata juba varajases etapis liikmesriigi rahandusministeerium või muud asjakohased ministeeriumid.
- (21) On oluline, et kindlustusgrupid või kohaldataval juhul üksikud kindlustus- või edasikindlustusandjad koostaksid ennetavad finantsseisundi taastamise kavad, milles kehtestatakse meetmed, mida kindlustusgrupp või kindlustus- või edasikindlustusandja peab võtma, et pärast tema finantsseisundi olulist halvenemist, mis võib ohustada tema elujõulisust, saaks finantsseisundi taastada, ning ajakohastaksid neid kavasid korrapäraselt. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid seetõttu määrama kindlaks selliste kvantitatiivsete ja kvalitatiivsete näitajate kogumi, mis käivitaksid sellises ennetavas finantsseisundi taastamise kavas ette nähtud parandusmeetmete võtmise. Sellised näitajad aitaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjatel võtta parandusmeetmeid, mis on nende kindlustusvõtjate parimates huvides, tehes seda kooskõlas kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskijuhtimissüsteemidega, ning nad ei tohiks kehtestada uusi regulatiivseid usaldatavusnõudeid. Seepärast ei tohiks käesolev direktiiv takistada kindlustus- või edasikindlustusandjatel lisada oma ennetavatesse finantsseisundi taastamise kavadesse punkte, mis käsitlevad kapitalipositsiooni halvenemist, mis eelneb direktiivi 2009/138/EÜ I jaotise VI peatüki 4. jaos sätestatud solventsuskapitalinõude mittetäitmisele, ega nõuda neilt selliste punktide lisamist. Ennetavad finantsseisundi taastamise kavad, mis hõlmavad kõiki kindlustusgrupi olulisi juriidilisi isikuid, peaksid olema üksikasjalikud ja tuginema realistlikele eeldustele, mida saab kohaldada erinevate raskete ja ränkade stsenaariumide puhul. Need ennetavad finantsseisundi taastamise kavad peaksid moodustama kindlustus- või edasikindlustusandja juhtimissüsteemi lahutamatu osa. Selliste ennetavate finantsseisundi taastamise kavade koostamisel võib arvesse võtta olemasolevaid vahendeid, sealhulgas oma riskide ja solventuse hindamist, hädaolukorrekavasid või likviidsusrisi juhtimise kavasid. Siiski tuleks ennetava finantsseisundi taastamise kava koostamise nõuet kohaldada proportsionaalselt ning see ei tohiks piirata direktiivi 2009/138/EÜ artikli 138 lõikes 2 nõutud finantsseisundi taastamise realistliku kava koostamist ja esitamist. Kui see on asjakohane, võib ennetava finantsseisundi taastamise kava elemente kasutada direktiivi 2009/138/EÜ artikli 138 lõikes 2 nõutud finantsseisundi taastamise kava koostamiseks või selle alusena.
- (22) Tuleb tagada piisav valmisolek kriisiolukordadeks. Põhiamaetevõtjalt või üksikutelt kindlustus- või edasikindlustusandjalt tuleks seetõttu nõuda, et nad esitaksid oma ennetavad finantsseisundi taastamise kavad järelevalveasutusele, et viimane saaks neid täielikult hinnata, sealhulgas hinnata seda, kas need kavad on kõikehõlmavad ning võimaldaksid kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusgrupi elujõulisuse piisavalt kiiresti taastada isegi ränga stressiolukorra perioodil. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja esitab ebapiisava ennetava finantsseisundi taastamise kava, peaks järelevalveasutustel olema õigus nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja võtaks vajalikke meetmeid, et korvata oma kava olulised puudujäägid.
- (23) Kriisilahenduse kavandamine on tulemusliku kriisilahendusprotsessi lahutamatu osa. Seetõttu peaks kriisilahendusasutuste käsutuses olema kogu teave, mida on vaja kriitiliste funktsioonide kindlakstegemiseks ja nende jätkumise tagamiseks. Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on parimad teadmised oma toimimisest ja sellest tekkivatest probleemidest ning seetõttu peaksid kriisilahendusasutused koostama kriisilahenduse kavad muu hulgas asjaomaste kindlustus- ja edasikindlustusandjate esitatud teabe põhjal. Ebavajaliku halduskoormuse vältimiseks peaksid kriisilahendusasutused hankima vajalikku teavet peamiselt järelevalveasutustelt.

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

- (24) Väikesed ja mittekeerukad kindlustus- või edasikindlustusandjad ei peaks olema kohustatud koostama eraldi ennetavaid finantsseisundi taastamise kavasid, samuti ei tuleks nende suhtes kohaldada kriisilahenduse kavandamise nõuet, välja arvatud juhul, kui selline kindlustus- või edasikindlustusandja kujutab endast konkreetset riski riiklikul või piirkondlikul tasandil.
- (25) Selleks et olla valmis parandus- ja kriisilahenduse meetmete võimalikuks vastasmõjuks ning parandada kindlustusgruppide kriisivalmidust ja kriisilahenduskõlblikkust, peaks kindlustusgruppi ennetava finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamisega seotud käsitlust kohaldama kõigi kindlustusgruppi ettevõtjate suhtes, kes kuuluvad kindlustusgruppi järelevalve alla. Ennetava finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavades tuleks võtta arvesse asjaomase kindlustusgruppi finants-, tehnilist ja äristruktuuri ja tema sisemise seotuse ulatust.
- (26) Kindlustusgruppi ennetavad finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavad tuleks koostada kindlustusgruppi kui terviku jaoks ning neis tuleks määrata kindlaks meetmed nii põhi-ettevõtja kui ka kindlustusgruppi kuuluvate üksikute tütar-ettevõtjate jaoks. See, millisel määral tütar-ettevõtjaid kindlustusgruppi ennetava finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavades käsitletakse, peaks siiski olema proportsionaalne nende tähtsusega kindlustusgruppi ja kindlustusvõtjate, reaalmajanduse ja nende liikmesriikide finantsüsteemide jaoks, kus need tütar-ettevõtjad tegutsevad. Kriisilahenduse kavade koostamises peaksid osalema selle liikmesriigi kriisilahendus- asutused, kus kindlustusgrupil on tütar-ettevõtjaid. Järelevalve- või kriisilahenduse kolleegiumi raames tegutsevad asjaomased ametiasutused peaksid tegema kõik võimaliku, et jõuda kõnealuste kavade hindamise ja vastuvõtmise puhul ühise otsuseni. Siiski ei tohiks järelevalve- või kriisilahenduse kolleegiumi ühise otsuse puudumine mõjutada piisavat kriisideks valmisolekut. Sellistel juhtudel peaks igal tütar-ettevõtja eest vastutaval järelevalveasutusel olema võimalik nõuda oma vastutusalasse kuuluvatelt tütar-ettevõtjatelt ennetavaid finantsseisundi taastamise kavasid ja anda sellistele kavadele oma hinnang. Samal põhjusel peaks iga tütar-ettevõtja eest vastutav kriisilahendus- asutus koostama oma vastutusalasse kuuluvate tütar-ettevõtjate kriisilahenduse kava ja seda ajakohastama. Kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate individuaalsete ennetava finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade koostamine peaks olema erand, toimuma nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel ning selle suhtes tuleks kohaldada samu norme, mida kohaldatakse asjaomases liikmesriigis samaväärsetele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele. Kui kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate jaoks koostatakse individuaalsed ennetavad finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavad, peaks asjaomaste ametiasutuste eesmärk olema saavutada võimalikult suures ulatuses kooskõla ülejäänud kindlustusgruppi ennetava finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavadega.
- (27) Kriisilahendus- asutused, kes nõustuvad ühise otsusega, võivad omavahel jõuda ühisele otsusele kindlustusgruppi kriisilahenduse kava osas, sealhulgas oluliste pärssivate asjaolude kindlakstegemise ja vajaduse korral põhi-ettevõtja kavandatud meetmete hindamise kohta ning ametiasutuste poolt pärssivate asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks nõutavate meetmete kohta.
- (28) Selleks et kõiki asjaomaseid ametiasutusi täielikult ja püsivalt toimuvaga kursis hoida, peaksid järelevalveasutused edastama kõik ennetavad finantsseisundi taastamise kavad ja nende muudatused asjaomastele kriisilahendus- asutustele ning kriisilahendus- asutused peaksid edastama kõik kriisilahenduse kavad ja nende muudatused asjaomastele järelevalveasutustele.
- (29) Kriisilahendus- asutustel peaks olema õigus nõuda kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahenduskõlblikkuse hinnangu alusel kas otse või järelevalveasutuse vahendusel, et kindlustus- või edasikindlustusandja muudaks oma struktuuri ja korraldust. Samuti peaks kriisilahendus- asutustel olema võimalik võtta vajalikke, kuid proportsio- naalseid meetmeid, et vähendada või kõrvaldada kriisilahenduse vahendite rakendamisega seotud olulisi pärssivaid asjaolusid ning tagada asjaomaste ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkus. Kriisilahendus- asutused peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjate kriisilahenduskõlblikkust hindama nende kindlustus- või edasikindlustusandjate tasandil, mille puhul eeldatakse kindlustusgruppi kriisilahenduse kava kohaselt kriisilahenduse meetmete võtmist. Kriisilahendus- asutuse võime nõuda kindlustus- või edasikindlustusandja struktuuri ja korralduse muutmist või võtta meetmeid kriisilahenduse vahendite rakendamisega seotud oluliste pärssivate asjaolude vähendamiseks või kõrvaldamiseks ja asjaomaste kindlustus- või edasikindlustusandjate kriisilahenduskõlblikkuse tagamiseks ei tohiks ulatuda kaugemale sellest, mis on vajalik asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja struktuuri ja toimingute lihtsustamiseks, eesmärgiga parandada tema kriisilahenduskõlblikkust.

- (30) Ennetavas finantsseisundi taastamise kavas või kriisilahenduse kavas kirjeldatud meetmete rakendamine võib avaldada mõju kindlustus- või edasikindlustusandjate töötajatele. Seetõttu peaksid sellised kavad sisaldama korda töötajate esindajate teavitamiseks ja nendega konsulteerimiseks asjakohasel juhul kogu finantsseisundi ja kriisilahenduse protsessi jooksul. Sellises korras tuleks võtta arvesse kollektiivlepinguid, muid sotsiaalpartnerite kokkuleppeid ning riigisiseseid ja liidu õigusakte, mis käsitlevad ametiühingute ja töötajate esindajate kaasamist äriühingu restruktureerimise protsessidesse.
- (31) Üle kogu liidu tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate või kindlustusgrupi ettevõtjate tulemuslik finantsseisundi taastamine ja kriisilahendus eeldab, et järelevalve- ja kriisilahendusasutused teevad protsessi kõigis etappides – alates ennetavate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade koostamisest kuni kindlustus- või edasikindlustusandja tegeliku kriisilahenduseni – järelevalve- ja kriisilahenduse kolleegiumides koostööd. Kui asutused ei jõua kindlustusgruppide ning kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes tehtavates otsustes kokkuleppele, peaks EIOPA viimase abinõuna täitma vahendaja rolli.
- (32) Finantsseisundi taastamise ja ennetamise etappides peaks aktsionäridele jääma täielik kontroll kindlustus- või edasikindlustusandja üle ja vastutus tema eest. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes algatatakse kriisilahendus, ei tohiks neil enam sellist vastutust olla. Seega tuleks kriisilahendusraamistikus näha ette kriisilahenduse algatamine piisavalt varakult, s.o enne seda, kui kindlustus- või edasikindlustusandja jääb bilansiliselt või rahavooliselt maksejõuetuks, kogu omakapital on täielikult ammendatud või kindlustus- või edasikindlustusandja ei suuda tähtaegade saabudes oma maksekohustusi täita. Kriisilahendus tuleks algatada siis, kui järelevalveasutus leiab pärast kriisilahendusasutusega konsulteerimist või kui kriisilahendusasutus leiab pärast järelevalveasutusega konsulteerimist, et kindlustus- või edasikindlustusandja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks ning et alternatiivsed meetmed ei võimaldaks mõistliku aja jooksul sellist maksejõuetust ära hoida. Kindlustus- või edasikindlustusandjat tuleks lugeda maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks järgmistel juhtudel: i) kui kindlustus- või edasikindlustusandja rikub või tõenäoliselt rikub direktiivi 2009/138/EÜ I jaotise VI peatüki 5. jaos sätestatud miinimumkapitalinõuet ning nõudele vastavuse taastamiseks puudub mõistlik väljavaade; ii) kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida enam tegevusloa tingimusi või kui tal tekib või võib lähitulevikus tekkida talle kohaldatavate õigusnormide kohaste õiguslike kohustuste täitmisel suuri puudujääke viisil, mis õigustaks tegevusloa kehtetuks tunnistamist; iii) kindlustus- või edasikindlustusandja vara ei kata tema kohustusi või on olemas objektiivsed tõendid, mis toetavad järeldust, et kindlustus- või edasikindlustusandja vara ei kata lähiajal tema kohustusi; iv) kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei suuda või tõenäoliselt ei suuda lähitulevikus tasuda oma võlgnevusi või muid kohustusi nende maksepäeval, kaasa arvatud maksed kindlustusvõtjatele või soodustatud isikutele; või v) kui kindlustus- või edasikindlustusandja vajab erakorralist avaliku sektori finantstoetust.
- (33) Järelevalve- ja kriisilahendusasutuste ülesannete selgeks piiritlemiseks tuleks täpsustada, et kui kriisilahendusasutus on võtnud kriisilahenduse meetme, lasub lõplik vastutus asjaomase kriisilahenduse meetme tulemusliku rakendamise eest kriisilahendusasutusel. Järelevalveasutus peaks seetõttu sellest hetkest hoiduma kriisilahendusmeenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes meetmete võtmisest ilma kriisilahendusasutuse eelneva nõusolekuta. Samuti peaks kriisilahendusasutusel olema õigus lõpetada kriisilahenduse meetme raames järelevalveasutuse võetud mis tahes meede, kui kõnealuse meetme jätkamine takistaks kriisilahenduse vahendite rakendamist.
- (34) Kriisilahenduse vahendite rakendamine ja õiguste kasutamine võib kindlustus- ja edasikindlustusandjate aktsionäride ja võlausaldajate õigusi riivata. Eelkõige mõjutab aktsionäride omandiõigust kriisilahendusasutuste õigus anda kindlustus- või edasikindlustusandja aktsiad või osad või kogu tema vara või osa sellest üle eraomandajale, ilma et tal oleks selleks vaja aktsionäride nõusolekut. Lisaks võib mõjutada võlausaldajate võrdset kohtlemist õigus otsustada, millised kohustised maksejõuetult kindlustus- või edasikindlustusandjalt üle anda, et tagada teenuste järjepidevus ning vältida kahjulikku mõju kindlustusvõtjatele, soodustatud isikutele ja kahjustatud isikutele, reaalmajandusele või finantsstabiilsusele tervikuna. Seetõttu tuleks kriisilahenduse vahendit rakendada ainult selliste kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul, mis on maksejõuetud või tõenäoliselt jäävad maksejõuetuks, ning ainult juhul, kui kriisilahenduse eesmärkide täitmine on üldistes huvides vajalik ja proportsionaalne, võttes nõuetekohaselt arvesse kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja nõude esitajate kollektiivsete huvide kaitsmise eesmärki. Konkreetse isiku või rühma individuaalsed huvid ei tohiks olla ülimuslikud asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja nõude esitajate kollektiivsete huvide üldise tasakaalu suhtes.

- (35) Eelkõige tuleks kriisilahendusvahendeid kohaldada üksnes juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandjat ei saa likvideerida tavalises maksejõuetusmenetluses, ilma et see mõjutaks põhjendamatult kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja nõude esitajate kaitset, destabiliseeriks finantssüsteemi või takistaks kriitiliste funktsioonide kiiret üleandmist ja jätkumist, ning kui puudub mõistlik väljavaade alternatiivseks erasektori lahenduseks, sealhulgas selliseks kapitali suurendamiseks olemasolevate aktsionäride või kolmanda isiku poolt, millest piisaks ettevõtja täieliku elujõulisuse taastamiseks, ilma et see mõjutaks kindlustus- või edasikindlustuslepingutest tulenevaid nõudeid. Selle kindlakstegemisel, kas kriisilahenduse vahendite rakendamine on avalikes huvides vajalik, tuleks arvesse võtta kindlustuse tagamise skeeme, mida kohaldatakse kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kes vastab maksejõuetusmenetluse või kriisilahenduse tingimustele. Igasugune kriisilahenduse meetmest tulenev aktsionäride ja võlausaldajate õigustesse sekkumine peab olema kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga (edaspidi „põhiõiguste harta“). Kui kriisilahenduse meetme kontekstis koheldakse sama järgu võlausaldajaid erineval viisil, peaks selline eristamine olema eelkõige õigustatud avaliku huvi seisukohalt ja käsitletava riskiga proportsionaalne ega tohiks olla ei otseselt ega kaudselt diskrimineeriv kodakondsuse alusel.
- (36) Kriisilahendusamet peaks olema teatav paindlikkus, et tasakaalustada kriisilahenduse eesmärgi, võttes asjakohaselt arvesse iga juhtumi laadi ja asjaolusid.
- (37) Kriisilahenduse eesmärkide saavutamisel peaksid kriisilahendusametused hindama, milline on kõige sobivam viis kriisilahenduse kulude minimeerimiseks. Erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele tuginemise minimeerimine on kriisilahenduse eesmärk, kuid sellise toetuse kasutamine on ka kriisilahenduse kulu. Kulu minimeerimist ei tohiks siiski pidada eraldiseisvaks kriisilahenduse eesmärgiks, vaid pigem põhimõtteks, millest kriisilahendusametused peaksid juhinduma, kui nad otsustavad, kuidas kriisilahenduse eesmärgi kõige paremini saavutada.
- (38) Kriisilahenduse vahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades peaksid kriisilahendusametused võtma kõik asjakohased meetmed tagamaks, et kriisilahenduse meetmed võetakse kooskõlas põhimõttega, et kindlustus- ja edasikindlustuslepingutest tulenevatele nõuetele avaldatakse mõju pärast seda, kui aktsionärid ja võlausaldajad on kandnud oma osa kahjumist. Lisaks peaksid kriisilahendusametused tagama, et kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahenduse kulud on minimaalsed ning et sama klassi võlausaldajaid koheldakse võrdselt.
- (39) Kapitaliinstrumentide, võlainstrumentide ja muude kõlblike kohustiste allahindamine või konverteerimine peaks tagama sisemise kahjumi katmise mehhanismi. See mehhanism koos üleandmise vahenditega, mille eesmärk on tagada kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja kahjustatud isikute jaoks kindlustuskaitse järjepidevus, peaks võimaldama kriisilahenduse eesmärkide täitmist ning piirama suurel määral kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetuse mõju kindlustusvõtjatele. Siiski võib esineda erakorralisi juhtumeid, kui kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahenduse jaoks on vaja konkreetsete riiklike skeemide, eelkõige kindlustuse tagamise skeemi või kriisilahendusfondi sekkumist, et tagada täiendavad ressursid kahjumi katmise ja restruktureerimise või viimase abinõuna erakorralise avaliku sektori rahastamise jaoks. Ka võlausaldajate kaitsele suunatud vajalikes kaitsemeetmetes tuleks arvestada selliste konkreetsete riiklike skeemidega, mis peavad omakorda olema kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga. Enne erakorralise avaliku sektori finantstoetuse kasutamist tuleks rakendada allahindamise või konverteerimise vahendit.
- (40) Omandiõiguse riive ei tohiks olla ebaproportsionaalne. Kindlustus- ja edasikindlustusandjate mõjutatud aktsionärid, kindlustusvõtjad, soodustatud isikud, nõude esitajad ja muud võlausaldajad ei peaks seetõttu kandma suuremat kahjumit kui see, mida nad oleksid kandnud juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandja oleks kriisilahenduse otsuse langetamise hetkel likvideeritud. See võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõte peegeldab põhiõiguste harta artikliga 17 kaitstud põhiõigust omandile. Seda õigust tuleks haldusõiguslikus kriisilahendusmenetluses kaitsta, tagades, et ühegi mõjutatud aktsionäri, kindlustusvõtja, soodustatud isiku, nõude esitaja või muu võlausaldaja olukord ei ole halvem kui tavalises maksejõuetusmenetluses. Sellise kohtlemise hindamine, mis kindlustusvõtjatele, soodustatud isikutele ja kahjustatud isikutele oleks sellisel juhul osaks saanud, peaks hõlmama kõiki makseid, mida kindlustusvõtjad, soodustatud isikud ja kahjustatud isikud oleksid kohaldataval juhul saanud kindlustuse tagamise skeemidest ja direktiivi 2009/103/EÜ kohastelt hüvitisfondidelt. Kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja varade ja kohustiste osalise eraomandajale või sildettevõtjale üleandmise korral tuleks kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja järelejäänud osa likvideerida tavalise

maksejõuetusmenetluse raames. Kindlustus- või edasikindlustusandja likvideerimismenetluse ajaks järele jäänud aktsionäridel ja võlausaldajatel peaks olema õigus saada makseid või hüvitist oma likvideerimismenetlusega seotud nõuete eest ulatuses, mis ei ole väiksem kui see, mida nad oleksid saanud sisse nõuda, kui terve kindlustus- või edasikindlustusandja oleks tavalise maksejõuetusmenetluse raames likvideeritud.

- (41) Aktsionäride ja võlausaldajate, sealhulgas kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja nõude esitajate õiguste kaitsmiseks on vaja kehtestada selged kohustused seoses kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja varade ja kohustiste väärtuse hindamisega ning selle hindamisega, kuidas oleks aktsionäre ja võlausaldajaid, sealhulgas kindlustusvõtjaid, soodustatud isikuid ja nõude esitajaid koheldud juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandja oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses. Seetõttu on vaja sätestada, et enne seda, kui võetakse mis tahes kriisilahenduse meetmeid, viiakse läbi kindlustus- või edasikindlustusandja varade ja kohustiste väärtuse õiglane ja realistlik hindamine. Sellise väärtuse hindamise suhtes peaks kehtima kaebuse esitamise õigus. Kriisilahenduse meetme laadi ning selle ja hindamise vahelise tiheda seose tõttu peaks sellist kaebust olema siiski võimalik esitada ainult juhul, kui see käsitleb samal ajal ka kriisilahenduse otsust. Lisaks tuleb sätestada, et pärast seda, kui kriisilahenduse vahendid on rakendatud, võrreldakse seda, kuidas aktsionäre ja võlausaldajaid, sealhulgas kindlustusvõtjaid, soodustatud isikuid ja nõude esitajaid tegelikult koheldi ning kuidas neid tavalises maksejõuetusmenetluses koheldud oleks. Sellist tagasisivaatelist võrdlust peaks saama kriisilahenduse otsusest eraldi vaidlustada. Aktsionäridel ja võlausaldajatel, kes said väiksema summa, kui nad oleksid saanud tavalises maksejõuetusmenetluses, peaks olema õigus hüvitisele sellise vahe ulatuses.
- (42) Kriisilahendusmeetmete võtmisel võivad kindlustusvõtjad säilitada osad või kõik nende lepingutes ette nähtud hüved ning nad ei pea tingimata sõlmima uut kindlustuslepingut. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja likvideeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses, võib lepingu muutmine tuua kindlustusvõtjatele kaasa asenduskulud. Eelkõige pikaajaliste kindlustuslepingute puhul võivad turutingimused ja kindlustusvõtjate eripärad ning lisakulud, nagu maakleri- ja sulgemistasud, kaasa tuua märkimisväärsed kulusid kindlustusvõtjatele, kes peavad oma lepingud asendama. Selliste asenduskulude hindamisel võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte kontekstis tuleb lähtuda eeldusest, et uus kindlustusleping, mis pakub turuhinnaga turul olemasolevaga võrreldavat kindlustuskatet, sõlmitakse mõistliku aja jooksul alates kriisilahendusmeetme võtmise kuupäevast.
- (43) On tähtis, et kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetuse korral tunnistataks sellest tulenevat kahjumit. Maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja varade ja kohustiste väärtuse hindamine peaks põhinema õiglastel, usaldusväärsetel ja realistlikel eeldustel, mis kehtisid ajal, mil kriisilahenduse vahendeid rakendama hakatakse. Siiski ei tohiks kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisund mõjutada hindamisel kohustiste väärtust. Kriisilahenduse meetmete valimiseks ja kavandamiseks läbiviidavad hindamised peaksid olema kooskõlas kohaldatava usaldatavusnõuete õigusraamistikuga, kuid kriisilahenduse kontekstis võiks teha sihipäraseid muudatusi selle raamistiku aluseks olevates põhimõtetes, eelkõige juhul, kui ei ole täidetud eeldus, et kindlustus- või edasikindlustusandja jätkab tegevust. Kiireloomulistel erandjuhtudel peaks kriisilahendusametustel olema võimalik viia läbi maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja varade või kohustiste väärtuse kiirhindamine. Selline väärtuse hindamine peaks olema ajutine ja kehtima seni, kuni viiakse läbi sõltumatu hindamine. EIOPA peaks kehtestama põhimõtete raamistiku, mida sellistes väärtuse hindamistes kasutada, ning võimaldama kriisilahendusametustel ja sõltumatutel hindajatel kasutada asjakohaselt erinevaid konkreetseid meetodikaid.
- (44) Kriisilahenduse meetmete võtmisel peaksid kriisilahendusametused võtma arvesse ja järgima kriisilahenduse kavades ette nähtud meetmeid, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusametused jõuavad asjaomaseid asjaolusid arvesse võttes seisukohale, et kriisilahenduse eesmärged on võimalik tulemuslikumalt saavutada meetmete abil, mida ei ole kriisilahenduse kavades ette nähtud.
- (45) Kriisilahenduse vahendid tuleks kavandada nii, et need sobiksid paljude erinevate enamjaolt ettearvatute stsenaariumidega tegelemiseks, võttes arvesse võimalikke erinevusi üksiku kriisilukorras kindlustus- või edasikindlustusandja ja laiemade süsteemse kriisi vahel. Seetõttu peaksid kriisilahenduse vahendid hõlmama kõiki neid stsenaariume, kaasa arvatud kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõimelisena likvideerimine kuni tema lõpetamiseni, kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja võõrandamine või aktsiate või osade müük, sildetevõtja loomine, maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja langenud väärtusega või ebapiisava tootlusega portfelliges olevate varade ja kohustiste eraldamine, samuti maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja kapitaliinstrumentide ja muude kõlblike kohustiste allahindamine või konverteerimine.

- (46) Erijuhtudel, kui kindlustusgrupi teatavad ettevõtjad osutavad kriisilahendusmenetluses olevale kindlustus- või edasikindlustusandjale teenuseid, mis on olulised kindlustuskatte järjepidevuse tagamiseks, peaks kriisilahendusasutusel olema õigus tagada, et sellise olulise teenuseosutaja pakutavate kaupade tarnimist ja teenuste osutamist jätkatakse juhul, kui tema finantsseisund halveneb samasse kindlustusgruppi kuuluva kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetuse tõttu ning sellise õiguse kasutamine on vajalik kindlustusgrupi teiste ettevõtjate pakutava kindlustuskatte järjepidevuse säilitamiseks. Need õigused võivad hõlmata kriisilahenduse õiguste kasutamist ja kriisilahenduse vahendite rakendamist olulise teenuseosutaja suhtes.
- (47) Kui kriisilahenduse vahendeid on rakendatud selleks, et anda kindlustusportfellid üle usaldusväärsele ettevõtjale, mis võib olla erasektori omandaja või sildettevõtja, tuleks kindlustus- või edasikindlustusandja järelejäanud osa sobiva ajavahemiku jooksul likvideerida. Selle ajavahemiku pikkus peaks põhinema maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja vajadusel pakkuda teenuseid või tuge, mis võimaldaks erasektori omandajal või sildettevõtjal viia ellu tegevusi või osutada teenuseid, mis talle üle anti.
- (48) Igas liikmesriigis tuleks luua rahastu, et maksta hüvitisi kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- ja edasikindlustusandjate kindlustusvõtjatele, soodustatud isikutele ja nõude esitajatele. Rahastu peaks olema kättesaadav teiste võlausaldajate ja aktsionäride nõuete rahuldamiseks võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte alusel, kui see on vajalik avaliku sektori vahendite kasutamise vältimiseks. Need nõuded tuleks arvutada vastavalt võlausaldajate hierarhiale tavalises maksejõuetusmenetluses, et vältida aktsionäridele või teistele võlausaldajatele hüvitise maksmist enne, kui kindlustusvõtjate, soodustatud isikute või nõude esitajate nõuded on täielikult hüvitatud. Kuigi kindlustusandja kahjumi otsest katmist tuleks vältida, peaks sellist rahastut olema viimase abinõuna võimalik kasutada kriisilahenduse vahendite kasutamisega seotud muude kulude rahastamiseks niivõrd, kui võrd see on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks, ja eeldusel, et kriisilahenduse põhimõtteid järgitakse täielikult. Liikmesriikidel peaks olema võimalik otsustada, et rahastut võidakse kasutada kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja nõude esitajate kahjumi katmiseks. Sellisel juhul lahuks maksejõuetu kindlustus- ja edasikindlustusandja turult ja kõik kindlustuslepingute portfellid või osa neist antaks üle ettevõtte võõrandamise vahendi osana või sildettevõtjale või säilitataks kriisilahendusmenetluses olevas kindlustus- või edasikindlustusandjas, kui ta likvideeritakse maksevõimelisena. Igal juhul tuleks aktsionäride kapitaliinstrumendid alla hinnata, enne kui kriisilahenduse rahastut kasutatakse kahjumi katmiseks. Kindlustusturgude mitmekesisust tunnistades tuleks liikmesriikidele võimaldada välisrahastamise täpsel korraldamisel teatavat paindlikkust, eeldusel et tagatakse piisav likviidsus hüvitise tagamiseks mõistliku aja jooksul. Liikmesriik peaks kehtestama osamaksete tegemise kohustuse üksnes kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ning tema territooriumil asutatud kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja liidu filiaalidele.
- (49) Ettevõtte võõrandamise vahend peaks võimaldama kriisilahendusmenetlustel korraldada kindlustus- või edasikindlustusandja või tema ettevõtte osade müüki ühele või mitmele omandajale ilma aktsionäride nõusolekuta. Ettevõtte võõrandamise vahendit rakendades peaksid ametiasutused korraldama kindlustus- või edasikindlustusandja või tema ettevõtte osa turustamise avatud, läbipaistva ja mittediskrimineeriva protsessina, seejuures müügihinda võimalikult suures ulatuses maksimeerides. Kui kiireloomulisuse tõttu ei ole selline protsess võimalik, peaksid ametiasutused võtma meetmeid konkurentidele ja siseturule avalduva kahjuliku mõju heastamiseks.
- (50) Kogu puhastulu, mis saadakse kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja varade või kohustiste üleandmisest ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamisel, peaks minema likvideerimismenetlusse jäänud kindlustus- või edasikindlustusandjale. Kogu puhastulu, mis saadakse kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide üleandmisest ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamisel, peaks minema nende aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide omanikele, tingimusel et kõigepealt makstakse hüvitist kindlustusvõtjatele ja teistele võlausaldajatele sellises ulatuses, nagu nende nõuded on alla hinnatud ilma neid täielikult hüvitamata. Tulude arvutamisel tuleks neist maha arvata kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetusest ja kriisilahendusmenetlusest tulenevad kulud.
- (51) Teave, mis käsitleb maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja turustamist ning enne ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamist võimalike omandajatega peetud läbirääkimisi, on tõenäoliselt tundlikku laadi ja võib kahjustada usaldust kindlustusturu vastu. Seetõttu on oluline tagada, et sellise teabe üldsusele avaldamist, mida nõutakse

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 596/2014 ⁽⁷⁾ kohaselt, võib lükata edasi asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahenduse kavandamiseks ja struktureerimiseks vajaliku aja võrra.

- (52) Sildettevõtja on kindlustus- või edasikindlustusandja, mis on täielikult või osaliselt ühe või mitme avaliku sektori asutuse omanduses või kriisilahendusasutuse kontrolli all. Sildettevõtja peamine eesmärk on tagada maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusvõtjatele pakutavate kriitiliste funktsioonide jätkumine. Seetõttu tuleks sildettevõtjat käitada kui elujõulist tegevust jätkavat ettevõtjat ning ta tuleks turule tagasi viia niipea, kui tingimused on selleks sobivad, või likvideerida, kui ta ei ole elujõuline.
- (53) Varade ja kohustiste eraldamise vahend peaks võimaldama ametiasutustel anda kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja varad, õigused või kohustised üle eraldiseisvale ettevõtjale, et selliseid varasid, õigusi või kohustisi kõrvaldada, hallata ja lõpetada. Maksejõuetule kindlustus- või edasikindlustusandjale põhjendamatu konkurentsieelse andmise vältimiseks tuleks varade ja kohustiste eraldamise vahendit, mille põhieesmärk on hõlbustada portfelli üleandmist, rakendada ainult koos teiste vahenditega.
- (54) Tulemuslik kriisilahenduskord peaks tagama, et kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes saab kriisilahendusmenetluse läbi viia viisil, mis minimeerib maksejõuetuse negatiivset mõju kindlustusvõtjatele, maksumaksjatele, reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele. Allahindamine või konverteerimine peaks tagama, et enne seda, kui avaldatakse mõju kindlustus- ja edasikindlustuslepingutest tulenevatele nõuetele, kannavad kõigepealt kahjumit maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionärid ja võlausaldajad, kes ühtlasi kannavad asjakohase osa kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetusest tulenevatest kuludest niipea, kui kasutatakse kriisilahendusõigust. Seega peaks allahindamise või konverteerimise vahend kindlustus- või edasikindlustusandjate aktsionäre ja võlausaldajaid ning teatud määral kindlustusvõtjaid rohkem motiveerima jälgima kindlustus- või edasikindlustusandja olukorda tavapära tingimustes.
- (55) Tähtis on tagada, et kriisilahendusasutustel on erinevates olukordades vajalik paindlikkus, et algatada kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõimelisena likvideerimine, anda tema varad, õigused ja kohustised üle kindlustusvõtjate jaoks parimatel tingimustel või jaotada ülejäänud kahjumit. Seetõttu on asjakohane sätestada, et kriisilahendusasutused peaksid saama rakendada allahindamise või konverteerimise vahendit nii juhul, kui eesmärk on viia maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahendus läbi maksevõimelisena likvideerimise teel, kui ka juhul, kui kriitilise tähtsusega kindlustusteenused antakse üle ning kindlustus- või edasikindlustusandja järelejäänud osa lõpetab oma tegevuse ja likvideeritakse. Selles kontekstis võib olla õigustatud kindlustustegevusega seotud kohustiste restruktureerimine, et tagada kindlustuskaitse olulise osa jätkumine ning kui seda loetakse olevaks kindlustusvõtjate parimate huvides.
- (56) Kui on olemas realistlik võimalus, et kindlustus- või edasikindlustusandja elujõulisuse saab taastada ning kindlustusvõtjad ei kannu kriisilahenduse protsessi käigus mingit kahjumit, võib kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja tegevust jätkava ettevõtjana taastamiseks rakendada allahindamise või konverteerimise vahendit. Sellisel juhul peaks allahindamise või konverteerimise teel toimunud kriisilahendusega kaasnema juhtkonna väljavahetamine, välja arvatud juhul, kui juhtkonna säilitamine on kriisilahenduse eesmärkide täitmiseks asjakohane ja vajalik.
- (57) Allahindamise või konverteerimise vahendit ei ole asjakohane rakendada tagatud, kollateraliseeritud või muul viisil garanteeritud nõuete suhtes, kuna selline allahindamine või konverteerimine võib olla ebatõhus või see võib avaldada negatiivset mõju finantsstabiilsusele. Siiski on soovitatav, et allahindamise või konverteerimise vahendit rakendatakse maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja võimalikult paljude erinevate tagamata kohustiste puhul, et kindlustada vahendi tulemuslikkus ja selle eesmärkide täitmine. Siiski on asjakohane jätta teatavat liiki tagamata kohustised allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamisest välja. Seega ei tohiks kriitiliste funktsioonide järjepidevuse huvides rakendada allahindamise või konverteerimise vahendit teatavate kohustiste suhtes, mis on seotud maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja töötajatega, või kaubanduslike nõuete suhtes, mis on seotud kindlustus- või edasikindlustusandja igapäevase toimimise jaoks kriitilise tähtsusega kaupade ja teenustega. Pensioni usaldusfondidele ja pensioni usaldusisikutele võlgnetavate pensioniõiguste ja pensionisummade tagamiseks ei tohiks allahindamise või konverteerimise vahendit rakendada maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja pensioniskeemiga seotud kohustiste suhtes. Süsteemse ülekandumise riski vähendamiseks ei tohiks allahindamise või konverteerimise vahendit rakendada maksesüsteemide liikmeks olemisest tulenevate selliste

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (ELT L 173, 12.6.2014, lk 1).

kohustiste suhtes, mille järelejäänud tähtaeg on lühem kui seitse päeva, ega kindlustus- või edasikindlustusandjate, krediitiasutuste ja investeerimisühingute, välja arvatud samasse kindlustusgruppi kuuluvate ettevõtjate ees olevate selliste kohustiste suhtes, mille esialgne tähtaeg on lühem kui seitse päeva.

- (58) Kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja nõude esitajate kollektiivsete huvide kaitse on üks kriisilahenduse peamisi eesmärgi. Kindlustus- ja edasikindlustuslepingutest tulenevatele nõuetele tuleks seetõttu allahindamise või konverteerimise vahendit rakendada ainult viimase abinõuna ning kriisilahendusasutused peaksid hoolikalt kaaluma füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate sõlmitud kindlustuslepingutest tulenevate kindlustusnõuete võimaliku allahindamise tagajärgi.
- (59) Kriisilahendusasutused peaksid saama kohustised vahendi rakendamisalast välja jätta või osaliselt välja jätta olukordades, kui selliste kohustiste allahindamine või konverteerimine ei ole mõistliku aja jooksul võimalik, kui väljajätmine on rangelt vajalik ja kriisilahenduse eesmärkide saavutamisega proportsionaalne või kui allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamine tooks kaasa väärtuse sellise vähenemise, mille tulemusena oleks teiste võlausaldajate kaetav kahjum suurem, kui see oleks olnud siis, kui neid kohustisi ei oleks välja jäetud. Kohustiste väljajätmise puhul võib muude kõlblike kohustiste allahindamise või konverteerimise taset tõsta, et selliseid väljajätmisi arvesse võtta, järgides seejuures võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtet. Samal ajal ei tohiks liikmesriikidelt nõuda, et nad rahastaksid kriisilahendust oma üldelarvest.
- (60) Allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamisel kindlustuslepingute suhtes peaksid kriisilahendusasutused võtma arvesse, et pärast lepingu restruktureerimist peavad olema tagatud kohaldatava õiguse kohased kohustuslikud miinimumkatte tasemed. See ei tohiks takistada kriisilahendusasutust rakendamast allahindamise või konverteerimise vahendit selliste kindlustuslepingutest tulenevate nõuete suhtes, mis tekkisid enne kriisilahenduse meetme kuupäeva.
- (61) Reeglina peaksid kriisilahendusasutused rakendama allahindamise või konverteerimise vahendit viisil, mis on kooskõlas võlausaldajate pari passu kohtlemisega ning kohaldatavate maksejõuetust käsitlevate õigusaktide kohaste kohustuslike nõude rahuldamisjärkudega. Seetõttu peaks kahjumi esmajärgus katma omavahendite koosseisu arvatud instrumentidega ning see tuleks jaotada aktsionäride vahel kas aktsiate või osade tühistamise või üleandmise või osaluse olulise lahendamise teel. Kui sellest ei piisa, tuleks allutatud laen alla konverteerida või alla hinnata. Kõrgema nõude rahuldamisjärjuga kohustisi tuleks konverteerida või alla hinnata ainult siis, kui allutatud laen on täies ulatuses konverteeritud või alla hinnatud. Allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamisest tulenevat instrumendi või kohustise põhisumma vähendamist või konverteerimist peaks olema võimalik vaidlustada üksnes allahindamise või konverteerimise õigust kasutanud kriisilahendusasutuse liikmesriigi õiguse alusel.
- (62) Kohustistega seotud erandid, muu hulgas makse- ja arveldussüsteemide, töötajate või kaubakrediiti andnud võlausaldajate või eelisjärjestuse puhul, peaksid kehtima võrdselt nii kolmandates riikides kui ka liidus. Tagamaks, et kohustisi saab kolmandates riikides alla hinnata või konverteerida, on vaja sätestada, et kolmanda riigi õigusega reguleeritavates lepingutingimustes tunnustatakse seda võimalust. Selliseid lepingutingimusi ei peaks nõudma kohustiste puhul, mis on allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamisalast välja jäetud, või juhul, kui kolmanda riigi õigus või kõnealuse kolmanda riigiga sõlmitud siduv kokkulepe võimaldab asjaomase liikmesriigi kriisilahendusasutusel rakendada allahindamise või konverteerimise vahendit.
- (63) Aktsionärid ja võlausaldajad peaksid vajalikul määral osalema maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja kahjumi jaotamise mehhanismis. Seetõttu peaksid liikmesriigid tagama, et kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud esimese, teise ja kolmanda taseme kapitaliinstrumendid suudavad jätkusuutmatuse korral kahjumi täielikult katta. Seega tuleks kriisilahendusasutustelt nõuda jätkusuutmatuse korral ja enne kriisilahenduse meetmete võtmist nende instrumentide täies ulatuses allahindamist või kohaldataval juhul nende konverteerimist esimese taseme instrumendiks. Sel eesmärgil tuleks jätkusuutmatust mõista kui hetke, mil asjaomane kriisilahendusasutus leiab, et kindlustus- või edasikindlustusandja vastab kriisilahenduse eeltingimustele, või hetke, mil asjaomane kriisilahendusasutus otsustab, et kindlustus- või edasikindlustusandja lakkaks olemast elujõuline, kui neid kapitaliinstrumente ei hinnata alla või ei konverteerita. Kõnealuseid nõudeid tuleks instrumendi tingimustes ning seoses instrumendiga avaldatud või antud prospektis või pakkumisdokumentides tunnustada.
- (64) Kriisilahendusasutustel peaksid olema kõik juriidilised õigused, mida saab erinevates kombinatsioonides kriisilahenduse vahendeid rakendades kasutada, et tagada kriisilahenduse tulemuslik läbiviimine. Need juriidilised õigused peaksid hõlmama õigust anda maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja aktsiaid, osasid, varasid, õigusi või kohustisi üle teisele ettevõtjale, sealhulgas teisele kindlustus- või edasikindlustusandjale või sildettevõtjale,

õigust aktsiaid või osasid alla hinnata või tühistada või maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja kohustisi alla hinnata või konverteerida, õigust juhtkond välja vahetada ning õigust kehtestada nõuete väljamaksmist käsitlev ajutine moratorium. On vaja kaasnevaid õigusi, kaasa arvatud õigust nõuda kindlustusgrupi muudelt osadelt oluliste teenuste järjepidevust.

- (65) Ei ole vaja ette näha täpseid viise selleks, kuidas kriisilahendusasutused maksejõuetusse kindlustus- või edasikindlustusandjasse sekkuma peaksid. Kriisilahendusasutused peaksid saama enda kontrolli alla võtmise juures valida, kas nad teevad seda otsese kindlustus- või edasikindlustusandjasse sekkumise või korralduse teel. Nad peaksid otsuse tegemisel lähtuma juhtumi asjaoludest.
- (66) Tuleb kehtestada menetlusnõuded, et tagada, et kriisilahenduse meetmest teavitatakse ja see avalikustatakse korralkohaselt. Teave, mida kriisilahendusasutused ja nende konsultandid kriisilahenduse protsessi käigus koguvad, on siiski tõenäoliselt tundlikku laadi ning seetõttu tuleks selle suhtes kohaldada tulemuslikku konfidentsiaalsuskorda, enne kui kriisilahenduse otsus avalikustatakse. Mis tahes teabe puhul, mis esitatakse seoses otsusega enne selle tegemist, olgu see kriisilahenduse eeltingimuste täitmise, konkreetse vahendi rakendamise või menetluse käigus võetud meetme kohta, tuleb eeldada, et sellel on mõju meetmega seotud avalikele ja erahuvidele. Seetõttu tuleb tagada, et on olemas sobivad mehhanismid sellise teabe konfidentsiaalsuse tagamiseks, kaasa arvatud finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade sisu ja üksikasjade ning selles kontekstis tehtud hindamiste tulemuste puhul.
- (67) Kriisilahendusasutuste ja maksuasutuste vahelist teabevahetust ei tohiks takistada. Selline teabevahetus peaks toimuma kooskõlas riigisisese õigusega ja kui teave pärineb teisest liikmesriigist, tuleks seda vahetada üksnes teabeallikaks oleva asjaomase asutuse sõnaselgel nõusolekul.
- (68) Kriisilahendusasutustel peaksid olema kaasnevad õigused, et tagada aktsiate või osade või võlainstrumentide ja varade ning õiguste ja kohustiste kolmandast isikust omandajale või sildettevõtjale üleandmise tulemuslikkus. Eelkõige tuleks säilitada edasikindlustuslepingutest saadav majanduslik kasu, et soodustada kindlustus- või edasikindlustuslepingutest tulenevate nõuete üleandmist ilma, et see mõjutaks asjaomase portfelli ning sellega seotud tehniliste eraldiste ja kapitalinõuete üldist riskiprofiili. Seetõttu peaks kriisilahendusasutustel olema võime kindlustus- või edasikindlustuslepingutest tulenevaid nõudeid koos nende vastavate edasikindlustusõigustega üle kanda. See võime peaks hõlmama ka õigust tühistada üleantud instrumentide või varade puhul kolmandate isikute õigusi, õigust tagada lepingute täitmist ning õigust näha üleantud varade ja aktsiate või osade saaja jaoks ette kokkulepete järjepidevus. Samuti ei tohiks avaldada mõju poole õigusele lõpetada leping kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja või tema kindlustusgrupi ettevõtjaga põhjusel, mis ei ole seotud maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahendusega. Lisaks peaks kriisilahendusasutustel olema kaasnev õigus nõuda järelejäänud kindlustus- või edasikindlustusandjalt, mis likvideeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses, et ta osutaks teenuseid, mis on vajalikud, et võimaldada kindlustus- või edasikindlustusandjal, kellele varad või aktsiad või osad on ettevõtte võõrandamise vahendi või sildettevõtja vahendi rakendamise teel üle antud, jätkata oma äritegevust.
- (69) Põhiõiguste harta artikli 47 kohaselt on igaühel, kelle liidu õigusega tagatud õigusi või vabadusi rikutakse, õigus tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus. Seetõttu peaks kriisilahendusasutuste tehtud otsuste suhtes kehtima kaebeõigus.
- (70) Kriisilahendusasutuste võetud kriisiohjemeetmed võivad nõuda keerukaid majanduslikke hinnanguid ja suurt kaalutlusruumi. Kriisilahendusasutustel on konkreetselt olemas eksperditeadmised selliste hinnangute koostamiseks ja kaalutlusruumi asjakohase kasutamise kindlaksmääramiseks. Seetõttu on oluline tagada, et kui riiklikud kohtud vaatavad läbi asjaomaseid kriisiohjemeetmeid, tuginevad nad kriisilahendusasutuste poolt selles kontekstis tehtud keerukatele majanduslikele hinnangutele. Siiski ei tohiks nende hinnangute keerukus takistada riiklike kohtuid uurimast, kas tõendid, millele kriisilahendusasutus tugines, on faktiliselt täpsed, usaldusväärsed ja järjepidevad, kas need tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keeruka olukorra hindamisel arvesse tuleks võtta, ning kas sellega on võimalik põhjendada hindamise alusel tehtud järeldusi.
- (71) Kiireloomuliste olukordadega tegelemiseks tuleb sätestada, et mis tahes kaebuse esitamine ei too kaasa vaidlustatud otsuse toime automaatset peatamist ning et kriisilahendusasutuse otsus on viivitamata täidetav eeldusel, et selle peatamine oleks vastuolus avaliku huviga.

- (72) On vaja kaitsta kolmandaid isikuid, kes on heas usus omandanud kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja varasid, õigusi ja kohustusi ametiasutuste poolt kriisilahendusõiguste kasutamise tulemusel. Samavõrd vajalik on finantsturgude stabiilsuse tagamine. Kriisilahenduse otsuse peale kaebuse esitamise õigus ei tohiks seega mõjutada tühistatud otsuse alusel tehtud hilisemaid haldusakte või tehinguid. Sellistel juhtudel peaksid õigusvastase otsuse puhul kohaldatavad õiguskaitsemeetmed piirduma mõjutatud isikute kantud kahju hüvitamisega.
- (73) Asjaomases liikmesriigis ja liidus esinevate oluliste finantsstabiilsuse riskide tõttu võib olla vaja võtta kiireloomulisi kriisiohjemeetmeid. Seega peaks igasugune riigisisene õiguse kohane kriisiohjemeetme jaoks eelneva kohtu loa taotlemise menetlus ning sellise taotluse kohtus arutamine toimuma kiiresti. Liikmesriigid peaksid tagama, et asjaomane ametiasutus saab oma otsuse teha kohe pärast seda, kui kohus on selleks oma heakskiidu andnud. See võimalus ei tohiks piirata huvitatud isikute õigust esitada kohtule taotlus otsuse tühistamiseks. Siiski tuleks seda võimalust lubada ainult piiratud ajaks pärast seda, kui kriisilahendusamet on võtnud kriisiohjemeetme, et mitte tekitada põhjendamatuid viivitusi kriisilahenduse otsuse rakendamisele.
- (74) Tõhus kriisilahendus ja vajadus vältida pädevuskonflikte nõuavad, et maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes ei algatataks ega jätkataks tavalist maksejõuetusmenetlust ajal, kui kriisilahendusamet kasutab oma kriisilahendusõigusi või rakendab kriisilahenduse vahendeid, välja arvatud kriisilahendusameti algatusel või tema nõusolekul. Seetõttu tuleb sätestada, et teatavaid lepingulisi kohustusi saab piiratud ajaks peatada, et kriisilahendusamet saaks rakendada kriisilahenduse vahendeid. See võimalus ei peaks siiski kehtima selliste kohustuste suhtes, mis on seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 98/26/EÜ⁽⁸⁾ viidatud liikmesriigi määratud süsteemidega, kaasa arvatud kesksete vastaspooltega. Direktiiviga 98/26/EÜ vähendatakse makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides osalemisega seotud riske, vähendades eelkõige häireid, mis tekivad sellises süsteemis osaleja maksejõuetuse korral. Tuleb tagada, et need kaitsemeetmed jäävad kriisiolukorras kehtima ning et makse- ja väärtpaberisüsteemide kasutajate ja teiste turuosaliste jaoks säilitatakse asjakohane kindlus. Seega ei tohiks kriisiennetusmeetmet või kriisiohjemeetmet pidada iseenesest maksejõuetusmenetluseks direktiivi 98/26/EÜ tähenduses, tingimusel et jätkatakse asjaomaste lepingute kohaste oluliste kohustuste täitmist.
- (75) Tuleb tagada, et kui kriisilahendusamet annab varad ja kohustised üle erasektori omandajale või sildettevõtjale, on tal piisavalt aega üleantavate lepingute kindlakstegemiseks. Seetõttu peaks kriisilahendusametil olema võimalik piirata vastaspoolte õigusi finantslepingud sulgeda, nende täitmist kiirendada või need muul viisil lõpetada enne, kui üleandmine on sooritatud. Sellised piirangud peaksid võimaldama ametiasutustel saada tõese ülevaate maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja bilansist, ilma et selles kajastuksid väärtuste ja mahtude muutused, mis kaasneksid lõpetamisõiguste ulatusliku kasutamisega, ning need peaksid aitama vältida turul ebastabiilsuse tekitamist. Vastaspoolte lepingulisi õigusi ei tohiks siiski riivata rohkem kui minimaalselt vajalik. Kriisilahendusametuste kehtestatud lõpetamisõiguse piirangud peaksid järelikult kehtima ainult seoses kriisilahenduse meetmetega või selliste meetmete kohaldamisega vahetult seotud sündmustega. Seega peaks alles jääma õigus lõpetada leping mõne muu rikkumise tõttu, sealhulgas võimendustagatiste maksmata või andmata jätmise tõttu.
- (76) Maksejõuetu kindlustus- või edasikindlustusandja mõnede, kuid mitte kõigi varade, õiguste ja kohustiste üleandmise korral tuleb säilitada õiguspärased kapitaliturukokkulepped. Seetõttu on asjakohane kehtestada kaitsemeetmed, et takistada seotud kohustiste või seotud õiguste ja lepingute üksteisest eraldamist; see hõlmab sama vastaspoollega sõlmitud lepinguid, mis on kaetud tagatiskokkulepetega, omandiõiguse üleminekul põhinevate finantstagatiskokkulepetega, tasaarvestuskokkulepetega, lepingu sulgemisel tehtava tasaarvestuse kokkulepetega ning struktureeritud finantskokkulepetega. Kui kohaldatakse selliseid kaitsemeetmeid, peaksid kriisilahendusametused püüdma kõik kaitstud kokkuleppega hõlmatud seotud lepingud üle kanda või jätta need kõik järelejäänud maksejõuetusse kindlustus- või edasikindlustusandjasse. Need kaitsemeetmed peaksid tagama, et direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamisel ei avaldaks see mõju tasaarvestuskokkuleppega (netting) hõlmatud riskipositsioonide käsitlemisele regulatiivse kapitalina.

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides (ELT L 166, 11.6.1998, lk 45).

- (77) Kindlustus- või edasikindlustusandjale finantsstabiilsuse tagamiseks tuleks kehtestada moratorium kindlustusvõtjate õigusele leping üles öelda. Selline moratorium ja sellest asjaomasele kindlustus- või edasikindlustusandjale tulenev finantsstabiilsus peaksid andma kriisilahendusametitele piisavalt aega, et hinnata nende kindlustus- või edasikindlustusandjate väärtust ja seda, milliseid kriisilahenduse vahendeid tuleks rakendada. Selline moratorium peaks ka tagama kindlustusvõtjate võrdse kohtlemise ning hoidma seega ära võimaliku kahjuliku finantsmõju kindlustusvõtjatele, kes ei olnud esimeste oma lepingu üles öelnute hulgas. Kuna kriisilahenduse üks eesmärkidest on kindlustuskaitse jätkumine, peaksid kindlustusvõtjad jätkama asjaomastes kindlustus- või edasikindlustuslepingutes ette nähtud kohustuslike maksete tegemist, sealhulgas annuiteetide puhul.
- (78) Selle tagamine, et kriisilahendusametite käsutuses on samad kriisilahenduse vahendid ja õigused, soodustab koordineeritud tegevust piiriülese kindlustusgrupi maksejõuetuks jäämise korral. Siiski on vaja lisameetmeid, et edendada koostööd ja ennetada killustatud riiklikke reageerimisi. Selleks et kriisilahendusametid saaksid kindlustusgruppide kriisilahendusega tegeledes leppida kokku kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemis, peaks neil olema kohustus kriisilahenduse kolleegiumis koostööd teha ja üksteisega konsulteerida. Selleks et pakkuda foorumit arutelu pidamiseks ja sellise kokkuleppeni jõudmiseks, tuleks olemasolevate järelevalvekolleegiumide juurde luua kriisilahenduse kolleegiumid, kaasates sinna kriisilahendusametid ja pädevad ministriumid, EIOPA ja asjakohasel juhul kindlustuse tagamise skeemide eest vastutavad ametiasutused. Kriisilahenduse kolleegiumid ei peaks olema mitte otsuseid tegevad organid, vaid platvormid, mis hõlbustavad riikide ametiasutuste otsuste tegemist, ning ühiseid otsuseid peaksid tegema riikide ametiasutused.
- (79) Võttes arvesse ülemaailmset finantskriisi reageerimisel toimunud regulatiivseid arenguid, kriisijärgseid kogemusi ja käesoleva direktiivi kohaldamist, peaks komisjon pärast EIOPA konsulteerimist esitada Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse kindlustuse tagamise skeemide ühiste miinimumstandardite asjakohasust liidus. Selles aruandes tuleks teha vähemalt järgmist: hinnata kindlustuse tagamise skeemide hetkeolukorda liikmesriikides (hõlmavuse tase, hõlmatud kindlustusliigid, skeemi kohaldamist tingivad asjaolud); arutada poliitikavahendeid, sealhulgas erinevaid poliitikavahendeid, nagu kindlustuse tagamise skeemide kasutamine kindlustuslepingute jätkamiseks või likvideerimiseks, võttes seejuures nõuetekohaselt arvesse kindlustustoodete erinevusi eri liikmesriikides; hinnata vajadust kehtestada ja asjakohasel juhul kirjeldada vajalikke samme, et kehtestada kogu liidus kindlustuse tagamise skeemide jaoks miinimumtase. Asjakohasel juhul tuleks aruandele lisada seadusandlik ettepanek.
- (80) Piiriüleste kindlustusgruppide kriisilahenduse puhul tuleks leida tasakaal kahe vajaduse vahel: ühest küljest vajadus menetluste järele, mis arvestavad olukorra kriitilisust ning pakuvad kindlustusgrupi kui terviku jaoks tõhusaid, õiglasi ja õigeaegseid lahendusi, ning teisest küljest vajadus kaitsta kindlustusvõtjaid, reaalmajandust ning finantsstabiilsust kõigis liikmesriikides, kus kindlustusgrupp tegutseb. Seetõttu peaksid erinevad kriisilahendusametid jagama oma seisukohti kriisilahenduse kolleegiumis ning kõiki kriisilahenduse meetmeid, mille kohta on teinud ettepaneku kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusamet, tuleks ette valmistada ja arutada erinevate kriisilahendusametite seas, kes on seotud kindlustusgrupi kriisilahenduse kavadega. Selleks et hõlbustada võimaluse korral kiireid ja ühiseid otsuseid, peaksid kriisilahenduse kolleegiumid võtma arvesse ka kõigi nende liikmesriikide kriisilahendusametite arvamusi, milles kindlustusgrupp tegutseb.
- (81) Kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusameti kriisilahenduse meetmetes tuleks alati võtta arvesse nende mõju kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele liikmesriigis, milles kindlustusgrupp tegutseb. Tüüpi- võtja asutamise kohaks oleva liikmesriigi kriisilahendusametitel peaks seetõttu olema võimalik esitada – viimase abinõuna ja põhjendatud juhtudel – vastuväiteid kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusameti otsuste kohta, kui sellised kriisilahendusametid on arvamisel, et kriisilahendus ja selle meetmed ei ole asjakohased kas vajaduse pärast kaitsta kõnealuse liikmesriigi kindlustusvõtjaid, reaalmajandust ja finantsstabiilsust või kohustuste pärast, mida võrdväärsete kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kõnealuses liikmesriigis kohaldatakse.
- (82) Kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemidega tuleks hõlbustada koordineeritud kriisilahendust, mis tagab kõigi kindlustusgrupi kindlustus- ja edasikindlustusandjate jaoks suurema tõenäosusega parimad tulemused. Kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusametid peaksid seetõttu tegema ettepanekuid kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemide kohta ning esitada need skeemid kriisilahenduse kolleegiumile. Kriisilahendusametid, kes ei nõustu kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemiga või otsustavad võtta sõltumatuid kriisilahenduse meetmeid, peaksid

selgitama kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutusele ja muudele kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemiga hõlmatud kriisilahendusasutustele oma mittenõustumise põhjuseid ja teatama neist põhjustest koos üksikasjadega sõltumatute kriisilahenduse meetmete kohta, mida nad võtta kavatsevad. Iga kriisilahendusasutus, kes otsustab kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemist kõrvale kalduda, peaks põhjalikult kaaluma sellise kõrvalekaldumise võimalikku mõju nende liikmesriikide kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele, kus teised kriisilahendusasutused asuvad, ja kõrvalekaldumise võimalikku mõju kindlustusgrupi muudele osadele.

- (83) Kindlustusgrupi tasandil koordineeritud tegevuse tagamiseks tuleks kriisilahendusasutusi kutsuda üles ühe kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemi piires rakendama kindlustusgruppi kuuluvate ja kriisilahenduse eeltingimustele vastavate ettevõtjate suhtes sama vahendit. Kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutustel peaks seega olema õigus rakendada kindlustusgrupi tasandil sildettevõtja vahendit, et stabiliseerida kogu kindlustusgrupp tervikuna ning anda tütarettevõtjad üle sildettevõtjale eesmärgiga sellised tütarettevõtjad kas koos või üksikult edasi müüa, kui turutingimused selleks sobivad. Lisaks peaks kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutusel olema õigus rakendada emaettevõtja tasandil allahindamise või konverteerimise vahendit.
- (84) Rahvusvaheliselt tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning kindlustusgruppide tulemuslik kriisilahendus eeldab koostööd liikmesriikide ja kolmandate riikide kriisilahendusasutuste vahel. Selleks peaks EIOPA-le andma juhu, kui olukord seda õigustab, õiguse töötada välja mittesiduvaid koostööalaseid raamkokkuleppeid ja neid kolmandate riikide ametiasutustega sõlmida kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 33. Samal põhjusel peaks riikide ametiasutustel olema õigus sõlmida kolmandate riikide ametiasutustega kahepoolseid kokkuleppeid kooskõlas EIOPA koostööalaste raamkokkulepetega. Selliste kahepoolsete kokkulepete väljatöötamine peaks tagama asjaomaste rahvusvaheliselt tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul tulemusliku kavandamise, otsuste tegemise ja koordineerimise. Võrdsete tingimuste loomiseks peaksid sellised kahepoolsed kokkulepped olema vastastikused, nii et kriisilahendusasutused tunnustavad üksteise menetlusi ja tagavad nende täitmise, välja arvatud siis, kui on tegu erandjuhtumiga, mis võimaldab keelduda kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamisest.
- (85) Kriisilahendusasutuste vaheline koostöö peaks toimuma nii liidu või kolmanda riigi kindlustusgruppide tütarettevõtjate kui ka liidu või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjate filiaalide puhul. Kolmanda riigi kindlustusgrupi tütarettevõtjad on liidus asutatud ettevõtjad ning seetõttu kohaldatakse nende suhtes täies ulatuses liidu õigust, kaasa arvatud kõiki kriisilahenduse vahendeid. Siiski on oluline, et liikmesriikidele jääks õigus võtta meetmeid selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate filiaalide suhtes, mille peakontor asub kolmandas riigis, kui kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamine ja kohaldamine ohustaks liidu reaalmajandust või finantsstabiilsust või kui liidu kindlustusvõtjaid ei koheldaks kolmanda riigi kindlustusvõtjatega samaväärselt. Sellises olukorras peaks liikmesriikidel olema õigus pärast oma kriisilahendusasutustega konsulteerimist keelduda kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust tunnustamast.
- (86) Käesoleva direktiivi rakendamine ei tohiks takistada riiklike kindlustuse tagamise skeemide koosseksisteerimist finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistikuga, olenemata riiklike kindlustuse tagamise skeemide rahastamisallikast. Kriisilahendusvahendite ja -õiguste kasutamine kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes ei tohiks takistada kindlustusvõtjatele, soodustatud isikutele ja teistele nõude esitajatele hüvitise maksmist nende riiklike kindlustuse tagamise skeemide kaudu.
- (87) EIOPA peaks edendama kriisilahendusasutuste tavade ühtlustamist suunistega, mis antakse kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 16. Eelkõige peaks EIOPA täpsustama kõiki järgmisi elemente: a) täiendavad üksikasjad lihtsustatud kohustuste kohaldamise kriteeriumide kohta teatavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes; b) ennetavate finantsseisundi taastamise kavade stsenaariumid ning kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete näitajate miinimumloetelu; c) kriitiliste funktsioonide kindlakstegemise kriteeriumid; d) kriisilahenduskõlblikkuse hindamise täiendavad kriteeriumid ja aspektid; e) üksikasjad kriisilahenduskõlblikkusega seotud tõketega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks võetavate meetmete kohta ning tingimused, mille korral iga meedet võib rakendada; ning f) kuidas teavet konfidentsiaalsusnõuete täitmiseks kokkuvõtlikult esitada tuleks.

- (88) Finantsteenuste valdkonna tehnilised standardid peaksid toetama sidusat ühtlustamist ning kindlustusvõtjate, investorite ja tarbijate piisavat kaitset kogu liidus. Kuna EIOPA-l on põhjalikud eriteadmised, oleks tõhus ja asjakohane teha talle ülesandeks töötada komisjonile esitamiseks välja regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitilisi otsuseid.
- (89) Komisjon peaks käesolevas direktiivis ette nähtud juhtudel võtma ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega vastu EIOPA poolt väljatöötatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14, et täpsustada järgmisi elemente: a) kriteeriumid, mille kohaselt kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kohaldatakse ennetavat finantsseisundi taastamise kavandamist, meetodid, mida finantsseisundi taastamise kavandamisel kasutatakse turuosade kindlaksmääramisel, ning ennetavates finantsseisundi taastamise kavades sisalduv teave; b) kriisilahenduse kavade sisu ja kindlustusgrupi kriisilahenduse kavade sisu; c) väärtuse hindamise erinevad elemendid, sealhulgas asjaolud, mille korral isikut peetakse väärtuse hindamise läbiviimisel sõltumatuks, varade ja kohustiste väärtuse hindamise meetodid kriisilahenduse kontekstis, eri väärtuse hindamiste lahusus, esialgses väärtuse hindamises arvesse võetava täiendava kahjumi puhvri arvutamise metoodika, tuletisinstrumentidest tulenevate kohustiste väärtuse hindamise metoodika ja põhimõtted ning kohtlemise erinevuse hindamise metoodika; d) kolmanda riigi õigusega reguleeritavatele finantslepingutele lisatavate lepinguliste tingimuste sisu; e) kriisilahenduse kolleegiumide toimimine. Komisjon peaks käesolevas direktiivis ette nähtud juhtudel võtma ELi toimimise lepingu artikli 291 kohaste rakendusaktidega vastu EIOPA poolt väljatöötatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõud kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15, et täpsustada kindlustus- või edasikindlustusandja poolse koostöö ja kriisilahenduse kavade seotud teabe esitamise korda, selle sisu ning minimaalset hulka standardvorme ja -malle.
- (90) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivid 2004/25/EÜ⁽⁹⁾, 2007/36/EÜ⁽¹⁰⁾ ja (EL) 2017/1132⁽¹¹⁾ sisaldavad norme kõnealuste direktiivide kohaldamisalasse jäävate kindlustus- ja edasikindlustusandjate aktsionäride ja võlausaldajate kaitse kohta. Olukorras, kus kriisilahendusasutustel on vaja kiiresti tegutseda, võivad need normid takistada tulemuslikku kriisilahenduse meetmete võtmist ning kriisilahendusasutuste kriisilahenduse vahendite ja õiguste kasutamist. Seega tuleks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL⁽¹²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/23⁽¹³⁾ kohaseid erandeid laiendada kindlustus- ja edasikindlustusandjate kriisilahenduse kontekstis võetud meetmetele. Selleks et tagada aktsionäride jaoks maksimaalne õiguskindlus, tuleks sellised erandid selgelt sätestada, kitsalt piiritleda ning neid tuleks kasutada ainult avalikes huvides ja juhul, kui kriisilahenduse algatamise nõuded on täidetud.
- (91) Tagamaks, et kõigile asjaomastele ametiasutustele jagatakse piisavalt teavet ja neil on piisav juurdepääs teabele, tuleb kindlustada, et kriisilahendusasutused on kõigis asjaomastes foorumites esindatud ning et EIOPA saab kasutada eksperditeadmisi, mida on vaja kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahendusega seotud ülesannete täitmiseks. Seetõttu tuleks määrust (EL) nr 1094/2010 muuta, et määrata kriisilahendusasutused kõnealuses määruses osutatud pädevateks asutusteks. Selline kriisilahendusasutuste ja pädevate asutuste võrdsustamine on kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklis 25 EIOPA-le määratud funktsioonidega, mille kohaselt aitab ta kaasa finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade väljatöötamisele ja koordineerimisele ning osaleb selles aktiivselt.
- (92) On vaja tagada, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, isikud, kes tegelikult kontrollivad nende äritegevust, ning nende haldus-, juht- või järelevalveorgan täidaksid oma kohustusi seoses selliste ettevõtjate kriisilahendusega. Sama oluline on tagada, et kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, isikuid, kes tegelikult kontrollivad nende äritegevust, ning nende haldus-, juht- või järelevalveorganit koheldakse kogu liidus ühetaoliselt. Seega tuleks liikmesriikidelt nõuda, et

⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta (ELT L 142, 30.4.2004, lk 12).

⁽¹⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta direktiiv 2007/36/EÜ noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamise kohta (ELT L 184, 14.7.2007, lk 17).

⁽¹¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1132 äriühinguõiguse teatavate aspektide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 46).

⁽¹²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse finantsinstitutsioonide finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

⁽¹³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2020. aasta määrus (EL) 2021/23 kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku kohta ning millega muudetakse määruseid (EL) nr 1095/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 600/2014, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2015/2365 ning direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 (ELT L 22, 22.1.2021, lk 1).

nad kehtestaksid mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad halduskaristused ja muud haldusmeetmed. Sellised halduskaristused ja muud haldusmeetmed peaksid vastama teatavatele põhinõuetele, mis käsitlevad adressaate, kriteeriume, mida halduskaristuse või muu haldusmeetme kohaldamisel arvesse tuleb võtta, halduskaristuse või muu haldusmeetme avalikustamist, peamisi karistuste mõistmise õigusi ning haldustrahvide tasemeid. EIOPA peaks pidama kesket andmebaasi, mis käsitleb kõiki halduskaristusi või muid haldusmeetmeid ning teavet kaebuste kohta, millest järelevalveasutused ja kriisilahendusasutused talle teatanud on, ning mille puhul kehtib range ametisaladuse hoidmise kohustus.

- (93) Liikmesriikidelt ei tuleks nõuda, et nad kehtestaksid käesoleva direktiivi rikkumiste eest halduskaristusi või muid haldusmeetmeid, kui selliste rikkumiste suhtes kohaldatakse riiklikku kriminaalõigust. Rikkumiste puhul halduskaristuste või muude haldusmeetmete asemel kriminaalkaristuste kohaldamine ei peaks vähendama ega muul viisil mõjutama kriisilahendusasutuste ja järelevalveasutuste võimet teha koostööd teiste liikmesriikide kriisilahendusasutustega ja järelevalveasutustega, vahetada nendega teavet ja omada sellisele teabele juurdepääsu õigel ajal, sealhulgas pärast seda, kui asjaomase rikkumisest on teatatud kriminaalmenetluse algatamiseks pädevatele õigusasutustele.
- (94) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt kindlustus- ja edasikindlustusandjate kriisilahenduse normide ja menetluste ühtlustamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda mis tahes kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetusest kogu liidule avalduva mõju tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (95) Kui järelevalveasutused ja kriisilahendusasutused teevad käesoleva direktiivi alusel otsuseid või võtavad meetmeid, peaksid nad alati võtma nõuetekohaselt arvesse oma otsuste ja meetmete mõju kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele teistes liikmesriikides ning kaaluma mis tahes tütarettevõtja või piiriülese tegevuse tähtsust kindlustusvõtjatele, finantssektorile ja majandusele liikmesriigis, kus selline tütarettevõtja on asutatud või kus selline tegevus toimub, isegi kui kõnealust tütarettevõtjat või piiriülest tegevust loetakse kindlustusgrupi jaoks vähem tähtsaks.
- (96) Hiljemalt viis aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist ja saadud kogemustele tuginedes peaks komisjon pärast EIOPA-ga konsulteerimist viima läbi üksikasjalikuma hindamise ja esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule üksikasjalikuma aruande, keskendudes käesoleva direktiivi kohaldamise valitud aspektidele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

REGULEERIMISESE JA KOHALDAMISALA, MÕISTED NING KRIISILAHENDUSASUTUSTE MÄÄRAMINE

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse normid ja menetlused järgmiste ettevõtjate puhul:
- a) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, mis on asutatud liidus ja kuuluvad direktiivi 2009/138/EÜ artikli 2 kohaldamisalasse;
 - b) liidus asutatud emaettevõtjast kindlustus- ja edasikindlustusandjad;
 - c) liidus asutatud kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad;
 - d) liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad kindlustusvaldusettevõtjad ja liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad segafinantsvaldusettevõtjad;
 - e) liidus emaettevõtjana tegutsevad kindlustusvaldusettevõtjad ja liidus emaettevõtjana tegutsevad segafinantsvaldusettevõtjad;
 - f) kolmandas riigis asutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate filiaalid, mis täidavad artiklites 75–80 sätestatud tingimusi.

Käesolevas direktiivis sätestatakse ka normid ja menetlused, mis on seotud oluliste teenuseosutajatega, kui asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus.

Kui kriisilahendusasutused ja järelevalveasutused kehtestavad ja kohaldavad käesolevas direktiivis sätestatud nõudeid ning rakendavad esimeses või teises lõigus osutatud ettevõtja suhtes oma käsutuses olevaid erinevaid vahendeid, võtavad nad arvesse kõnealuse ettevõtja äritegevuse laadi, aktsionäride struktuuri, õiguslikku vormi, riskiprofiili, suurst, õiguslikku seisundit ja seotust teiste institutsioonidega või finantssüsteemiga üldiselt ning ettevõtja tegevuse ulatust ja keerukust.

2. Liikmesriigid võivad võtta vastu või säilitada käesolevas direktiivis ja selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktides ning rakendusaktides sätestatud normidest rangemad või neid täiendavad normid, kui need normid on üldkohaldatavad ega lähe käesoleva direktiiviga ega selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktidega vastuollu.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kriisilahendus“ – kriisilahenduse vahendi või artikli 26 lõikes 7 osutatud vahendi rakendamine ühe või enama artikli 18 lõikes 2 osutatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks;
- 2) „kindlustusandja“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 1 määratletud kindlustusandja;
- 3) „edasikindlustusandja“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 4 määratletud edasikindlustusandja;
- 4) „kindlustusvaldusettevõtja“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 212 lõike 1 punktis f määratletud kindlustusvaldusettevõtja;
- 5) „segafinantsvaldusettevõtja“ – direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 15 määratletud segaфинantsvaldusettevõtja;
- 6) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev kindlustusvaldusettevõtja“ – kindlustusvaldusettevõtja, mis on asutatud liikmesriigis ning mis ei ole mis tahes liikmesriigis loa saanud või asutatud kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segaфинantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- 7) „liidus emaettevõtjana tegutsev kindlustusvaldusettevõtja“ – liikmesriigis asuv emaettevõtjana tegutsev kindlustusvaldusettevõtja, mis ei ole mis tahes liikmesriigis loa saanud või asutatud kindlustus- või edasikindlustusandja, muu kindlustusvaldusettevõtja või segaфинantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- 8) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segaфинantsvaldusettevõtja“ – segaфинantsvaldusettevõtja, mis on asutatud liikmesriigis ning mis ei ole ise samas liikmesriigis loa saanud või asutatud kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segaфинantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- 9) „liidus emaettevõtjana tegutsev segaфинantsvaldusettevõtja“ – liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segaфинantsvaldusettevõtja, mis ei ole mis tahes liikmesriigis loa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja või mis tahes liikmesriigis asutatud muu kindlustusvaldusettevõtja või segaфинantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- 10) „kindlustusgrupp“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 212 lõike 1 punktis c määratletud konsolideerimisgrupp;
- 11) „kriisilahenduse eesmärgid“ – artikli 18 lõikes 2 osutatud kriisilahenduse eesmärgid;
- 12) „kriisilahendusasutus“ – artikli 3 kohaselt liikmesriigi määratud ametiasutus;
- 13) „järelevalveasutus“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 10 määratletud järelevalveasutus;
- 14) „kriisilahenduse vahend“ – artikli 26 lõikes 3 osutatud kriisilahenduse vahend;
- 15) „kriisilahendusõigus“ – artiklites 42–54 osutatud õigus;

- 16) „pädev ministeerium“ – rahandusministeerium või muu riigi tasandil vastavalt riiklikule pädevuste jaotusele majandus-, finants- ja eelarveküsimuste eest vastutav liikmesriigi ministeerium, mis on määratud kooskõlas artikli 3 lõikega 7;
- 17) „kõrgem juhtkond“ – isik või isikud, kes tegelikult juhivad kindlustus- või edasikindlustusandjat ning kes on selle igapäevase juhtimise eest vastutavad ja haldus-, juht- või järelevalveorgani ees aruandekohustuslikud;
- 18) „piiriülene kindlustusgrupp“ – kindlustusgrupp, mille ettevõtjad on asutatud rohkem kui ühes liikmesriigis;
- 19) „erakorraline avaliku sektori finantstoetus“ – riigiabi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses või mis tahes muu riigiülesel tasandil antav avaliku sektori finantstoetus, mis oleks riigiabi, kui seda osutatakse riigi tasandil, mida antakse artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjale või kindlustusgrupile, kuhu selline ettevõtja kuulub, jätkusuutlikkuse, likviidsuse või maksevõimelisuse säilitamiseks või taastamiseks;
- 20) „kindlustusgrupi ettevõtja“ – kindlustusgruppi kuuluv juriidiline isik;
- 21) „kindlustusgrupi järelevalvaja“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 212 lõike 1 punktis d määratletud konsolideerimisgrupi järelevalvaja;
- 22) „ennetav finantsseisundi taastamise kava“ – artikli 5 kohaselt koostatav ja hallatav ennetav finantsseisundi taastamise kava;
- 23) „kindlustusgrupi ennetav finantsseisundi taastamise kava“ – artikli 7 kohaselt koostatav ja hallatav kindlustusgrupi ennetav finantsseisundi taastamise kava;
- 24) „oluline piiriülene tegevus“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 152aa lõikes 1 määratletud oluline piiriülene tegevus;
- 25) „kriitilised funktsioonid“ – tegevus, teenused või toimingud, mida viib ellu kindlustus- või edasikindlustusandja kolmandate isikute heaks ning mida ei saa mõistliku aja jooksul või mõistlike kuludega asendada ning mille puhul kindlustus- või edasikindlustusandja suutmatuse tõttu tegevust või neid teenuseid või toiminguid ellu viia avaldab tõenäoliselt olulist mõju finantssüsteemile või reaalmajandusele ühes või mitmes liikmesriigis, sealhulgas eelkõige mõju, mis tuleneb suure hulga kindlustusvõtjate, soodustatud isikute või kahjustatud isikute sotsiaalsele heaolule avalduvast mõjust või süsteemsetest häiretest kindlustusteenuste osutamisel või üldise usalduse kadumisest nende osutamise suhtes;
- 26) „põhiäriiliinid“ – äriiliinid ja sellega seonduvad teenused, mis on kindlustus- või edasikindlustusandja jaoks või sellise kindlustusgrupi jaoks, kuhu kindlustus- või edasikindlustusandja kuulub, tulude, kasumi või frantsiisiväärtuse olulisteks allikateks;
- 27) „rahastu“ – liikmesriigi poolt artikli 81 kohaselt loodud rahastu, millega tagatakse kriisilahenduse vahendite tulemuslik rakendamine kriisilahendusametuse poolt ja kriisilahendusõiguste tulemuslik kasutamine;
- 28) „omavahendid“ – direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 87 sätestatud omavahendid;
- 29) „kriisilahenduse meede“ – otsus algatada artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja suhtes kriisilahendusmenetlus vastavalt artiklile 19 või 20, kriisilahenduse vahendi rakendamine või ühe või mitme kriisilahendusõiguse kasutamine;
- 30) „kriisilahenduse kava“ – kindlustus- või edasikindlustusandja jaoks artikli 9 kohaselt koostatud kriisilahenduse kava;
- 31) „kindlustusgrupi kriisilahendus“ – üks järgmisest kahest tegevusest:
 - a) kriisilahenduse meetme võtmine emettevõtja või kindlustusgrupi järelevalve all oleva kindlustus- või edasikindlustusandja tasandil või
 - b) kriisilahendusametuse poolt kindlustusgrupi ettevõtjate suhtes kriisilahenduse vahendite rakendamise ja kriisilahendusõiguste kasutamise koordineerimine;
- 32) „kindlustusgrupi kriisilahenduse kava“ – vastavalt artiklitele 10 ja 11 koostatud kava kindlustusgrupi kriisilahenduseks;

- 33) „kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus“ – kriisilahendusasutus liikmesriigis, kus asub kindlustusgrupi järelevalvaja;
- 34) „kindlustusgrupi kriisilahenduse skeem“ – kindlustusgrupi kriisilahenduse eesmärgil artikli 73 kohaselt koostatud kava;
- 35) „kriisilahenduse kolleegium“ – artikli 70 kohaselt moodustatud kolleegium;
- 36) „Euroopa kriisilahenduse kolleegium“ – artikli 71 kohaselt moodustatud kolleegium;
- 37) „segakindlustusvaldusettevõtja“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 212 lõike 1 punktis g määratletud segakindlustusvaldusettevõtja;
- 38) „tavaline maksejõuetusmenetlus“ – maksejõuetusmenetlus võlgniku kõigi võlakohustuste suhtes, mille käigus võlgniku vara võõrandatakse täielikult või osaliselt ja määratakse likvideerija või haldur ning mida tavaliselt kohaldatakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes vastavalt riigisisesele õigusele ning mis on kehtestatud konkreetset nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes või on üldiselt kohaldatav mis tahes juriidilise või füüsilise isiku suhtes;
- 39) „võlainstrumentid“ – võlakirjad ja muud liiki võõrandatavad võlainstrumentid, instrumentid, mille alusel tekib võlg või tunnustatakse võla olemasolu, ning instrumentid, mis annavad õiguse võlainstrumentide omandamiseks;
- 40) „kindlustuslepingust tulenev nõue“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 268 lõike 1 punktis g määratletud kindlustuslepingust tulenev nõue;
- 41) „emaettevõtja“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 15 määratletud emaettevõtja;
- 42) „liidu riigiabi raamistik“ – ELi toimimise lepingu artiklitega 107, 108 ja 109 kehtestatud ning ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 4 või artikli 109 alusel vastu võetud määrustega ja kõigi muude liidu aktidega, sealhulgas suuniste, teatiste ja teadetega loodud raamistik;
- 43) „likvideerimine“ – artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja vara realiseerimine;
- 44) „vara ja kohustiste eraldamise vahend“ – moodus, mida kriisilahendusasutus kasutab, et anda kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja vara, õigused või kohustised üle vara ja kohustiste valitsemise ettevõtjale vastavalt artiklile 30;
- 45) „vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja“ – juriidiline isik, mis vastab artikli 30 lõikes 2 sätestatud nõuetele;
- 46) „allahindamise või konverteerimise vahend“ – moodus, mida kriisilahendusasutus kasutab allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamiseks kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kohustiste suhtes vastavalt artiklile 35;
- 47) „ettevõtte võõrandamise vahend“ – moodus, mida kriisilahendusasutus kasutab kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja poolt emiteeritud aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide või kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtja vara, õiguste või kohustiste üleandmiseks omandajale, kes ei ole sildettevõtja, vastavalt artiklile 31;
- 48) „sildettevõtja“ – juriidiline isik, mis vastab artikli 32 lõikes 2 sätestatud nõuetele;
- 49) „sildettevõtja vahend“ – moodus, mida kasutatakse kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja poolt emiteeritud aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide või kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja vara, õiguste või kohustiste üleandmiseks sildettevõtjale kooskõlas artikliga 32;
- 50) „kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõimelisena likvideerimise vahend“ – mehhanism, millega keelatakse kriisilahendusmenetluses oleval kindlustus- või edasikindlustusandjal sõlmida uusi kindlustus- või edasikindlustuslepinguid ning piiratakse tema tegevust ainult oma olemasoleva portfelli haldamisega kuni ajani, mil tema tegevus artikli 27 kohaselt tavalise maksejõuetusmenetluse käigus lõpetatakse ja ta likvideeritakse;
- 51) „omandiõiguse instrumentid“ – aktsiad, osad, muud omandiõigust tõendavad instrumentid või instrumentid, mis on konverteeritavad aktsiateks, osadeks või muudeks omandiõiguse instrumentideks või annavad õiguse omandada aktsiaid, osi või muid omandiõiguse instrumente, ning instrumentid, mis väljendavad osalust aktsiates, osades või muudes omandiõiguse instrumentides;

- 52) „aktsionär“ – omandiõiguse instrumentide omaja;
- 53) „üleandmise õigus“ – artikli 42 lõike 1 punktis e või f sätestatud õigus anda aktsiad, osad, muud omandiõiguse instrumentid, võlainstrumentid, vara, õigused või kohustised või nende mis tahes kombinatsioon üle kriisilahendusmenetluses olevalt kindlustus- või edasikindlustusandjalt saajale;
- 54) „keskne vastaspool“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 648/2012⁽¹⁴⁾ artikli 2 punktis 1 määratletud keskne vastaspool;
- 55) „tuletisinstrument“ – määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 punktis 5 määratletud tuletisinstrument;
- 56) „allahindamise või konverteerimise õigus“ – artikli 35 lõikes 2 ja artikli 42 lõike 1 punktides g–k sätestatud õigused;
- 57) „tagatud kohustis“ – kohustis, mille puhul võlausaldaja õigus tagasimaksele või muud liiki tulemusele on tagatud võlakohustise, pandi või pandiõiguse või tagatiskokkuleppega, sealhulgas kohustised, mis tulenevad repotehingutest ja muudest omandiõiguse üleminekul põhinevatest tagatiskokkulepetest;
- 58) „esimese taseme omavahendite instrumentid“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 94 lõikes 1 sätestatud tingimustele vastavad põhiomavahendid;
- 59) „teise taseme omavahendite instrumentid“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 94 lõikes 2 sätestatud tingimustele vastavad põhi- ja lisaomavahendid;
- 60) „kolmanda taseme omavahendite instrumentid“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 94 lõikes 3 sätestatud tingimustele vastavad põhi- ja lisaomavahendid;
- 61) „kõlblikud kohustised“ – kohustised ja kapitaliinstrumentid, mis ei kvalifitseeru artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja esimese, teise või kolmanda taseme omavahendite instrumentidena ning mis ei ole artikli 35 lõigete 5–8 kohaselt allahindamise või konverteerimise vahendi rakendusala välja jäetud;
- 62) „kindlustuse tagamise skeem“ – liikmesriigi poolt ametlikult tunnustatud ning kindlustus- või edasikindlustusandjate või kindlustusvõtjate osamaksetest rahastatud skeem, millega tagatakse kõlblike kindlustuslepingutest tulenevate nõuete maksmine osaliselt või täies ulatuses nõuetekohastele kindlustusvõtjatele, kindlustatud isikutele ja soodustatud isikutele või tagatakse kindlustuslepingute jätkamine juhul, kui kindlustusandja ei ole võimeline või ei ole tulevikus tõenäoliselt võimeline täitma oma kindlustuslepingutest tulenevaid kohustusi;
- 63) „asjaomased kapitaliinstrumentid“ – esimese, teise või kolmanda taseme omavahendite instrumentid;
- 64) „konverteerimise määr“ – tegur, millega määratakse kindlaks aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide arv, milleks teatavat liiki kohustis konverteeritakse, osutades kas kõnealust liiki üksikule instrumentile või võlanõude teatavale väärtusühikule;
- 65) „mõjutatud võlausaldaja“ – võlausaldaja, kelle nõudeõigus on seotud kohustisega, mida allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamise kohast allahindamise või konverteerimise õigust kasutades vähendatakse või konverteeritakse aktsiateks, osadeks või muudeks omandiõiguse instrumentideks;
- 66) „saaja“ – ettevõtja, millele kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja annab üle aktsiad, osad, muud omandiõiguse instrumentid, võlainstrumentid, vara, õigused või kohustised või nende mis tahes kombinatsiooni;
- 67) „tööpäev“ – päev, mis ei ole laupäev, pühapäev ega asjaomases liikmesriigis riigipüha;
- 68) „lõpetamisõigus“ – õigus leping üles öelda, õigus nõuda kohustuste täitmise kiirendamist või lõpuleviimist või tasaarvestamist või mis tahes sarnane säte, mis näeb ette lepingupoole kohustuse edasilükkamise, muutmise või kustutamise, või säte, mis takistab sellise lepingust tuleneva kohustuse tekkimist, mis muul juhul tekiks;
- 69) „kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja“ – artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja, kelle suhtes rakendatakse kriisilahenduse meetet;

⁽¹⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

- 70) „põhiemaettevõtja“ – liikmesriigis asuv emettevõtja, kes kuulub kindlustusgruppi, mille üle tehakse direktiivi 2009/138/EÜ artikli 213 lõike 2 punkti a või b kohaselt kindlustusgrupi järelevalvet, ning kes ei ole mis tahes liikmesriigis loa saanud ja loodud teise kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- 71) „kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktides 3 ja 6 määratletud kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja;
- 72) „kolmanda riigi kriisilahendusmenetlus“ – kolmanda riigi õiguse kohane meede kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja või kolmanda riigi emettevõtja maksejõuetuse haldamiseks, mis on eesmärkide ja eeldatavate tulemuste poolest võrreldav käesoleva direktiivi kohaste kriisilahenduse meetmetega;
- 73) „kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja liidu filiaal“ – kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja filiaal, mis asub liikmesriigis;
- 74) „asjaomane kolmanda riigi asutus“ – kolmanda riigi asutus, mis vastutab selliste ülesannete täitmise eest, mis on võrreldavad kriisilahendusasutuste või järelevalveasutuste ülesannetega vastavalt käesolevale direktiivile;
- 75) „omandiõiguse üleminekul põhinev finantstagatiskokkulepe“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/47/EÜ ⁽¹⁵⁾ artikli 2 lõike 1 punktis b määratletud omandiõiguse üleminekul põhinev finantstagatiskokkulepe;
- 76) „tasaarvestuskokkulepe (netting)“ – kokkulepe, mille puhul mitu nõuet või kohustust saab konverteerida üheks netonõudeks, sealhulgas lõpetamisel toimuv tasaarvestus, mille puhul (mis tahes viisil määratletud) täitmist tingiva juhtumi toimumisel poolte kohustusi kiirendatakse, nii et need kuuluvad kohesele täitmisele, või need lõpetatakse, ning kummalgi juhul konverteeritakse kohustused üheks netonõudeks või asendatakse ühe netonõudega; mõiste hõlmab lõpetamisel toimuvat tasaarvestust käsitlevaid sätteid, nagu on määratletud direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti n alapunktis i, ja tasaarvestust, nagu on määratletud direktiivi 98/26/EÜ artikli 2 punktis k;
- 77) „tasaarvestuskokkulepe (set-off)“ – kokkulepe, mille puhul kaks või enam nõuet või kohustust kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja ja vastaspoole vahel võib üksteisega tasaarvestada;
- 78) „finantslepingud“ – direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 100 määratletud finantslepingud;
- 79) „kriisiennetusmeede“ – õiguste kasutamine eesmärgiga tagada, et kindlustus- või edasikindlustusandja tegeleks finantsseisundi taastatavust pärssivate puuduste või takistustega käesoleva direktiivi artikli 6 lõike 5 alusel, õiguste kasutamine, et tegeleda kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega või kõrvaldada need käesoleva direktiivi artikli 15 või 16 alusel, direktiivi 2009/138/EÜ artikli 137, artikli 138 lõigete 3 ja 5, artikli 139 lõike 3 ning artikli 140 kohaste meetmete võtmine ning direktiivi 2009/138/EÜ artikli 141 kohase ennetusmeetme võtmine;
- 80) „kriisiohjemeede“ – kriisilahenduse meede või erihalduri nimetamine vastavalt artiklile 44 või muu isiku nimetamine vastavalt artikli 54 lõikele 1;
- 81) „makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegev määratud riiklik asutus“ – asutus, mille ülesanne on teostada makrotasandi usaldatavusjärelevalve poliitikat, millele on osutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu riiklike asutuste makrotasandi usaldatavusjärelevalve pädevusi käsitleva 22. detsembri 2011. aasta soovitusel ESRB/2011/3 soovitusel B1;
- 82) „reguleeritud turg“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL ⁽¹⁶⁾ artikli 4 lõike 1 punktis 21 määratletud reguleeritud turg;
- 83) „krediidiasutus“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 ⁽¹⁷⁾ artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidiasutus;
- 84) „investeeringusühing“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud investeeringusühing;

⁽¹⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/47/EÜ finantstagatiskokkulepete kohta (EÜT L 168, 27.6.2002, lk 43).

⁽¹⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

⁽¹⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

- 85) „väike ja mittekeerukas kindlustus- või edasikindlustusandja“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 10a määratletud väike ja mittekeerukas kindlustus- või edasikindlustusandja;
- 86) „oluline teenuseosutaja“ – ettevõtja, mis pakub kaupu või teenuseid, nagu IT-teenused, kommunaalteenused ning ruumide rent, teenindus ja korrashoid, mis on vajalikud kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse pidevaks toimimiseks või kindlustuskatte järjepidevuse tagamiseks, ning mis kuulub kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandjaga samasse kindlustusgruppi;
- 87) „tütarettevõtja“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 16 määratletud tütarettevõtja;
- 88) „liidu tütarettevõtja“ – kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle peakontor on liikmesriigis ning kes on kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja või kolmanda riigi emaettevõtja tütarettevõtja;
- 89) „filiaal“ – direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 11 määratletud filiaal;
- 90) „haldus-, juht- või järelevalveorgan“ – komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35⁽¹⁸⁾ artikli 1 punktis 43 määratletud haldus-, juht- või järelevalveorgan;
- 91) „finantskonglomeraat“ – direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 14 määratletud finantskonglomeraat.

Artikkel 3

Kriisilahendusasutuste ja pädevate ministeeriumide määramine

1. Iga liikmesriik määrab ühe või erandkorras mitu kriisilahendusasutust, millel on õigus rakendada kriisilahenduse vahendeid ja kasutada kriisilahendusõigusi.
 2. Kriisilahendusasutus on liikmesriigi keskpank, pädev ministeerium, riiklik haldusasutus või asutus, millele on antud avaliku halduse pädevus.
 3. Kui kriisilahendusasutus täidab ka muid funktsioone, sealhulgas järelevalvefunktsioone, peab olema kehtestatud sobiv struktuurne kord, et vältida huvide konflikti käesoleva direktiivi kohaselt kriisilahendusasutusele antud funktsioonide ja järelevalve- või muude funktsioonide vahel, piiramata lõikes 6 nõutud teabevahetus- ja koostöökohustusi.
- Liikmesriigid tagavad, et kõnealuse korraga tagatakse tegevuse tegelik sõltumatus, sealhulgas kriisilahendusasutuse töötajate, aruandlusahelate ja otsustamisprotsesside eraldatus nimetatud kriisilahendusasutuse järelevalvealastest või muudest funktsioonidest.
4. Lõikes 3 sätestatud tingimused ei välista järgmist:
 - a) aruandlusahelad koonduvad erinevaid funktsioone või asutusi hõlmava organisatsiooni kõrgeimal tasandil või kõrgema juhtkonna tasandil;
 - b) töötajaid jagatakse eelnevalt määratletud tingimustel kriisilahendusfunktsiooni ja muude funktsioonide, sealhulgas järelevalvefunktsioonide vahel, et tulla toime ajutise suure töökoormusega või võimaldada kriisilahendusasutusel kasutada jagatud töötajate eksperteadmisi.
 5. Kriisilahendusasutused võtavad vastu ja avaldavad oma sisereeglid, et vältida lõigetes 3 ja 4 sätestatud nõuete kohaselt huvide konflikte, sealhulgas ametisaladuse hoidmist ja erinevate tegevusvaldkondade vahel vahetatavat teavet käsitlevad reeglid.
 6. Liikmesriigid nõuavad, et järelevalve- ja kriisilahendusfunktsioone täitvad ametiasutused ja ametiasutuste nimel kõnealuseid funktsioone täitvad isikud teeksid kriisilahenduse otsuste ettevalmistamisel, kavandamisel ja rakendamisel tihedalt koostööd nii juhul, kui kriisilahendusasutus ja järelevalveasutus on eraldi üksused, kui ka juhul, kui neid funktsioone täidab üks ja sama üksus.

⁽¹⁸⁾ Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/35, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solvensus II) (ELT L 12, 17.1.2015, lk 1).

7. Iga liikmesriik määrab käesoleva direktiivi kohaselt pädevaks ministeeriumiks ühe ministeeriumi. Asjakohasel juhul tagavad liikmesriigid asjakohase mehhanismi teiste asjaomaste ministeeriumidega koordineerimiseks.

8. Kui liikmesriigi kriisilahendusamet ei ole pädev ministeerium, teavitab kriisilahendusamet põhjendamatult viivitusteta pädevat ministeeriumi käesoleva direktiivi kohaselt tehtud otsustest ja ei rakenda otsese eelarvemõjuga otsuseid enne, kui ta on saanud pädeva ministeeriumi heakskiidu, välja arvatud juhul, kui riigisisese õiguses on sätestatud teisiti.

9. Kui liikmesriik määrab rohkem kui ühe kriisilahendusameti, esitab ta komisjonile ja EIOPA-le selle kohta igakülgset põhjendatud teate ning jaotab funktsioonid ja vastutusvaldkonnad kõnealuste ametite vahel, tagab asjakohase nendevahelise koordineerimise ning määrab ühe ametiasutuse kontaktametiks, kelle kaudu toimub koostöö ja koordineerimine teiste liikmesriikide asjaomaste ametiasutustega.

10. Liikmesriigid teavitavad EIOPAt kriisilahendusametite ja kontaktametite määratud riiklikust ametiasutusest või riiklikest ametiasutustest ning nende konkreetsetest funktsioonidest ja vastutusvaldkondadest. EIOPA avaldab kõnealuste kriisilahendusametite ja kontaktametite nimekirja.

11. Ilma et see piiraks artikli 67 kohaldamist, võivad liikmesriigid kooskõlas riigisisese õigusega piirata kriisilahendusameti, järelevalveameti ja nimetatud ametite töötajate vastutust nende käesoleva direktiivi kohaste ülesannete täitmisest tuleneva tegevuse või tegevusetuse eest.

II JAOTIS

VALMISTUMINE

I PEATÜKK

Ennetav finantsstabiilsuse taastamise kavandamine ja kriisilahenduse kavandamine

1. jagu

Üldsätted

Artikkel 4

Teatavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate lihtsustatud kohustused

1. Võttes arvesse mõju, mida kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetus võib avaldada tema majandustegevuse iseloomu, aktsionäride struktuuri, õigusliku vormi, riskiprofiili, suuruse ja õigusliku staatuse tõttu, tema seotuse tõttu teiste reguleeritud ettevõtjatega või finantsüsteemiga üldiselt, tema tegevuse ulatuse ja keerukuse tõttu, ning olenevalt sellest, kas tema maksejõuetus ja sellele järgnev likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses avaldaks tõenäoliselt märkimisväärselt ebastabiilset mõju finantsstabiilsusele, muudele ettevõtjatele, kindlustusvõtjatele, rahastamistingimustele või majandusele laiemalt, tagavad liikmesriigid, et järelevalve- ja kriisilahendusametid määravad kindlaks, kas teatavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate ja kindlustusgruppide suhtes võib kohaldada lihtsustatud kohustusi seoses järgmisega:

- artiklites 5–8 sätestatud ennetavate finantsstabiilsuse taastamise kavade ja artiklites 9–12 sätestatud kriisilahenduse kavade sisu ja üksikasjad;
- esimeste ennetavate finantsstabiilsuse taastamise kavade ja kriisilahenduse kavade koostamise tähtpäev ning ennetavate finantsstabiilsuse taastamise kavade ja kriisilahenduse kavade ajakohastamise sagedus, mis võib olla väiksem kui artikli 5 lõikes 4, artikli 7 lõikes 3, artikli 9 lõikes 5 ja artikli 11 lõikes 3 sätestatu;
- kindlustus- või edasikindlustusandjalt vastavalt artikli 5 lõikele 6, artikli 7 lõikele 3 artikli 10 lõikele 2 ja artikli 12 lõikele 1 nõutava teabe sisu ja üksikasjalikkuse tase;
- artiklites 13 ja 14 sätestatud kriisilahenduskõlblikkuse hindamiseks nõutavate andmete üksikasjalikkuse tase.

2. EIOPA annab hiljemalt 29. juuliks 2027 kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 16 välja suunised, et täiendavalt täpsustada käesoleva artikli lõike 1 sissejuhatavas osas osutatud kriteeriume.

3. Liikmesriigid nõuavad, et vastavalt kas järelevalveasutused või kriisilahendusasutused esitavad EIOPA-le igal aastal ja iga liikmesriigi kohta eraldi kogu järgmise teabe:
- a) selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning kindlustusgruppide arv, kelle suhtes kohaldatakse ennetava finantsseisundi taastamise kava ja kriisilahenduse kava esitamise kohustust vastavalt artiklitele 5, 7, 9 ja 10;
 - b) selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning kindlustusgruppide arv, kelle suhtes kohaldatakse lõikes 1 osutatud lihtsustatud kohustusi;
 - c) kvantitatiivne teave lõike 1 sissejuhatavas osas osutatud kriteeriumide kohaldamise kohta;
 - d) lõike 1 sissejuhatavas osas osutatud kriteeriumide põhjal kohaldatud lihtsustatud kohustuste kirjeldus võrrelduna täielike kohustustega, sealhulgas kapitalinõuete, kindlustusmaksete, tehniliste eraldiste ja varade maht, arvutatuna protsendina vastavalt kas liikmesriigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate või kõigi kindlustusgruppide kapitalinõuete, kindlustusmaksete, tehniliste eraldiste ja varade kogumahust.
4. EIOPA avalikustab igal aastal ja iga liikmesriigi kohta eraldi lõike 3 punktides a–d osutatud teabe koos hinnanguga lõike 1 rakendamisel riiklikul tasandil esinevate lahknevuste kohta.

2. jagu

Ennetav finantsseisundi taastamise kavandamine

Artikkel 5

Ennetavad finantsseisundi taastamise kavad

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes ei kuulu kindlustusgruppi, kes artikli 7 kohaselt peab koostama ennetava finantsseisundi taastamise kava, ja kes vastavad käesoleva artikli lõikes 2 või 3 sätestatud kriteeriumidele, koostavad ennetava finantsseisundi taastamise kava ja ajakohastavad seda. Ennetav finantsseisundi taastamise kava sisaldab meetmeid, mida asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja võtab, et taastada oma finantspositsioon, kui see on märkimisväärselt halvenenud.

Ennetava finantsseisundi taastamise kava koostamine, ajakohasena hoidmine ja rakendamine on direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 41 kirjeldatud juhtimissüsteemi osa.

2. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutus kohustab kindlustus- ja edasikindlustusandjaid järgima ennetava finantsseisundi taastamise kava koostamise nõudeid, võttes aluseks nende suuruse, ärimudeli, riskiprofiili, seotuse ja asendatavuse, nende tähtsuse nende liikmesriikide majandusele, kus nad tegutsevad, ning nende piiriülese tegevuse, eelkõige olulise piiriülese tegevuse.

Järelevalveasutused tagavad, et vähemalt 60 %-le liikmesriigi elukindlustus- ja edasikindlustuse turust ning vähemalt 60 %-le liikmesriigi kahjukindlustus- ja edasikindlustuse turust, milles elukindlustuse turuosa põhineb tehniliste eraldiste brutosummal ja kahjukindlustuse turuosa põhineb kindlustusmaksete brutosummal, kohaldatakse käesoleva artikli kohaseid ennetava finantsseisundi taastamise kava koostamise nõudeid.

Teises lõigus osutatud turu hõlmatus taseme arvutamisel võib võtta arvesse kindlustusgrupi tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjaid, kui need on sellise kindlustusgrupi osa, mille kohta põhiemaettevõtja koostab kindlustusgrupi ennetava finantsseisundi taastamise kava ja haldab seda.

3. Ennetava finantsseisundi taastamise kava koostamise nõue kehtib igale kindlustus- või edasikindlustusandjale, kes peab koostama kriisilahenduse kava.

Väikeste ja mittekeerukate kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes ennetava finantsseisundi taastamise kavandamise nõudeid ei kohaldata, välja arvatud juhul, kui järelevalveasutus leiab, et selline kindlustus- või edasikindlustusandja kujutab endast erilist riski riiklikul või piirkondlikul tasandil.

4. Järelevalveasutused tagavad, et kindlustus- või edasikindlustusandjad ajakohastavad oma ennetavaid finantsseisundi taastamise kavasid vähemalt iga kahe aasta järel ning igal juhul:

- a) pärast kindlustus- või edasikindlustusandja õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, äritegevuse või finantsseisundi muutust, millel võib olla oluline mõju ennetavale finantsseisundi taastamise kavale või mille tõttu on vaja seda oluliselt muuta;
- b) kui muutub prognoositavaks kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundi oluline muutus, millel võib olla oluline mõju kava tulemuslikkusele või mis võib muul viisil tingida ennetava finantsseisundi taastamise kava läbivaatamise vajaduse.

5. Ennetavates finantsseisundi taastamise kavades ei eeldata juurdepääsu erakorralisele riiklikule finantstoetusele ega selle saamist.

6. Liikmesriigid nõuavad, et ennetav finantsseisundi taastamise kava sisaldaks kõiki järgmisi elemente:

- a) kava põhipunktide kokkuvõte, sealhulgas viimati esitatud kavas tehtud olulised muudatused;
- b) kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusgrupi kirjeldus, sealhulgas kokkuvõte pärast viimati esitatud kava toimunud kõigist olulistest muutustest;
- c) lõikes 8 osutatud näitajate raamistik;
- d) ennetava finantsseisundi taastamise kava koostamise, ajakohastamise ja rakendamise kirjeldus;
- e) mitmesugused parandusmeetmed;
- f) teabevahetuse strateegia.
- g) kui kindlustus- või edasikindlustusandja on rikkunud direktiivi 2009/138/EÜ I jaotise VI peatüki 4. jaos sätestatud solventsuskapitalinõuet ja esitanud viimase kümne aasta jooksul direktiivi 2009/138/EÜ artikli 138 lõike 2 kohase finantsseisundi taastamise kava, siis kõnealune finantsseisundi taastamise kava ning hinnang meetmetele, mis on võetud, et taastada kindlustus- või edasikindlustusandja vastavus solventsuskapitalinõudele.

7. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad hindaksid oma ennetava finantsseisundi taastamise kava usaldusväärsust ja teostatavust, eelkõige lõikes 8 osutatud näitajate raamistikku ja parandusmeetmeid, võrreldes tõsise makromajandusliku ja finantsstressi mitme võimaliku stsenaariumiga, mis on kindlustus- ja edasikindlustusandja konkreetset olukorda arvestades asjakohased, sealhulgas kogu süsteemi hõlmavad sündmused, kindlustus- ja edasikindlustusandjale ainuomased stressisündmused, mis tõenäoliselt mõjutavad oluliselt nende vara ja kohustiste profiili, ja selliste stressisündmuste kombinatsioonid.

8. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad tagaksid, et nende ennetavad finantsseisundi taastamise kavad sisaldavad kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete näitajate raamistikku, mille põhjal määratakse ajahetk, kui tuleks kaaluda parandusmeetmete võtmist või tuleks neid võtta. Need näitajad võivad sisaldada kriteeriume, mis muu hulgas on seotud kapitali, likviidsuse, vara kvaliteedi, kasumlikkuse, turutingimuste, makromajanduslike tingimuste ja tegevussündmustega. Kapitalipositsiooniga seotud näitajad sisaldavad vähemalt direktiivi 2009/138/EÜ I jaotise VI peatüki 4. jaos sätestatud solventsuskapitalinõude mis tahes rikkumist.

Liikmesriigid nõuavad, et solventsuskapitalinõude mis tahes rikkumise korral võtab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja asjakohaseid parandusmeetmeid kooskõlas ennetava finantsseisundi taastamise kavaga.

Liikmesriigid nõuavad, et järelevalveasutus tagaks, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad kehtestavad esimese lõigus osutatud näitajate korrapäraseks seireks asjakohase korra.

9. Kindlustus- või edasikindlustusandja, kes otsustab võtta oma ennetavas finantsseisundi taastamise kavas sisalduva parandusmeetme või otsustab sellise meetme võtmisest hoiduda, kuigi on olemas vastavus lõike 8 esimeses lõigus osutatud näitajale, teatab viivitamata sellisest otsusest järelevalveasutusele.

10. Lõikes 1 osutatud kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juht- või järelevalveorgan hindab ennetavat finantsseisundi taastamise kava enne selle järelevalveasutusele läbivaatamiseks esitamist ja kiidab selle heaks.

11. EIOPA annab vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 16 hiljemalt 29. jaanuariks 2027 välja suunised, et täiendavalt täpsustada:

a) koostöös Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga käesoleva artikli lõikes 7 osutatud stsenaariumeid;

b) käesoleva artikli lõikes 8 osutatud kvalitatiivseid ja kvantitatiivseid näitajaid.

12. EIOPA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täiendavalt täpsustada:

a) lõike 2 esimeses lõigus osutatud kriteeriume, eelkõige seoses piiriülese tegevusega;

b) meetodeid, mida kasutatakse lõike 2 teises ja kolmandas lõigus osutatud turuosade kindlaksmääramiseks;

c) teavet, mille kindlustus- või edasikindlustusandja peab ennetavas finantsseisundi taastamise kavasse lisama, sealhulgas lõike 6 punktis e osutatud parandusmeetmed ja nende rakendamine.

EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. juuliks 2026.

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat direktiivi, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 6

Ennetavate finantsseisundi taastamise kavade läbivaatamine ja hindamine järelevalveasutuste poolt

1. Järelevalveasutused vaatavad läbi iga ennetava finantsseisundi taastamise kava üheksa kuu jooksul pärast selle esitamist ning hindavad selle vastavust artiklis 5 sätestatud nõutele ja kõiki järgmisi elemente:

a) kas kavas esitatud korralduste rakendamine mõistliku tõenäosusega säilitab või taastab asjakohase ajavahemiku jooksul kindlustus- või edasikindlustusandja elujõulisuse ja finantspositsiooni;

b) kas kava ja selles sisalduvaid konkreetseid meetmeid saab mõistliku tõenäosusega finantsstressi olukorras kiiresti ja tulemuslikult rakendada;

c) kas kava ja selles sisalduvad konkreetsete meetmed väldivad mõistliku tõenäosusega nii palju kui võimalik märkimisväärselt ebasoodsat mõju finantsüsteemile, sealhulgas stsenaariumide korral, millega kaasneks ennetavate finantsseisundi taastamise kavade rakendamine teiste kindlustus- ja edasikindlustusandjate poolt samal ajavahemikul.

2. Järelevalveasutused annavad kriisilahendusametitele kõik neile edastatud ennetavad finantsseisundi taastamise kavad. Kriisilahendusamet võib ennetavat finantsseisundi taastamise kava analüüsida, et teha kindlaks kõik selles sisalduvad meetmed, millel võib olla negatiivne mõju asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahenduskõlblikkusele, ning esitada järelevalveasutusele nende kohta soovitusi, tehes seda lõikes 1 sätestatud ajavahemiku jooksul.

3. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja tegutseb märkimisväärsel määral piiriülesest, annab päritoluriigi järelevalveasutus ennetava finantsseisundi taastamise kava taotluse korral vastuvõtva riigi järelevalveasutusele. Vastuvõtva riigi järelevalveasutus võib ennetavat finantsseisundi taastamise kava analüüsida, et teha kindlaks kõik selles sisalduvad meetmed, millel võib olla negatiivne mõju kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele või finantsstabiilsusele vastuvõtvas liikmesriigis, ning esitada päritoluriigi järelevalveasutusele nende kohta soovitusi. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus annab põhjendatud vastuse seoses oma otsusega soovitusi järgida või mitte järgida. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ei võta nõuetekohaselt arvesse vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuse soovitusi, võib vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus pöörduda EIOPA poole vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 31 lõike 2 punktile c.

4. Järelevalveasutused, kes pärast ennetava finantsseisundi taastamise kava hindamist järeldavad, et kavas on olulisi puudusi või selle rakendamisel on olulisi takistusi, teatavad asjaomasele kindlustus- või edasikindlustusandjale oma hinnangu sisu ja nõuavad, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja esitaks kahe kuu jooksul muudetud kava, näidates, kuidas on nende puuduste või takistustega tegeletud. Järelevalveasutuse nõusolekul võib kõnealust kahekuulist tähtaega asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja taotlusel ühe kuu võrra pikendada.

Enne kindlustus- või edasikindlustusandjalt ennetava finantsseisundi taastamise kava uuesti esitamise nõudmist annab järelevalveasutus kindlustus- või edasikindlustusandjale võimaluse esitada kõnealuse nõude kohta oma arvamus.

Kui järelevalveasutus leiab, et puudusi ja takistusi ei ole muudetud kavas piisavalt käsitletud, võib ta anda asjaomasele kindlustus- või edasikindlustusandjale korralduse teha kavas konkreetseid muudatusi.

5. Juhul kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei esita muudetud ennetavat finantsseisundi taastamise kava või kui järelevalveasutus leiab, et tema algses hinnangus tuvastatud puudusi või takistusi ei ole muudetud kavaga piisavalt kõrvaldatud, ning kui puudusi ja takistusi ei ole kavas konkreetseid muudatusi teha lastes võimalik asjakohaselt kõrvaldada, nõuab järelevalveasutus, et kindlustus- või edasikindlustusandja teeks mõistliku aja jooksul kindlaks, milliseid muudatusi saab ta oma majandustegevuses teha, et kõrvaldada ennetavas finantsseisundi taastamise kavas esinevad puudused või kava rakendamisel tekkivad takistused.

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei suuda järelevalveasutuse kehtestatud mõistliku aja jooksul selliseid muudatusi kindlaks teha või kui järelevalveasutus jäeldab, et kindlustus- või edasikindlustusandja pakutud meetmed ei ole puuduste ja takistuste kõrvaldamiseks piisavad, võib järelevalveasutus teha põhjendatud otsuse, milles annab kindlustus- või edasikindlustusandjale korralduse võtta mis tahes meetmeid, mida järelevalveasutus peab vajalikuks ja proportsionaalseks, võttes arvesse kõnealuste puuduste ja takistuste raskusastet ning meetmete mõju kindlustus- või edasikindlustusandja majandustegevusele.

Nimetatud otsusest teatatakse kindlustus- või edasikindlustusandjale kirjalikult ning kindlustus- või edasikindlustusandja võib selle otsuse edasi kaevata.

Artikkel 7

Kindlustusgrupi ennetavad finantsseisundi taastamise kavad

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustusgrupi järelevalvajal on õigus nõuda, et kindlustusgrupi põhiamaetevõtja koostaks ja esitaks kindlustusgrupi järelevalvajale kindlustusgrupi ennetava finantsseisundi taastamise kava.

Kindlustusgrupi ennetav finantsseisundi taastamise kava koosneb põhiamaetevõtja juhivat kindlustusgruppi hõlmavast ennetavast finantsseisundi taastamise kavast. Kindlustusgrupi ennetavas finantsseisundi taastamise kavas määratakse kindlaks parandusmeetmed, mille rakendamist võidakse nõuda kõnealuse põhiamaetevõtja tasandil ja tema üksikute tütarettevõtjate tasandil, et taastada nende finantsseisund, kui see on märkimisväärselt halvenenud.

Kindlustusgrupi järelevalvaja esitab esimeses lõigus osutatud nõude artikli 5 lõikes 2 või 3 osutatud kriteeriumide alusel.

2. Kindlustusgrupi ennetav finantsseisundi taastamise kava sisaldab parandusmeetmeid, et saavutada kindlustusgrupi või selle mis tahes kindlustus- või edasikindlustusandja stabiliseerimine, juhul kui kindlustusgrupp või mõni selle kindlustus- või edasikindlustusandja on stressiolukorras, et tegeleda raskustesse sattumise põhjustega või kõrvaldada need ning taastada asjaomase kindlustusgrupi või sellesse kuuluva kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisund, võttes samal ajal arvesse teiste kindlustusgrupi ettevõtjate finantsseisundit.

Kindlustusgrupi ennetav finantsseisundi taastamise kava sisaldab korraldusi, et tagada grupi ja selle ettevõtjate tasandil võetavate proportsionaalsete meetmete koordineerimine ja järjepidevus.

3. Kindlustusgrupi ennetav finantsseisundi taastamise kava ja iga üksiku tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja jaoks koostatud kava koostatakse vastavalt artikli 5 lõigetele 5–8 ning seda ajakohastatakse vastavalt artikli 5 lõikele 4.

Vastavalt artikli 5 lõike 8 kolmandale lõigule kehtestatakse asjakohane kord näitajate korrapäraseks seireks.

Kindlustusgrupi ennetavas finantsseisundi taastamise kavas märgitakse, kas parandusmeetmete kindlustusgrupisisel rakendamisel, sealhulgas kavaga hõlmatud üksikettevõtjate tasandil, on takistusi ning kas kindlustusgrupisisel omavahendite kiirel ülekandmisel või kohustiste tagasimaksmisel või vara tagastamisel on olulisi praktilisi või õiguslikke takistusi.

4. Järelevalveasutus võib nõuda, et tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja või artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud ettevõtja koostaks ja esitaks ennetava finantsseisundi taastamise kava, kui kindlustusgrupi ennetav finantsseisundi taastamise kava puudub.

5. Kui asjaomane järelevalveasutus hindamise tulemusena leiab, et kindlustusgrupi ennetavas finantsseisundi taastamise kavas ei võeta ettevõtjat piisavalt arvesse, pidades silmas kõnealuse ettevõtja olulisust asjaomases liikmesriigis ja kohustusi, mis on kõnealuse liikmesriigi võrreldavatel ettevõtjatel, võib ta põhjendatud arvamuse alusel taotleda, et kindlustusgrupi järelevalvaja nõuaks põhiäriettevõtjalt või kindlustusgrupi juhtivalt kindlustusvaldusettevõtjalt kindlustusgrupi läbivaadatud ennetava finantsseisundi taastamise kava esitamist, võttes arvesse järelevalveasutuse väljendatud mureküsimeisi. Kui kindlustusgrupi läbivaadatud ennetava finantsseisundi taastamise kava on esitatud ja asjaomane järelevalveasutus hindamise tulemusel leiab, et nimetatud läbivaadatud kavas ei ole tema tõstatatud probleeme piisavalt käsitletud, võib ta nõuda, et asjaomased tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjad või artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjad koostaksid ja esitaksid ennetava finantsseisundi taastamise kava. Sellisel juhul esitab järelevalveasutus kindlustusgrupi järelevalvajale kõnealuse hinnangu kohta põhjendatud arvamuse. Seejärel esitab ta kindlustusgrupi järelevalvajale ennetava finantsseisundi taastamise kava.

6. Tingimusel, et järgitakse artiklis 66 sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid, edastab kindlustusgrupi järelevalvaja kindlustusgrupi ennetavad finantsseisundi taastamise kavad:

- a) EIOPA-le;
 - b) asjaomastele järelevalveasutustele, kes on direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõikes 3 osutatud järelevalvekolleegiumi liikmed või osalevad selles;
 - c) kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusametusele;
 - d) tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjate kriisilahendusametustele;
 - e) direktiivi 2014/59/EL artikli 3 kohaselt määratud asjaomasele kriisilahendusametusele ja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 40 määratletud pädevale ametusele, kui kindlustusgrupp on finantskonglomeraat või selle osa.
7. Lõike 1 kohast kindlustusgrupi ennetavat finantsseisundi taastamise kava või lõike 4 või 5 kohast ennetavat finantsseisundi taastamise kava koostava ettevõtja haldus-, juht- või järelevalveorgan hindab asjaomast kava ja kinnitab selle, enne kui see esitatakse läbivaatamiseks vastavalt kas kindlustusgrupi järelevalvajale või järelevalveametusele.
8. Ennetavate finantsseisundi taastamise kavade koostamisel võib liidu tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja võtta kohaldataval juhul arvesse kindlustusgrupi ennetava finantsseisundi taastamise kavasid, mille on koostanud kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjad või kolmanda riigi äriettevõtjad, kelle tütarettevõtja ta on.

Artikkel 8

Kindlustusgrupi ennetavate finantsseisundi taastamise kavade läbivaatamine ja hindamine kindlustusgrupi järelevalvaja poolt

1. Pärast konsulteerimist asjaomaste järelevalveasutustega, kes on direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõikes 3 osutatud järelevalvekolleegiumi liikmed või osalevad selles, vaatab kindlustusgrupi järelevalvaja kindlustusgrupi ennetava finantsseisundi taastamise kava läbi ja hindab, mil määral vastab see artiklis 7 sätestatud nõuetele ja kriteeriumidele. Kõnealune hinnang tehakse vastavalt artiklis 6 ja käesolevas artiklis kehtestatud menetlusele ja artikli 6 lõikes 1 sätestatud ajavahemiku jooksul ning selles võetakse arvesse parandusmeetmete võimalikku mõju kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele kõikides liikmesriikides, kus kindlustusgrupp tegutseb.

2. Kindlustusgrupi järelevalvaja püüab jõuda direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 kohaselt asutatud järelevalvekolleegiumis käesoleva direktiivi artiklis 17 osutatud ühisele otsusele seoses järgmisega:

- a) kindlustusgrupi ennetava finantsseisundi taastamise kava läbivaatamine ja hindamine;
- b) kas kindlustusgrupi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate jaoks tuleb koostada individuaalne ennetav finantsseisundi taastamise kava vastavalt käesoleva direktiivi artikli 7 lõikele 4 või 5;

c) käesoleva direktiivi artikli 6 lõigetes 4 ja 5 osutatud meetmete kohaldamine.

3. jagu

kriisilahenduse kavandamine

Artikkel 9

Kriisilahenduse kavad

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused koostavad pärast konsulteerimist järelevalveasutusega kriisilahenduse kava igale kindlustus- või edasikindlustusandjale, kes ei kuulu kindlustusgruppi, mille suhtes kehtib kriisilahenduse kava koostamise nõue vastavalt artiklitele 10 ja 11, ning kes vastab käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tingimustele. Kriisilahenduse kavas nähakse ette kriisilahenduse meetmed, mida kriisilahendusasutus võib võtta, kui kindlustus- või edasikindlustusandja puhul on täidetud artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 osutatud kriisilahenduse eeltingimused.

2. Kriisilahendusasutused koostavad kriisilahenduse kavad kindlustus- ja edasikindlustusandja kohta, kelle puhul nad hindamise tulemusel leiavad, et teiste nende pädevusalasse kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjatega võrreldes on nende puhul tõenäolisem, et maksejõuetuse korral oleks kriisilahenduse meede avaliku huvi seisukohalt õigustatud, nagu on osutatud artikli 19 lõikes 5, või kelle puhul ametiasutused hindamise tulemusel leiavad, et nad täidavad kriitilist funktsiooni. Neil hindamistel võetakse arvesse vähemalt vajadust saavutada kriisilahenduse eesmärgid ning kindlustus- või edasikindlustusandja suurust, ärimudelit, riskiprofiili, seotust, asendatavust ja eelkõige tema piiriülest tegevust.

Tuginedes esimeses lõigus osutatud hindamistele, tagavad kriisilahendusasutused, et vähemalt 40 %-le liikmesriigi elukindlustus- ja edasikindlustuse turust ning vähemalt 40 %-le liikmesriigi kahjukindlustus- ja edasikindlustuse turust, milles elukindlustuse turuosa põhineb tehniliste eraldiste brutosummal ja kahjukindlustuse turuosa põhineb kindlustusmaksete brutosummal, kohaldatakse kriisilahenduse kavandamist. Turu hõlmatus taseme arvutamisel võib võtta arvesse kindlustusgrupi neid tütarettevõtjatest kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, kes on hõlmatud kindlustusgrupi kriisilahenduse kavaga.

Väikeste ja mittekeerukate kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kriisilahenduse kavandamise nõudeid ei kohaldata, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusasutus leiab, et selline kindlustus- või edasikindlustusandja kujutab endast erilist riski riiklikul või piirkondlikul tasandil.

3. Kui asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja tegutseb märkimisväärsel määral piiriüleselt, annavad päritoluriigi kriisilahendusasutused vastuvõtva riigi järelevalve- või kriisilahendusasutustele kriisilahenduse kava kavandi. Vastuvõtva riigi järelevalve- või kriisilahendusasutused võivad kriisilahenduse kava kavandit analüüsida, et teha kindlaks kõik selles sisalduvad meetmed, millel võib olla negatiivne mõju kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele või finantsstabiilsusele vastuvõtvas liikmesriigis, ning esitada päritoluriigi kriisilahendusasutusele nende kohta soovitusi. Päritoluliikmesriigi kriisilahendusasutus annab põhjendatud vastuse seoses oma otsusega soovitusi järgida või mitte järgida. Kui päritoluliikmesriigi kriisilahendusasutus ei võta nõuetekohaselt arvesse vastuvõtva liikmesriigi järelevalve- või kriisilahendusasutuse soovitusi, võib vastuvõtva liikmesriigi järelevalve- või kriisilahendusasutus pöörduda EIOPA poole vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 31 lõike 2 punktile c.

4. Kohaldatavate kriisilahenduse vahendite ja õiguste valiku täpsustamisel võetakse kriisilahenduse kavades arvesse asjakohaseid kriisilahenduse stsenaariume, sealhulgas stsenaarium, mille korral kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetus on idiosünkraatiline, ja stsenaarium, mille korral see saabub laiema finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi hõlmavate sündmuste ajal.

Kriisilahenduse kavades ei eeldata mis tahes erakorralist avaliku sektori finantstoetust lisaks (kättesaadavuse korral) kindlustuse tagamise skeemide või rahastu kasutamisele.

5. Kriisilahendusasutused vaatavad kriisilahenduse kavad läbi ja vajaduse korral ajakohastavad neid vähemalt iga kahe aasta järel ning iga juhul:

a) pärast iga olulist muutust kindlustus- või edasikindlustusandja õiguslikus või organisatsioonilises struktuuris, tema majandustegevuses või finantsseisundis, millel võib olla oluline mõju kava tulemuslikkusele või mis võib muul viisil tingida kriisilahenduse kava läbivaatamise vajaduse;

- b) kui muutub prognoositavaks kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundi oluline muutus, millel võib olla oluline mõju kava tulemuslikkusele või mis võib muul viisil tingida kriisilahenduse kava läbivaatamise vajaduse.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ja järelevalveasutused teavitavad kriisilahendusametust viivitamatult igast sündmusest, mis tingib vajaduse kriisilahenduse kava läbi vaadata või seda ajakohastada.

6. Ilma et see piiraks artikli 4 kohaldamist, nähakse kriisilahenduse kavas ette võimalused kriisilahenduse vahendite rakendamiseks ja kriisilahendusõiguste kasutamiseks kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes. Kriisilahenduse kava sisaldab kõiki järgmisi elemente, mis on asjakohasel juhul ja võimaluse korral kvantifitseeritud:

- a) ülevaade kava põhielementidest;
- b) ülevaade kindlustus- või edasikindlustusandjas pärast kõige viimase kriisilahenduse kava esitamist toimunud olulistest muutustest;
- c) näitlik selgitus selle kohta, kuidas on võimalik kriitilised funktsioonid ja põhiarviliinid vajalikul määral õiguslikult ja majanduslikult teistest funktsioonidest eraldada, et tagada kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetuse korral tegevuse jätkumine;
- d) kõigi nende varade loetelu, mis võivad eeldatavalt kvalifitseeruda tagatiseks;
- e) kava iga olulise aspekti elluviimise prognoositav ajakava;
- f) artikli 13 kohaselt läbi viidud kriisilahenduskõlblikkuse hindamise üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas tavalises maksejõuetusmenetluses toimuva likvideerimise teostatavuse ja usaldusväärsuse hindamine;
- g) ülevaade artikli 15 kohaselt nõutavatest meetmetest artikli 13 kohaselt läbi viidud hindamise tulemusena kindlaks tehtud kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks;
- h) selgitus selle kohta, kuidas kriisilahenduse valikuid võidakse rahastada, eeldamata mis tahes erakorralist avaliku sektori finantstoetust lisaks (kättesaadavuse korral) kindlustuse tagamise skeemide või mis tahes rahastu kasutamisele;
- i) üksikasjalik ülevaade erinevatest kriisilahenduse strateegiatest, mida saaks võimalike eri stsenaariumide korral rakendada, ja kohaldatavad ajakavad;
- j) ülevaade olulisest vastastikusest sõltuvusest;
- k) kriisilahenduse kavast kindlustus- või edasikindlustusandja töötajatele tuleneva mõju analüüs, sealhulgas sellega seotud võimalike kulude hinnang, ja kriisilahenduse ajal töötajatega konsulteerimiseks kavandatava korra kirjeldus, võttes kohaldataval juhul arvesse sotsiaalpartneritega dialoogi pidamise riiklikke süsteeme;
- l) meedia ja avalikkusega suhtlemise kava;
- m) kindlustus- või edasikindlustusandja toimimispidevuseks vajalike oluliste toimingute ja süsteemide kirjeldus;
- n) kohaldataval juhul arvamus, mida kindlustus- või edasikindlustusandja on kriisilahenduse kava kohta väljendanud.

Kava põhielementide kokkuvõtte tehakse teatavaks kindlustus- või edasikindlustusandjale.

7. Kriisilahendusametust edastab kriisilahenduse kavad ja kõik nende muudatused asjaomastele järelevalveasutustele.

8. EIOPA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täiendavalt täpsustada kriisilahenduse kava sisu.

EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. juuliks 2026.

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat direktiivi, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

9. EIOPA annab vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 16 hiljemalt 29. jaanuariks 2027 välja suunised, et täiendavalt täpsustada kriitiliste funktsioonide kindlakstegemise kriteeriume.

Artikkel 10

Kindlustusgrupi kriisilahenduse kavad

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusametustel on õigus koostada kindlustusgrupi kriisilahenduse kavasad kindlustusgruppide jaoks, mille suhtes kohaldatakse kriisilahenduse kavandamist artikli 9 lõikes 2 sätestatud tingimuste alusel.

2. Kindlustusgrupi kriisilahenduse kavas:

- a) määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida tuleb võtta iga ettevõtja suhtes, kui meetmed on vajalikud kriitiliste funktsioonide täitmise jätkamise tagamiseks;
- b) analüüsitakse, mil määral võiks rakendada kriisilahenduse vahendeid ja kasutada kriisilahendusõigusi koordineeritud viisil, ja tehakse kindlaks koordineeritud kriisilahenduse kõik võimalikud takistused;
- c) kui kindlustusgrupis on kolmandates riikides asutatud ettevõtjaid, määratakse kindlaks nende kolmandate riikide asjaomaste ametiasutustega tehtava koostöö ja koordineerimise asjakohane kord ning tagajärjed liidus toimuvate kriisilahendusmenetluste jaoks;
- d) määratakse kindlaks meetmed, sealhulgas teatavate funktsioonide või äriiinide õiguslik ja majanduslik üksteisest eraldamine, mis on vajalik kiirendamiseks kindlustusgrupi kriisilahendust, võttes arvesse grupisiseseid vastastikuseid sõltuvusi;
- e) määratakse kindlaks kättesaadavad rahastamisallikad, millest kindlustusgrupi kriisilahenduse meetmeid rahastada, ning juhuks, kui on vaja kasutada kindlustuse tagamise skeeme või mis tahes rahastut, nähakse ette põhimõtted rahastamisalase vastutuse jagamiseks eri liikmesriikide rahastamisallikate vahel, eeldamata seejuures mis tahes erakorralist avaliku sektori finantstoetust;
- f) esitatakse artikli 9 lõikes 6 sätestatud elemendid.

3. Kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusametust edastab kindlustusgrupi kriisilahenduse kavad ja nende muudatused asjaomastele järelevalveametustele ja kui kindlustusgrupp on finantskonglomeraat või selle osa, siis direktiivi 2014/59/EL artikli 3 kohaselt määratud asjaomasele kriisilahendusametustele ja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 40 määratletud pädevale ametustele.

4. Kriisilahendusametused võivad koostada kriisilahenduse kavad tüüpettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjate või artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjate jaoks, kui kindlustusgrupi kriisilahenduse kava puudub.

5. Kriisilahenduskavade koostamisel võivad liidu tüüpettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjate kriisilahendusametused võtta arvesse kriisilahendusstrateegiat, mida asjaomased kolmanda riigi ametiasutused järgivad oma vastutusalasse kuuluvate kindlustusgruppide puhul.

Kui kriisilahendusametust peab sellist kriisilahendusstrateegiat usaldusväärseks ja teostatavaks, võib ta oma kriisilahendus-kavas asjakohaselt kajastada kõnealust kriisilahendusstrateegiat ja selle võimalikke tagajärgi asjaomase liidu tüüpettevõtja jaoks. See ei tohi ohustada artiklis 18 osutatud kriisilahenduse eesmärkide saavutamist.

6. EIOPA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse kindlustusgrupi kriisilahenduse kavade sisu, võttes arvesse kindlustusgruppide ärimudelite mitmekesisust siseturul.

EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. juuliks 2026.

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat direktiivi, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 11

Kindlustusgrupi kriisilahenduse kava koostamise nõuded ja menetlus

1. Liikmesriigid tagavad, et põhiamaetevõtjad esitavad kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutusele teabe, mida võidakse artikli 12 kohaselt nõuda. See teave puudutab põhiamaetevõtjat ja vajalikul määral kõiki kindlustusgrupi ettevõtjaid, sealhulgas artikli 1 lõike 1 punktides b–e osutatud ettevõtjaid.

Tingimusel, et järgitakse käesolevas direktiivis sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid, edastab kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus käesoleva lõike kohaselt esitatud asjakohase teabe:

- a) EIOPA-le;
- b) kriisilahendusasutustele, kes on kriisilahenduse kolleegiumi liikmed;
- c) asjaomastele järelevalveasutustele, kes on direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõikes 3 osutatud järelevalvekolleegiumi liikmed või osalevad selles.

2. Liikmesriigid tagavad, et kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutused, tegutsedes koos lõike 1 teise lõigu punktis b osutatud kriisilahendusasutustega ning olles konsulteerinud asjaomaste järelevalveasutustega, kes on direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõikes 3 osutatud järelevalvekolleegiumi liikmed või osalevad selles, koostavad kriisilahenduse kolleegiumides kindlustusgrupi kriisilahenduse kavad ja haldavad neid. Kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutused võivad oma äranägemisel ja tingimusel, et nad järgivad käesoleva direktiivi artiklis 80 sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid, kaasata kindlustusgrupi kriisilahenduse kavade koostamisse ja haldamisse kolmanda riigi kriisilahendusasutusi, kes asuvad jurisdiktsioonis, kus kindlustusgrupp on asutanud tütarettvõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjad või kindlustusvaldusettevõtjad või olulised filiaalid, nagu on määratletud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõikes 8.

3. Liikmesriigid tagavad, et kindlustusgrupi kriisilahenduse kavad vaadatakse läbi ja asjakohasel juhul ajakohastatakse neid vähemalt iga kahe aasta järel ning igal juhul:

- a) pärast kindlustusgrupi, sealhulgas kindlustusgrupi mõne ettevõtja õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, majandustegevuse või finantsseisundiga seotud muudatusi, mis võivad kava oluliselt mõjutada või tingida vajaduse selle muutmiseks;
- b) kui muutub prognoositavaks kindlustusgrupi finantsseisundi oluline muutus, millel võib olla oluline mõju kava tulemuslikkusele või mis võib muul viisil tingida kriisilahenduse kava läbivaatamise vajaduse.

4. Kindlustusgrupi kriisilahenduse kava võetakse vastu artiklis 17 osutatud ühise otsusena, mille teevad kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus ja tütarettvõtjatest kindlustus- ja edasikindlustusandjate ja artikli 1 lõike 1 punktides b–e osutatud ettevõtjate kriisilahendusasutused.

Artikkel 12

Kriisilahenduse kava koostamiseks ja kindlustus- või edasikindlustusandjaga tehtavaks koostööks vajalik teave

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja või kohaldataval juhul põhiamaetevõtja:

- a) teeks kriisilahenduse kavade või kindlustusgrupi kriisilahenduse kavade koostamisel vajalikul määral koostööd;
- b) esitaks neile ise või järelevalveasutuse vahendusel kogu teabe, mis on kriisilahenduse kava või kindlustusgrupi kriisilahenduse kava koostamiseks ja rakendamiseks vajalik.

2. Asjaomaste liikmesriikide järelevalveasutused teevad kriisilahendusasutustega koostööd, et teha kindlaks, kas osa lõikes 1 osutatud teabest või kogu osutatud teave on juba kättesaadav, ja esitavad selle nimetatud kriisilahendusasutustele. Kriisilahendusasutused saavad kogu sellise kättesaadava teabe järelevalveasutustelt enne teabe taotlemist kindlustus- ja edasikindlustusandjalt.

3. EIOPA töötab menetluste täpsustamiseks välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud ning minimaalse hulga standardvorme ja -malle käesoleva artikli kohase teabe esitamiseks ja selle teabe sisu täpsustamiseks.

EIOPA esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 29. juuliks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

II PEATÜKK

Kriisilahenduskõlblikkus

Artikkel 13

Kriisilahenduskõlblikkuse hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused hindavad pärast konsulteerimist järelevalveasutusega, mil määral on kindlustusgruppi mittekuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahenduskõlblik, ilma et eeldataks avaliku sektori erakorralise finantstoetuse saamist lisaks kindlustuse tagamise skeemide või mis tahes rahastute kasutamisele, kui need on kättesaadavad ja kohaldatavad.

Kindlustus- või edasikindlustusandjat peetakse kriisilahenduskõlblikuks, kui on teostatav või usutav likvideerida see kindlustus- või edasikindlustusandja tavalises maksejõuetusmenetluses või viia selle kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes läbi kriisilahendusmenetlus, rakendades kriisilahenduse vahendeid ja kasutades kriisilahendusõigusi.

2. Kui kriisilahendusasutus jõuab järeldusele, et kriisilahenduse meede võib olla avalikes huvides vajalik, sest likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei vastaks kriisilahenduse eesmärkidele samas ulatuses, viib ta läbi järgmised järjestikused etapid:

- a) valib eelistatud kriisilahenduse meetme, mis on asjakohane kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks, võttes arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja struktuuri ja ärimudelit;
 - b) hindab, kas valitud kriisilahenduse meetmet on võimalik sobiva aja jooksul tulemuslikult rakendada, ja teeb kindlaks meetme rakendamise võimalikud takistused;
 - c) hindab valitud kriisilahenduse meetme usaldusväärsust, võttes arvesse kriisilahenduse tõenäolist mõju liikmesriikide või liidu finantssüsteemile või reaalmajandusele ning kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja nõude esitajate kollektiivsete huvide kaitset, et tagada kindlustus- või edasikindlustusandja kriitiliste funktsioonide täitmise jätkuvus.
3. Kriisilahendusasutused viivad läbi lõikes 1 osutatud kriisilahenduskõlblikkuse hindamise artiklis 9 sätestatud kriisilahenduse kava koostamise ja ajakohastamisega samal ajal ja samal eesmärgil. Lõikes 1 osutatud hindamise läbiviimisel analüüsivad kriisilahendusasutused vähemalt lisas täpsustatud kriisilahenduskõlblikkuse mõõtmeid.
4. Kriisilahenduskõlblikkuse hindamiseks võivad kriisilahendusasutused nõuda kindlustus- või edasikindlustusandjateelt kogu vajaliku teabe esitamist.

5. EIOPA annab hiljemalt 29. jaanuariks 2027 kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 16 välja suunised, et täiendavalt täpsustada küsimusi ja kriteeriume kindlustus- ja edasikindlustusandjate või kindlustusgruppide kriisilahenduskõlblikkuse hindamiseks, nagu on sätestatud käesoleva artikli lõikes 1 ja käesoleva direktiivi artiklis 14.

Artikkel 14

Kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutused koos tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjate kriisilahendusasutustega hindavad pärast konsulteerimist kindlustusgrupi järelevalvaja ja kõnealuste tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalveasutustega, mil määral on kindlustusgrupp kriisilahn-

duskõlblik, ilma et eeldataks avaliku sektori erakorralise finantstoetuse saamist lisaks kindlustuse tagamise skeemide või mis tahes rahastute kasutamisele, kui need on kättesaadavad ja kohaldatavad.

2. Kindlustusgruppi peetakse kriisilahenduskõlblikuks, kui on teostatav ja usutav, et kriisilahendusasutused saavad likvideerida kindlustusgrupi ettevõtjad tavalises maksejõuetusmenetluses või viia kindlustusgrupi suhtes läbi kriisilahendusmenetluse, rakendades kriisilahenduse vahendeid ja kasutades kriisilahendusõigusi kindlustusgrupi ettevõtjate suhtes, kui need saab õigeaegselt grupist eraldada, või kasutades mis tahes muid riigisiseses õiguses sätestatud vahendeid.

Artiklis 70 osutatud kriisilahenduse kolleegiumid võtavad arvesse kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hinnangut oma ülesannete täitmisel.

3. Kui kriisilahendusasutus jõuab järeldusele, et kriisilahenduse meede võib olla avalikes huvides vajalik, sest likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei vastaks kriisilahenduse eesmärkidele samas ulatuses, viib ta läbi järgmised järjestikused etapid:

- a) valib eelistatud kriisilahenduse meetmed, mis on asjakohased kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks, võttes arvesse kindlustusgrupi struktuuri ja ärimudelit;
- b) hindab, kas valitud kriisilahenduse meetet on võimalik sobiva aja jooksul tulemuslikult rakendada, ja teeb kindlaks meetme rakendamise võimalikud takistused;
- c) hindab valitud kriisilahenduse meetme usaldusväärsust, võttes arvesse kriisilahenduse tõenäolist mõju liikmesriikide või liidu finantssüsteemile või reaalmajandusele ning kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja nõude esitajate kollektiivsete huvide kaitset, et tagada kindlustusgrupi kriitiliste funktsioonide täitmise jätkuvus.

4. Kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutused viivad läbi kriisilahenduskõlblikkuse hindamise artiklis 10 sätestatud kindlustusgrupi kriisilahenduse kavade koostamise ja ajakohastamisega samal ajal ja samal eesmärgil. Hindamine viiakse läbi vastavalt artiklis 11 sätestatud otsustamismenetlusele. Lõikes 1 osutatud hindamise läbiviimisel analüüsivad kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutused vähemalt lisas täpsustatud kriisilahenduskõlblikkuse mõõtmeid.

5. Kriisilahenduskõlblikkuse hindamiseks võib kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus nõuda kindlustusgrupi ettevõtjatelt kogu vajaliku teabe esitamist.

Artikkel 15

Kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega tegelemise või nende kõrvaldamise õigus

1. Liikmesriigid tagavad, et juhul kui artiklite 13 või 14 kohaselt läbi viidud hindamine näitab, et kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahenduskõlblikkust pärssivad olulised asjaolud, teatab kriisilahendusasutus sellest kirjalikult kõnealusele kindlustus- või edasikindlustusandjale ja asjaomasele järelevalveasutusele.

2. Artikli 9 lõikes 1 ja artikli 11 lõikes 4 osutatud nõuded, mille kohaselt kriisilahendusasutused peavad koostama kriisilahenduse kavad ja asjaomased kriisilahendusasutused tegema kindlustusgrupi kriisilahenduse kavade osas ühise otsuse kooskõlas artikliga 17, peatatakse pärast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teadet, kuni kriisilahenduskõlblikkust pärssivate oluliste asjaolude kõrvaldamise meetmed on kriisilahendusasutuse poolt käesoleva artikli lõike 3 kohaselt heaks kiidetud või käesoleva artikli lõike 4 kohaselt otsustatud.

3. Nelja kuu jooksul pärast lõikes 1 osutatud teate kättesaamist esitab kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahendusasutusele võimalike meetmete ettepaneku teates märgitud oluliste pärssivate asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks.

Kindlustus- või edasikindlustusandja ettepanud meetmete rakendamise ajakavas võetakse arvesse oluliste pärssivate asjaolude põhjuseid.

Pärast konsulteerimist järelevalveasutusega hindab kriisilahendusasutus, kas nende meetmetega on võimalik oluliste pärssivate asjaoludega tulemuslikult tegeleda või need kõrvaldada.

4. Kriisilahendusasutused, kes leiavad, et kindlustus- või edasikindlustusandja poolt vastavalt lõikele 3 esitatud meetmed ei vähenda ega kõrvalda asjaomast olulist pärssivat asjaolu tulemuslikult, nõuavad kas otse või järelevalveasutuse kaudu, et kindlustus- või edasikindlustusandja võtaks lõikes 5 sätestatud mis tahes alternatiivseid meetmeid, ning teavitavad neist

meetmetest kirjalikult asjaomast kindlustus- või edasikindlustusandjat, kes esitab pärast sellise teate saamist kuu aja jooksul kava nende nõuete täitmiseks.

Alternatiivsete meetmete kindlaksmääramisel selgitab kriisilahendusamet, miks kindlustus- või edasikindlustusandja esitatud meetmed ei võimaldaks kriisilahenduskõlblikkust pärssivaid asjaolusid kõrvaldada ja miks on kavandatud alternatiivsed meetmed nende pärssivate asjaolude kõrvaldamiseks proportsionaalsed. Kriisilahendusamet võtab arvesse meetmete mõju kindlustus- või edasikindlustusandja majandustegevusele, tema stabiilsusele ja suutlikkusele majandusele kasu tuua.

5. Lõike 4 kohaldamiseks antakse kriisilahendusametitele õigus võtta vähemalt järgmisi alternatiivseid meetmeid:

- a) nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja vaataks läbi kindlustusgrupisisesed rahastamislepingud või tegeleks nende puudumise küsimusega või koostaks teenuslepingud (kindlustusgrupisisesed või kolmandate isikutega);
- b) nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja piiraks oma maksimaalset individuaalset ja summaarset riskipositsiooni;
- c) nõuda kindlustus- või edasikindlustusandjalt konkreetsetel juhtudel või regulaarselt kriisilahenduse seisukohast olulise täiendava teabe esitamist;
- d) nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja võõrandaks teatava vara või restruktureeriks kohustised;
- e) nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja piiraks teatavat praegust või kavandatud tegevust või lõpetaks selle;
- f) piirata või takistada uute või seniste äriühinete arendamist või uute või seniste toodete müüki;
- g) nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja muudaks oma edasikindlustusstrateegiat;
- h) nõuda kindlustus- või edasikindlustusandja või mõne otse või kaudselt kindlustusgrupi kontrolli all oleva ettevõtja õiguslike või tegevusstruktuuride muutmist vähem keerukaks, tagamaks, et kriisilahenduse vahendite rakendamisel oleks võimalik kriitilised funktsioonid teistest funktsioonidest õiguslikult ja tegevuslikult eraldada;
- i) nõuda kindlustus- või edasikindlustusandjalt või emaettevõtjalt liikmesriigis emaettevõtjana tegutseva kindlustusvaldusettevõtja või liidus emaettevõtjana tegutseva kindlustusvaldusettevõtja loomist;
- j) kui kindlustus- või edasikindlustusandja on segakindlustusvaldusettevõtja tütar- või emettevõtja, nõuda, et segakindlustusvaldusettevõtja looks kindlustus- või edasikindlustusandja kontrollimiseks eraldi kindlustusvaldusettevõtja, kui seda on vaja kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahenduse hõlbustamiseks ning selleks, et vältida selliste kriisilahenduse vahendite rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist, millel on negatiivne mõju kindlustusgrupi sellele osale, mis ei osuta finantsteenuseid.

6. Enne lõikes 5 osutatud mis tahes alternatiivse meetme kindlaksmääramist ja pärast järelevalveasutusega konsulteerimist kaalub kriisilahendusamet nõuetekohaselt, milline on selle meetme võimalik mõju kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja majandustegevuse usaldusväärsusele ja stabiilsusele ning siseturule.

7. Lõike 1 või 4 kohaselt koostatud teate või otsuse kohta kehtib järgmine:

- a) teade või otsus sisaldab asjaomase hindamise või järelduse põhjuseid;
- b) teate või otsuse võib edasi kaevata.

Lisaks märgitakse lõike 4 kohaselt tehtud otsuses, kuidas see vastab lõike 4 teises lõigus sätestatud proportsionaalse kohaldamise nõudele.

8. EIOPA koostab hiljemalt 29. juuliks 2027 kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 16 suunised, et täiendavalt täpsustada käesoleva artikli lõikes 5 sätestatud meetmeid ja iga meetme kohaldamise asjaolusid.

Artikkel 16

Kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega tegelemise või nende kõrvaldamise õigus: kindlustusgrupi kohtlemine

1. Pärast konsulteerimist direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 kohaselt asutatud järelevalvekolleegiumiga kaalub kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus koos tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjate kriisilahendusasutustega artiklis 14 osutatud hindamist kriisilahenduse kolleegiumis ja võtab kõik mõistlikud meetmed, et teha kõigi asjaomaste kindlustusgrupi ettevõtjate suhtes artiklis 17 osutatud ühine otsus artikli 15 lõike 4 kohaselt kindlaks määratud meetmete kohaldamise kohta.

2. Kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus koostab koostöös kindlustusgrupi järelevalvajaga ja kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 25 lõikega 1 EIOPaga aruande ja esitab selle põhiamaettevõtjale ja tütarettevõtjate kriisilahendusasutustele, kes edastavad selle oma pädevusalasse kuuluvatele tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjatele. Aruanne koostatakse pärast konsulteerimist järelevalveasutustega ning selles analüüsitakse olulisi asjaolusid, mis pärssivad kriisilahendusvahendite tulemuslikku rakendamist ja kriisilahendusõiguste tulemuslikku kasutamist kindlustusgrupi suhtes. Aruandes soovitatakse proportsionaalseid ja sihipäraseid meetmeid, mis on kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse arvates vajalikud või asjakohased kõnealuste pärssivate asjaolude kõrvaldamiseks, arvestades meetmete mõju kindlustusgrupi ärimudelile.

3. Nelja kuu jooksul pärast aruande saamist võib põhiamaettevõtja esitada kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutusele oma tähelepanekud ning teha ettepaneku alternatiivsete meetmete kohta, mille abil aruandes kindlakstehtud pärssivate asjaoludega tegeleda või need kõrvaldada.

Pärast konsulteerimist kindlustusgrupi järelevalvajaga hindab kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus, kas kõnealuste meetmetega on võimalik oluliste pärssivate asjaoludega tulemuslikult tegeleda või need kõrvaldada.

4. Kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab põhiamaettevõtja esitatud meetmetest asutusi, kes on kriisilahenduse kolleegiumi liikmed või osalevad selles. Pärast järelevalveasutustega konsulteerimist teevad kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus ja tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjate kriisilahendusasutused kõik endast oleneva, et jõuda kriisilahenduse kolleegiumis artiklis 17 osutatud ühisele otsusele seoses oluliste pärssivate asjaolude kindlakstegemise ja vajaduse korral nende meetmete hindamisega, mis põhiamaettevõtja on esitanud ja mida asutused nõuavad selleks, et tegeleda pärssivate asjaoludega või need kõrvaldada. Seda tehes võtavad nad arvesse meetmete võimalikku mõju kõigis liikmesriikides, kus kindlustusgrupp tegutseb.

III PEATÜKK

Ühised otsused

Artikkel 17

Ühised otsused

1. Kindlustusgrupi järelevalvajad, järelevalveasutused, kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutused ja kriisilahendusasutused püüavad jõuda vastavalt artikli 8 lõikes 2, artikli 11 lõikes 4 ja artikli 16 lõikes 4 osutatud ühistele otsustele nelja kuu jooksul alates kuupäevast, mil:

- a) kindlustusgrupi järelevalvaja edastab kindlustusgrupi ennetava finantsseisundi taastamise kava kooskõlas artikli 7 lõikega 6;
- b) kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus edastab artikli 11 lõike 1 teises lõigus osutatud teabe;
- c) põhiamaettevõtja esitab tähelepanekud või ettepaneku mis tahes alternatiivsete meetmete kohta või lõpeb artikli 16 lõikes 3 osutatud tähtaeg, sõltuvalt sellest, kumb on varasem.

EIOPA võib järelevalveasutuse või kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c kindlustusgrupi järelevalvajaid, järelevalveasutusi, kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutusi ja kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.

2. Kui lõike 1 esimese lõigu sissejuhatavas lauses osutatud ajavahemiku jooksul ei jõuta ühisele otsusele järgmistes küsimustes, teeb vastavalt kas kindlustusgrupi järelevalvaja või kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus nende küsimuste kohta oma otsuse:

- a) kindlustusgrupi ennetava finantsseisundi taastamise kava läbivaatamine ja hindamine;
- b) meetmed, mille võtmist põhiamaettevõtjalt nõutakse kooskõlas artikli 6 lõigetega 4 ja 5;
- c) kindlustusgrupi kriisilahenduse kava;
- d) artiklis 16 osutatud meetmed.

Kindlustusgrupi järelevalvaja või kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse tehtav otsus peab olema täielikult põhjendatud ja selles tuleb võtta arvesse vastavalt teiste järelevalveasutuste või kriisilahendusasutuste poolt lõike 1 esimese lõigu sissejuhatavas lauses osutatud ajavahemiku jooksul esitatud seisukohti ja reservatsioone. Otsus esitatakse põhiamaettevõtjale ja teistele asjaomastele asutustele.

3. Kui järelevalveasutused või kriisilahendusasutused ei jõua lõike 1 esimese lõigu sissejuhatavas lauses osutatud ajavahemiku jooksul ühisele otsusele järgmistes küsimustes, teeb kas iga tütarettvõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus või kriisilahendusasutus nende küsimuste kohta oma otsuse:

- a) kas nende vastutusalasse kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul tuleb koostada individuaalne ennetav finantsseisundi taastamise kava, nagu on osutatud artikli 8 lõikes 2;
- b) artikli 6 lõigetes 4 ja 5 osutatud meetmete kohaldamine tütarettvõtja tasandil;
- c) oluliste pärssivate asjaolude kindlakstegemine ja vajaduse korral nende meetmete hindamine, mis põhiamaettevõtja on esitanud ja mida asutused nõuavad selleks, et tegeleda nende pärssivate asjaoludega või need kõrvaldada, nagu on osutatud artikli 16 lõikes 1.

4. Kui kriisilahendusasutused ei ole jõudnud käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu sissejuhatavas lauses osutatud ajavahemiku jooksul ühisele otsusele kindlustusgrupi kriisilahenduse kava vastuvõtmises, nagu on osutatud artikli 11 lõikes 4, teeb iga tütarettvõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja eest vastutav kriisilahendusasutus oma otsuse ja koostab oma vastutusalasse kuuluvate ettevõtjate kohta kriisilahenduse kava ning hoiab seda ajakohastatuna. Iga kriisilahendusasutus teatab oma otsusest teistele kriisilahenduse kolleegiumi liikmetele.

5. Iga lõike 3 või 4 kohane järelevalve- või kriisilahendusasutuste otsus peab olema täielikult põhjendatud ja selles tuleb võtta arvesse vastavalt teiste järelevalveasutuste, kriisilahendusasutuste, kindlustusgrupi järelevalvajate või kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuste seisukohti ja reservatsioone.

6. Järelevalveasutused või kriisilahendusasutused, kes nõustuvad lõikes 3 ja 4 osutatud otsusega, võivad jõuda ühisele otsusele kindlustusgrupi ennetava finantsseisundi taastamise kava või kindlustusgrupi kriisilahenduse kava suhtes, mis hõlmab nende vastutusalas olevaid kindlustusgrupi ettevõtjaid.

7. Juhul kui mõni asjaomastest järelevalveasutustest või kriisilahendusasutustest on enne lõike 1 esimese lõigu sissejuhatavas lauses osutatud ajavahemiku lõppu esitanud vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19 küsimuse arutamiseks EIOPA-le, lükkab asjaomane kindlustusgrupi järelevalvaja, kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus, järelevalveasutus või kriisilahendusasutus oma käesoleva artikli lõike 2, 3 ja 4 kohase otsuse edasi, ootab ära, millise otsuse EIOPA kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas EIOPA otsusega. Käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu sissejuhatavas lauses osutatud ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina, nagu on osutatud kõnealuse määruse artikli 19 lõikes 2. EIOPA teeb oma otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata EIOPA-le pärast lõike 1 esimese lõigu sissejuhatavas lauses osutatud ajavahemiku lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist. Kui EIOPA ei ole ühe kuu jooksul pärast temale küsimuse suunamist otsust teinud, kohaldatakse kindlustusgrupi või tütarettvõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes kindlustusgrupi järelevalvaja, kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse, järelevalveasutuse või kriisilahendusasutuse individuaalset otsust.

8. Artikli 8 lõikes 2, artikli 11 lõikes 4, artikli 16 lõikes 4 ja käesoleva artikli lõikes 6 osutatud ühiseid otsuseid ja käesoleva artikli lõiget 2, 3 ja 4 osutatud otsuseid käsitatakse lõplikena ja kohaldatakse järelevalveasutuste või kriisilahendusasutuste poolt asjaomastes liikmesriikides.

9. Juhul kui tehakse ühiseid otsuseid vastavalt artikli 11 lõikele 4 ja kindlustusgrupi kriisilahenduskava suhtes vastavalt käesoleva artikli lõikele 6 ja kui kriisilahendusasutuse hinnangul läheb kindlustusgrupi kriisilahenduse kavadega seoses erimeelsust tekitav küsimus vastuollu tema liikmesriigi eelarvepädevusega, algatab kindlustusgrupi tasandi kriisilahendus- asutus kindlustusgrupi kriisilahenduse kava ümberhindamise.

III JAOTIS

KRIISILAHENDUS

I PEATÜKK

Kriisilahenduse eesmärgid, eeltingimused ja üldpõhimõtted

Artikkel 18

Kriisilahenduse eesmärgid

1. Liikmesriigid tagavad, et rakendades kriisilahenduse vahendeid ja kasutades kriisilahendusõigusi, peavad kriisilahendusasutused silmas lõikes 2 loetletud kriisilahenduse eesmärgi ning valivad sellised vahendid ja õigused, mis aitavad kõige paremini saavutada konkreetsetel asjaoludel sobivaid eesmärgi.

2. Kriisilahenduse eesmärgid on järgmised:

- a) kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja nõude esitajate kollektiivsete huvide kaitsmine;
- b) finantsstabiilsuse säilitamine, eelkõige ülekanduva mõju ennetamise ja turudistsipliini säilitamisega;
- c) kriitiliste funktsioonide täitmise jätkamise tagamine;
- d) avaliku sektori vahendite kaitsmine, muutes minimaalseks tuginemise erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele.

Esimese lõigu punktis c osutatud kriisilahenduse eesmärgi taotlemisel valivad kriisilahendusasutused seoses kriitiliste funktsioonidega need meetodid, mis kõige paremini tagavad kindlustuskatte järjepidevuse kindlustusvõtjate jaoks.

Esimese lõigu punktis d osutatud kriisilahenduse eesmärgi taotlemisel seavad kriisilahendusasutused võimalikult suures ulatuses esikohale muude rahastamisallikate kui liikmesriikide eelarve kasutamise, sealhulgas artiklis 81 osutatud rahastute ja kindlustuse tagamise skeemide kasutamise, kui need on kohaldatava õiguse kohaselt selleks otstarbeks kättesaadavad.

Liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse eesmärkide taotlemisel püüavad kriisilahendusasutused viia kriisilahenduse kulud miinimumini ning vältida väärtuse vähendamist, välja arvatud juhul, kui see on vajalik asjaomaste kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks.

3. Kriisilahenduse eesmärgid on võrdse tähtsusega ja liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused tasakaalustavad neid vastavalt iga juhtumi laadile ja oludele.

Artikkel 19

Kriisilahenduse eeltingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võtavad kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes kriisilahenduse meetmeid üksnes siis, kui on täidetud kõik järgmised eeltingimused:

- a) pärast konsulteerimist kriisilahendusasutusega on järelevalveasutus teinud kindlaks või pärast konsulteerimist järelevalveasutusega on kriisilahendusasutus teinud kindlaks, et kindlustus- või edasikindlustusandja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv;

b) puudub põhjendatud väljaavaade, et ükski alternatiivne erasektori meede või järelevalvemeede, sealhulgas ennetavad ja parandusmeetmed, aitaks kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;

c) kriisilahenduse meede on vajalik avaliku huvi seisukohast.

2. Kui kriisilahendusasutus võtab kriisilahenduse meetme ja kuni selle elluviimine jätkub, ei võta järelevalveasutus meetmeid kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusasutus on selliste meetmetega nõus.

3. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on vajalikud vahendid, eelkõige piisav juurdepääs asjakohasele teabele, et teha lõike 1 punkti a kohane järeldus pärast järelevalveasutusega konsulteerimist. Järelevalveasutus esitab viivitamata kriisilahendusasutusele viimase nõudmisel kogu olulise teabe, et kriisilahendusasutus saaks teha hindamise.

4. Kindlustus- või edasikindlustusandja loetakse maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks järgmistel juhtudel:

a) kindlustus- või edasikindlustusandja rikub või tõenäoliselt rikub direktiivi 2009/138/EÜ I jaotise VI peatüki 5. jaos osutatud miinimumkapitalinõuet ja nõudele vastavuse taastamiseks puudub mõistlik väljaavaade;

b) kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida enam tegevusloa tingimusi või jätab olulisel määral täitmata oma kohustused, mis tulenevad tema tegevust reguleerivatest õigusnormidest, või on olemas objektiivsed tõendid, mis toetavad järeldust, et kindlustus- või edasikindlustusandja jätab lähiajal olulisel määral täitmata oma kohustused viisil, mis õigustab tema tegevusloa kehtetuks tunnistamist;

c) kindlustus- või edasikindlustusandja vara ei kata tema kohustisi või on olemas objektiivsed tõendid, mis toetavad järeldust, et kindlustus- või edasikindlustusandja vara ei kata lähiajal tema kohustisi;

d) kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole võimeline maksuma tähtjaks oma võlgu või täitma muid kohustisi, sealhulgas maksed kindlustusvõtjatele või soodustatud isikutele, või on olemas objektiivsed tõendid, mis toetavad järeldust, et kindlustus- või edasikindlustusandja on lähiajal sellises olukorras;

e) vajalik on erakorraline avaliku sektori finantstoetus.

5. Lõike 1 punkti c kohaldamisel leitakse, et kriisilahenduse meede on avalikes huvides, kui see on vajalik ühe või mitme kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja on nende eesmärkidega proportsionaalne ning kui kindlustus- või edasikindlustusandja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses, sealhulgas kasutades kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes kohaldatavaid kindlustuse tagamise skeme, kui on täidetud tavalise maksejõuetusmenetluse tingimused, ei aitaks kriisilahenduse eesmärke samavõrra saavutada.

Artikkel 20

Kriisilahenduse eeltingimused seoses ematettevõtjate ja valdusettevõtjatega

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad võtta artikli 1 lõike 1 punktides b–e osutatud kõigi ettevõtjate suhtes kriisilahenduse meetmeid mutatis mutandis, kui kõnealune ettevõtja vastab artikli 19 lõikes 1 sätestatud eeltingimustele.

2. Kui segakindlustusvaldusettevõtja tütarettevõtjast kindlustusandjad või edasikindlustusandjad on otse või kaudselt vahendava kindlustusvaldusettevõtja omandis, tagavad liikmesriigid, et kindlustusgrupi kriisilahenduseks kasutatavaid kriisilahenduse meetmeid võetakse vahendava kindlustusvaldusettevõtja suhtes ning et segakindlustusvaldusettevõtja suhtes selliseid meetmeid ei võeta.

3. Võttes arvesse lõiget 2, võivad kriisilahendusasutused võtta kriisilahenduse meetme iga artikli 1 lõike 1 punktides c–e osutatud ettevõtja suhtes, isegi kui see ettevõtja ei vasta käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud eeltingimustele, kuid täidetud on kõik järgmised eeltingimused:

a) üks või mitu tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjat vastavad artikli 19 lõikes 1 sätestatud eeltingimustele;

- b) tütaretevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja vara ja kohustised on sellised, et tütaretevõtja maksejõuetus ohustab kindlustusgrupi teist kindlustus- või edasikindlustusandjat või kindlustusgruppi tervikuna, või liikmesriigi maksejõuetusõigus näeb ette, et kindlustusgruppe tuleb käsitada tervikuna;
- c) kriisilahendusmeetme võtmine artikli 1 lõike 1 punktides c–e osutatud ettevõtjate suhtes on vajalik tütaretevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahenduseks või kindlustusgrupi kui terviku kriisilahenduseks.

Artikkel 21

Menetlus kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kelle suhtes ei võeta kriisilahenduse meetmeid

Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes, kes vastavad artikli 19 lõike 1 punktides a ja b sätestatud eeltingimustele, kuid mitte artikli 19 lõike 1 punktis c sätestatud eeltingimusele, kohaldatakse direktiivi 2009/138/EÜ artikli 268 lõike 1 punktis d määratletud likvideerimismenetlust või muid liikmesriigi õiguse kohaseid menetlusi, mille on algatanud ja mida jälgivad direktiivi 2009/138/EÜ artikli 268 lõike 1 punktis a määratletud pädevad asutused ja millega tagatakse korrapärane turult väljumine.

Artikkel 22

Kriisilahenduse üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse vahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades võtavad kriisilahendusasutused kõik asjakohased meetmed tagamaks, et kriisilahenduse meede võetakse kooskõlas järgmiste põhimõtetega:

- a) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kahjumi katavad esimeses järjekorras aktsionärid;
- b) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kahjumi katavad pärast aktsionäre teises järjekorras võlausaldajad vastavalt nende nõuete rahuldamisjärgule tavalises maksejõuetusmenetluses, välja arvatud juhul, kui käesoleva direktiiviga on sõnaselgelt ette nähtud teisiti;
- c) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juht- või järelevalveorgan ja kõrgem juhtkond vahetatakse välja, välja arvatud juhul, kui selle organi või kõrgema juhtkonna osalist või tervikuna säilitamist peetakse kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks vajalikuks;
- d) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juht- või järelevalveorgan ja kõrgem juhtkond osutab igakülgset vajalikku abi kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks;
- e) füüsilistel ja juriidilistel isikutel lasub tsiviil- või kriminaalõiguse kohaselt vastutus kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetuse eest;
- f) kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti, koheldakse ühe ja sama järgu võlausaldajaid võrdselt;
- g) ükski aktsionär või võlausaldaja ei kata kahjumit suuremas osas kui see, mis tal oleks tekkinud, kui kindlustus- või edasikindlustusandja oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses kooskõlas artiklites 55–57 sätestatud kaitsemeetmetega;
- h) kriisilahenduse meetmeid võetakse kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud kaitsemeetmetega.

2. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja on kindlustusgrupi osa, rakendab kriisilahendusasutus kriisilahenduse vahendeid ja kasutab kriisilahendusõigusi viisil, mis eelkõige nendes riikides, kus kindlustusgrupp tegutseb, muudab minimaalseks:

- a) mõju kindlustusgrupi teistele ettevõtjatele ja kindlustusgrupile tervikuna;
- b) ebasoodsa mõju kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele liidus ja liikmesriikides.

3. Kriisilahenduse vahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades tagavad liikmesriigid, et nad tegutsevad kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga.

4. Kui ettevõtja suhtes rakendatakse kriisilahenduse vahendeid, loetakse nõukogu direktiivi 2001/23/EÜ⁽¹⁹⁾ artikli 5 lõike 1 kohaldamisel kõnealuse ettevõtja suhtes algatatuks pankrotimenetlus või analoogiline maksejõuetusmenetlus.
5. Kriisilahendusametused teavitavad kriisilahenduse vahendite rakendamise ja kriisilahendusõiguste kasutamise puhul asjakohasel juhul asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja töötajate esindajaid ning konsulteerivad nendega.
6. Kriisilahendusametused rakendavad kriisilahenduse vahendeid ja kasutavad kriisilahendusõigusi, ilma et see piiraks äriühingu juhtorganites töötajate esindatust käsitleva riigisisese õiguse või tava kohaldamist.

II PEATÜKK

Väärtuse hindamine

Artikkel 23

Kriisilahenduse eesmärgil väärtuse hindamine

1. Kriisilahendusametused tagavad, et iga kriisilahenduse meede võetakse pärast artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja vara, kohustiste, õiguste ja kohustuste väärtuse õiglast, usaldusväärset ja realistlikku hindamist.
2. Enne kui kriisilahendusametused otsustab alustada artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja suhtes kriisilahendusmenetlust, tagab ta esimese väärtuse hindamise läbiviimise, mille alusel määratakse kindlaks, kas artikli 19 lõike 1 või artikli 20 lõike 3 kohased kriisilahenduse eeltingimused on täidetud.
3. Kui kriisilahendusametused on otsustanud alustada artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja suhtes kriisilahendusmenetlust, tagab ta teise väärtuse hindamise läbiviimise selleks, et:
 - a) saada teavet selleks, et teha otsus asjakohase kriisilahenduse meetme võtmise kohta;
 - b) tagada, et kriisilahenduse vahendite rakendamise ajal võetakse ettevõtja kogu kahjum täies ulatuses arvesse;
 - c) saada teavet selleks, et teha otsus omandiõiguse instrumentide tühistamise või nende lahendamise ulatuse kohta;
 - d) saada teavet selleks, et teha otsus tagamata kohustiste, sealhulgas võlainstrumentide allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta;
 - e) saada teavet selleks, et teha otsus vara, kohustiste, õiguste ja kohustuste või omandiõiguse instrumentide kohta, mis võidakse üle anda sildettevõtjale, ja saada teavet selleks, et teha otsus kriisilahendusmenetluses olevale kindlustus- või edasikindlustusandjale või asjakohasel juhul omandiõiguse instrumentide omanikele makstava tasu suuruse kohta, kui rakendatakse sildettevõtja vahendit;
 - f) saada teavet selleks, et teha otsus vara, kohustiste, õiguste ja kohustuste või omandiõiguse instrumentide kohta, mis võidakse üle anda kolmandast isikust omandajale, ja selleks, et kriisilahendusametused saaks kindlaks määrata, mida peetakse artikli 31 kohaldamisel äritingimusteks, kui rakendatakse ettevõtte võõrandamise vahendit.
4. Lõikes 3 osutatud väärtuse hindamine peab toimuma kooskõlas direktiivi 2009/138/EÜ artikliga 75. Väärtuse hindamist võib siiski asjakohasel juhul kohandada, et kajastada olukorda, mil ei ole täidetud eeldus, et kindlustus- või edasikindlustusandja jätkab tegevust, ning et kajastada kriisilahenduse vahendite kasutamisega seotud konkreetseid asjaolusid.
5. Vastavalt artiklile 67 võib lõigetes 2 ja 3 osutatud väärtuse hindamised vaidlustada üksnes koos kaebuse esitamisega otsuse peale rakendada kriisilahenduse vahendit või kasutada kriisilahendusõigust.

⁽¹⁹⁾ Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 82, 22.3.2001, lk 16).

Artikkel 24

Väärtuse hindamise nõuded

1. Liikmesriigid tagavad, et artiklis 23 osutatud väärtuse hindamisi viivad läbi järgmised isikud:
 - a) mis tahes avaliku sektori asutusest ja artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjast sõltumatu isik;
 - b) kriisilahendusasutus, kui väärtuse hindamisi ei saa läbi viia punktis a osutatud isik.
2. Kui artiklis 23 osutatud väärtuse hindamisi on viinud läbi käesoleva artikli lõike 1 punktis a osutatud isik ja kõik käesoleva artikli lõigetes 3–5 sätestatud nõuded on täidetud, käsitatakse väärtuse hindamist lõplikuna.
3. Olenemata liidu riigiabi raamistikust, põhineb lõplik väärtuse hindamine mõistlikel eeldustel ega eelda kriisilahenduse meetme võtmise ajal võimalikku erakorralist avaliku sektori finantstoetust.
4. Lõplikule väärtuse hindamisele lisatakse artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja valduses olev järgmine teave:
 - a) ettevõtja ajakohastatud finantsaruanne ja ajakohastatud majandushinnang vastavalt direktiivile 2009/138/EÜ;
 - b) ettevõtja finantsseisundi aruanne, sealhulgas asjakohasel juhul sõltumatu akuaarifunktsiooni hinnang direktiivi 2009/138/EÜ I jaotise VI peatüki 2. jaos osutatud ettevõtja tehniliste eraldiste väärtuse kohta;
 - c) igasugune lisateave ettevõtja vara, direktiivi 2009/138/EÜ I jaotise VI peatüki 2. jaos osutatud tehniliste eraldiste ja teiste kohustiste turuväärtuse ja bilansilise väärtuse kohta.
5. Lõplikul väärtuse hindamisel tuleb esitada võlausaldajate jagamine klassidesse vastavalt nende nõuete rahuldamisjärkudele kohaldatava maksejõuetusõiguse järgi. Lõplik väärtuse hindamine sisaldab ka hinnangut selle kohta, kuidas igat aktsionäride ja võlausaldajate klassi oleks eeldatavalt koheldud, kui asjaomane ettevõtja oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses.

Esimeses lõigus osutatud hinnang ei piira artiklis 56 osutatud väärtuse hindamist.

6. EIOPA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada:
 - a) milliste asjaolude korral on isik sõltumatu kriisilahendusasutusest ja artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjast käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel;
 - b) meetodikaid kindlustus- või edasikindlustusandja vara ja kohustiste väärtuse hindamiseks kriisilahenduse kontekstis;
 - c) käesoleva direktiivi artiklite 23 ja 56 kohaste väärtuse hindamiste eraldiseisvus.

EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. juuliks 2027.

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat direktiivi, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 25

Esialgne ja lõplik väärtuse hindamine

1. Artiklis 23 osutatud väärtuse hindamist, mis ei vasta artikli 24 lõikes 2 sätestatud nõuetele, peetakse esialgseks väärtuse hindamiseks.

Esialgne väärtuse hindamine peab sisaldama täiendava kahjumi puhvrit koos asjakohaste põhjendustega.

2. Kriisilahendusasutused, kes võtavad esialgse väärtuse hindamise põhjal kriisilahenduse meetme, tagavad, et lõplik väärtuse hindamine viiakse läbi niipea kui võimalik.

Nimetatud kriisilahendusasutused tagavad, et esimeses lõigus osutatud lõplik väärtuse hindamine võimaldab:

- a) täielikult kajastada artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja kahjumit selle raamatupidamises;
- b) saada teavet selleks, et teha otsus taastada võlausaldajate nõuded või suurendada tasu suurust kooskõlas lõikega 3.

3. Juhul kui lõpliku väärtuse hindamise tulemuse kohaselt on artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja vara hinnanguline netoväärtus suurem kui esialgsel väärtuse hindamisel kindlaks tehtud kõnealuse ettevõtja vara hinnanguline netoväärtus, võib kriisilahendusasutus:

- a) suurendada mõjutatud võlausaldajate allahinnatud või restruktureeritud nõuete väärtust;
- b) nõuda, et sildettevõtja suurendab seoses vara, kohustiste, õiguste ja kohustustega kriisilahendusmenetluses olevale kindlustus- või edasikindlustusandjale makstava tasu suurust, või vastavalt olukorrale omandiõiguse instrumentide omajatele makstava tasu suurust.

4. EIOPA töötab välja tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada käesoleva artikli lõike 1 eesmärgil esialgses väärtuse hindamises sisalduva täiendava kahjumi puhvri arvutamise metoodikat.

EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. juuliks 2027.

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat direktiivi, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

III PEATÜKK

Kriisilahenduse vahendid

1. jagu

Üldpõhimõtted

Artikkel 26

Kriisilahenduse vahendeid käsitlevad üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on vajalikud õigused rakendada kriisilahenduse vahendeid artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 osutatud kriisilahenduse eeltingimustele vastava artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja suhtes.

2. Kui kriisilahendusasutus otsustab rakendada artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja suhtes kriisilahenduse vahendit ja selle kriisilahenduse vahendi rakendamine põhjustaks võlausaldajatele, eelkõige kindlustusvõtjatele, kahjumi või nende nõuete restruktureerimise või konverteerimise, kasutab kriisilahendusasutus artikli 35 kohast kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustiste allahindamise või konverteerimise õigust vahetult enne kriisilahenduse vahendi rakendamist või koos sellega.

Tulust, mis on saadud pärast mõistlike kulude sissenõudmist, mis on nõuetekohaselt tekkinud seoses kriisilahenduse vahendite või kriisilahendusõiguste kasutamisega lõike 5 kohase kriisilahenduse vahendi rakendamise tulemusel, makstakse hüvitist kõigepealt ettevõtja kindlustusvõtjatele ja teistele võlausaldajatele ulatuses, mille võrra on nende nõuded alla hinnatud, olemata täielikult hüvitatud.

Kõlblike kohustuste konverteerimist kapitaliinstrumentideks võib kohaldada kindlustusnõuete suhtes üksnes juhul, kui kriisilahendusasutus põhjendab, et kriisilahenduse eesmarke ei ole võimalik saavutada muude kriisilahenduse vahenditega või et kindlustusnõuete konverteerimine tooks kindlustusvõtjatele kaasa parema kaitse võrreldes muu kriisilahenduse vahendi kasutamisega ja nende nõuete allahindamisega.

3. Kriisilahenduse vahendid on järgmised:
- a) kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõimelisena likvideerimise vahend;
 - b) ettevõtte võõrandamise vahend;
 - c) sildettevõtja vahend;
 - d) vara ja kohustiste eraldamise vahend;
 - e) allahindamise või konverteerimise vahend.

Kriisilahendusasutused võivad rakendada kriisilahenduse vahendeid eraldi või mis tahes kombinatsioonis, välja arvatud vara ja kohustiste eraldamise vahend, mida rakendatakse üksnes koos teise kriisilahenduse vahendiga.

4. Kui kasutatakse ainult ettevõtte võõrandamise vahendit ja sildettevõtja vahendit ning kui neid vahendeid kasutatakse selleks, et anda üle vaid osa kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja varast, õigustest või kohustistest, likvideeritakse järelejäänud osa sellest kindlustus- või edasikindlustusandjast või artikli 1 lõike 1 punktides b–e osutatud ettevõtjast, kelle vara, õigusi või kohustisi üle anti, tavalises maksejõuetusmenetluses. Selline likvideerimine toimub mõistliku aja jooksul, arvestades asjaomase järelejäänud kindlustus- või edasikindlustusandja või artikli 1 lõike 1 punktides b–e osutatud ettevõtja vajadust osutada teenuseid või abi vastavalt artiklile 45, et võimaldada saajal tegeleda üleandmise tulemusena omandatud tegevusega või osutada omandatud teenuseid, ning arvestades muid põhjuseid, mille tõttu järelejäänud kindlustus- või edasikindlustusandja või artikli 1 lõike 1 punktides b–e osutatud ettevõtja majandustegevuse jätkamine on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks või artiklis 22 sätestatud põhimõtete järgimiseks.

5. Kriisilahendusasutus ning artikli 81 kohaselt toimiv rahastu või rahastu nimel tegutsev kriisilahendusasutus võib nõuda sisse kõik kriisilahenduse vahendite rakendamisega või kriisilahendusõiguse kasutamisega seoses tekkinud mõistlikud kulud ühel või mitmel järgmisel viisil:

- a) mahaarvamisena tasust, mida saaja maksab kriisilahendusmenetluses olevale kindlustus- või edasikindlustusandjale või vastavalt olukorrale aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide omajale;
- b) eelisvõlausaldajana kriisilahendusmenetluses olevalt kindlustus- või edasikindlustusandjalt;
- c) eelisvõlausaldajana sildettevõtja või vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja või maksevõimelisena likvideeritava kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse lõpetamise tulemusena saadud tulust.

6. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahenduse vahendi rakendamise või kriisilahendusõiguse kasutamise tulemusena antakse kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja vara, õigused või kohustised üle teisele ettevõtjale, ei kohaldata riigisisese maksejõuetusõiguse norme, milles käsitletakse võlausaldajatele kahjulike õigusaktide tühisust või mittetäidetavust.

7. Liikmesriigid võivad anda kriisilahendusasutustele lisavahendeid ja -õigusi, mida saab kasutada, kui artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja vastab artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 osutatud kriisilahenduse eeltingimustele, tingimusel et:

- a) piiriülese kindlustusgrupi suhtes kasutamise puhul ei pärsi sellised lisavahendid ja -õigused kindlustusgrupi tulemuslikku kriisilahendust ning
- b) need vahendid ja õigused on kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega ning artiklis 22 sätestatud kriisilahenduse üldpõhimõtetega.

8. Liikmesriigid tagavad, et kui mõni kriisilahenduse vahend ei ole rakendatav artikli 1 lõikega 1 hõlmatud ettevõtja suhtes tulenevalt ettevõtja spetsiifilisest õiguslikust vormist, milleks on vastastikune kindlustusandja või tulundusühistu, on kriisilahendusasutustel vajalikud õigused rakendada vahendeid, mis on võimalikult sarnased käesoleva artikli lõikes 3 loetletud vahenditega, sealhulgas mõju poolest.

2. jagu

Kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõimelisena likvideerimise vahend

Artikkel 27

Kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõimelisena likvideerimise vahend

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametluses on õigus algselt kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes maksevõimelisena likvideerimise menetlus, et lõpetada kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja tegevus, ning keelata kriisilahendusmenetluses oleval kindlustus- või edasikindlustusandjal sõlmida uusi kindlustus- ja edasikindlustuslepinguid.
2. Liikmesriigid tagavad, et kui järelevalveasutus on tegevusloa kehtetuks tunnistanud, täidab kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle suhtes on rakendatud maksevõimelisena likvideerimise vahendit, direktiivi 2009/138/EÜ I jaotise VI peatüki 5. jaos sätestatud miinimumkapitalinõude kohe pärast kõnealuse vahendi rakendamist.
3. Kui järelevalveasutus tunnistab tegevusloa kehtetuks, tagavad liikmesriigid, et kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kellele kohaldatakse maksevõimelisena likvideerimise vahendit, kohaldatakse jätkuvalt direktiivi 2009/138/EÜ I jaotise III peatükis sätestatud kindlustusjärelvalve üldnorme ja -eesmärke kuni tema tegevuse lõpetamiseni vastavalt käesoleva artikli lõikele 8.
4. Kriisilahendusametlused tagavad, et maksevõimelisena likvideeritav kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja suudab hoida tööl nõuetekohaselt koolitatud ja pädevaid töötajaid, et tagada maksevõimelisena likvideerimisel oma kindlustustegevuse korraldamine jätkumise kuni likvideerimiseni.
5. Kriisilahendusametlused jälgivad tihedas koostöös järelevalveasutustega kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja rahavoogusid ja kulusid, et säilitada selle väärtus ja turustatavus.
6. Tihedas koostöös järelevalveasutustega hindavad kriisilahendusametlused vara koosseisu kavandatud muudatusi, jälgivad hoolikalt edasikindlustuse korda ning nõuavad tehniliste eraldiste ja reservide sõltumatut kindlustusmatemaatilist läbivaatamist vähemalt kord kvartalis.
7. Kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõimelisena likvideerimise vahendi rakendamise korral võivad kriisilahendusametlused piirata omakapitali ja omakapitalina käsitletavate instrumentide hüvitamist, sealhulgas dividendimakseid, või keelata need, ning piirata muutuvtasu makseid ja vabatahtlike pensionihüvitiste makseid või keelata need.
8. Kriisilahendusametlused teevad otsuse, et maksevõimelisena likvideeritav kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja tuleb likvideerida, järgmistel juhtudel, olenevalt sellest, kumb on varaseim:
 - a) maksevõimelisena likvideeritava kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kogu vara, kõik õigused või kohustised või oluline osa nendest müüakse kolmandast isikust omandajale;
 - b) maksevõimelisena likvideeritava kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja vara realiseeritakse täielikult ja tema kohustised täidetakse täies ulatuses.
9. Kui rakendatakse maksevõimelisena likvideerimise vahendit ja maksevõimelisena likvideeritava kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja vara netoväärtus on muutunud negatiivseks, hindab kriisilahendusametlus, kas likvideerida kindlustus- või edasikindlustusandja tavalises maksejõuetusmenetluses või rakendada muud kriisilahenduse vahendit.

Kui direktiivi 2009/138/EÜ I jaotise VI peatüki 5. jaos sätestatud miinimumkapitalinõue ei ole täidetud, hindab kriisilahendusametlus tihedas koostöös järelevalveasutusega, kas kindlustus- või edasikindlustusandja tuleks likvideerida tavalises maksejõuetusmenetluses või tuleks rakendada muud kriisilahenduse vahendit.

3. jagu

Vara ja kohustiste eraldamise vahend, ettevõtte võõrandamise vahend ning sildettevõtja vahend

Artikkel 28

Vara ja kohustiste eraldamise vahendi, ettevõtte võõrandamise vahendi ning sildettevõtja vahendi rakendamise põhimõtted

1. Liikmesriigid tagavad, et kui artikli 31 lõigetest 5 ja 6 ega artiklist 67 ei tulene teisiti, on kriisilahendusametlused õigus kasutada vara ja kohustiste eraldamise vahendit, ettevõtte võõrandamise vahendit ja sildettevõtja vahendit, ilma et oleks vaja saada kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäride või sellise kolmanda isiku nõusolek, kes ei ole omandaja või sildettevõtja, ega täita äriühinguõiguses või väärtpabereid käsitlevas õiguses sätestatud menetlusnõudeid, välja arvatud artiklis 29 sätestatud menetlusnõuded.

2. Kui artikli 26 lõigetest 2 ja 5 ei tulene teisiti, saavad omandaja või sildettevõtja makstava tasu:

- a) aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide omajad, kui kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud sellised aktsiad või muud omandiõiguse instrumentid on üle antud kõnealuste aktsiate, osade või omandiõiguse instrumentide omajatelt omandajale või sildettevõtjale;
- b) kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja, kui osa kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja varast või kohustistest või need kõik on üle antud omandajale või sildettevõtjale.

3. Kui artikli 26 lõigetest 2 ja 5 ei tulene teisiti, saab kriisilahendusmenetluses olevalt kindlustus- või edasikindlustusandjalt otse omandatud vara, õiguste ja kohustiste eest artikli 30 lõikes 2 osutatud vara ja kohustiste valitsemise ettevõtjalt tasu kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja. Vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja võib tasu maksta emiteeritud võlakirja vormis.

4. Vara ja kohustiste eraldamise vahendi, ettevõtte võõrandamise vahendi või sildettevõtja vahendi rakendamise kaudu tehtud üleandmistoomingute suhtes kohaldatakse III jaotise V peatükis osutatud kaitsemeetmeid.

5. Kriisilahenduse eesmärkide täitmiseks võivad kriisilahendusametlused kasutada vara ja kohustiste eraldamise vahendit, ettevõtte võõrandamise vahendit ja sildettevõtja vahendit enam kui üks kord, et teha vajaduse korral täiendavaid üleandmistoominguid.

6. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud omandaja või sildettevõtja võib jätkuvalt kasutada kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja õigust olla asjakohasel juhul makse-, kliiring- ja arveldussüsteemide, väärtpaberibörside ja kindlustuse tagamise skeemide liige ja omada neile juurdepääsu, eeldusel et nimetatud omandaja või sildettevõtja täidab sellistes süsteemides osalemist reguleerivaid liikmeks olemise ja osalemise kriteeriume.

Kui kõik esimeses lõigus loetletud kriteeriumid ei ole täidetud, tagavad liikmesriigid, kui see on asjakohane, et:

- a) makse-, kliiring- ja arveldussüsteemide, väärtpaberibörside ja kindlustuse tagamise skeemide liikmeks olemist või nendes osalemist ei keelata põhjusel, et omandajal või sildettevõtjal ei ole reitinguagentuuri reitingut või et selline reiting ei vasta reitingutasemetele, mida nõutakse sellistele süsteemidele juurdepääsu andmiseks;
- b) kui omandaja või sildettevõtja ei täida makse-, kliiring- või arveldussüsteemi, väärtpaberibörsi või kindlustuse tagamise skeemi liikmeks olemise või nendes osalemise kriteeriume, kasutatakse esimeses lõigus osutatud õigusi kriisilahendusametluse määratud ajavahemikul, mis ei tohi ületada 24 kuud ja mida võib omandaja või sildettevõtja poolt kriisilahendusametlusele esitatava taotluse alusel pikendada.

7. Kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäridel või võlausaldajatel ning muudel kolmandatel isikutel, kelle vara, õigusi või kohustisi ei anta üle vara ja kohustiste eraldamise vahendi, ettevõtte võõrandamise vahendi ega sildettevõtja vahendi rakendamise kaudu, ei ole ühtegi õigust ega nõuet üleantavate varade, õiguste või kohustiste suhtes või nendega seoses ega ühtegi õigust või nõuet sildettevõtja või vara ja kohustiste valitsemise

ettevõtja haldus-, juht- või järelevalveorgani või kõrgema juhtkonna suhtes või nendega seoses, ilma et see piiraks III jaotise V peatüki kohaldamist.

Artikkel 29

Ettevõtte, vara, õiguste või kohustiste võõrandamisega seotud menetlusnõuded kriisilahenduse korral

1. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, tagavad liikmesriigid, et kui kriisilahendusamet soovivad rakendada ettevõtte võõrandamise vahendit või võõrandada sildettevõtjat või selle vara, õigusi või kohustisi, turustatakse kriisilahendusmenetluses olevat kindlustus- või edasikindlustusandjat, sildettevõtjat, vara või asjaomaseid õigusi, kohustisi, aktsiaid, osasid või muid omandiõiguse instrumente kooskõlas lõikes 2 esitatud nõuetega. Vara, õiguste ja kohustiste kogumeid võib turustada eraldi.
2. Ilma et see piiraks liidu riigiabi raamistiku kohaldamist, järgitakse lõikes 1 osutatud turustamisel järgmised nõuded:
 - a) see on võimalikult läbipaistev ega esita sisuliselt eksitavat teavet kindlustus- või edasikindlustusandja või sildettevõtja vara, õiguste, kohustiste, aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide kohta, mida kriisilahendusamet kavatseb üle anda;
 - b) see ei aseta ühtki võimalikku omandajat teiste võimalike omandajatega võrreldes põhjendamatult soodsamasse ega ebasoodsamasse olukorda;
 - c) sellel puudub huvide konflikt;
 - d) see ei anna ühelegi võimalikule omandajale põhjendamatut eelist;
 - e) see võtab arvesse vajadust kriisilahenduse meede kiiresti lõpule viia;
 - f) selle eesmärk on saavutada asjaomaste aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustiste võimalikult kõrge võõrandamishind.

Kõnealused nõuded ei takista kriisilahendusameti võtmast ühendust konkreetsete võimalike omandajatega.

Artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja või sildettevõtja turustamise kohta teabe avalikustamisega, mida tavaliselt nõutakse vastavalt määruse (EL) nr 596/2014 artikli 17 lõikele 1, võib viivitada kooskõlas kõnealuse määruse artikli 17 lõikega 4 või 5.

3. Kriisilahendusamet võivad vastu võtta põhjendatud otsuse mitte järgida võõrandamisel turustamisnõuet, kui nad leiavad, et lõikes 2 sätestatud nõuete järgimine seaks tõenäoliselt ohtu ühe või mitme kriisilahenduse eesmärgi täitmise.

Artikkel 30

Vara ja kohustiste eraldamise vahend

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametluses on õigus anda kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja või sildettevõtja vara, õigused või kohustised üle ühele või mitmele vara ja kohustiste valitsemise ettevõtjale.
2. Vara ja kohustiste eraldamise vahendi rakendamisel on vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja juriidiline isik, kes:
 - a) on täielikult või osaliselt ühe või mitme avalik-õigusliku asutuse (mille hulka võib kuuluda ka kriisilahendusamet) omanduses ja kriisilahendusameti kontrolli all ning
 - b) on loodud eesmärgiga võtta vastu ühe või mitme kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja või sildettevõtja kogu vara ja kõik õigused ja kohustised või osa nendest.
3. Vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja haldab talle üle antud portfelle eesmärgiga portfellid lõpuks maksimaalse hinna eest võõrandada või nõuetekohaselt realiseerida.

4. Liikmesriigid tagavad, et vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja tegevus vastab järgmistele nõuetele:
- a) asjaomane kriisilahendusasutus on heaks kiitnud vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja asutamisdokumendid;
 - b) sõltuvalt vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja omandistruktuurist nimetab asjaomane kriisilahendusasutus ametisse või kiidab heaks vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja haldus-, juht- või järelevalveorgani;
 - c) asjaomane kriisilahendusasutus kiidab heaks haldus-, juht- või järelevalveorgani liikmete tasustamise ja täpsustab nende ülesanded;
 - d) asjaomane kriisilahendusasutus kiidab heaks vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja strateegia ja riskiprofiili.
5. Kriisilahendusasutused võivad kasutada lõikes 1 nimetatud õigust anda üle vara, õigused või kohustised ainult koostöös teiste kriisilahenduse vahenditega ning kui esineb üks järgmistest olukordadest:
- a) kui asjaomase vara või asjaomaste õiguste või kohustiste turu seis on selline, et vara, õiguste või kohustiste realiseerimine tavalises maksejõuetusmenetluses võiks ühte või mitut finantsturgu ebasoodsalt mõjutada;
 - b) selline üleandmine on vajalik, et hõlbustada kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõimelisena likvideerimise vahendi kasutamist või tagada kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja või sildettevõtja nõuetekohane toimimine;
 - c) selline üleandmine on vajalik likvideerimisest saadava tulu maksimeerimiseks.
6. Vara ja kohustiste eraldamise vahendi rakendamisel määravad kriisilahendusasutused kooskõlas artikliga 23 ja liidu riigiabi raamistikuga tasu, mille eest vara, õigused ja kohustised antakse üle vara ja kohustiste valitsemise ettevõtjale. Tasul võib olla nominaal- või negatiivne väärtus.
7. Kui kriisilahendusasutused on rakendanud sildettevõtja vahendit, võib vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja pärast sildettevõtja vahendi rakendamist omandada sildettevõtjalt vara, õigusi või kohustisi.
8. Kriisilahendusasutused võivad vara, õigusi või kohustisi anda kriisilahendusmenetluses olevalt kindlustus- või edasikindlustusandjalt üle ühele või mitmele vara ja kohustiste valitsemise ettevõtjale mitu korda ning anda vara, õigusi või kohustisi tagasi ühelt või mitmelt vara ja kohustiste valitsemise ettevõtjalt kriisilahendusmenetluses olevale kindlustus- või edasikindlustusandjale ühel järgmistest juhtudest:
- a) vara, õiguste või kohustiste tagasiandmise võimalus on selgelt sõnastatud dokumendis, mille alusel üleandmine toimus;
 - b) vara, õigused või kohustised ei kuulu selliste õiguste, vara või kohustiste klassi või ei vasta sellistele õigustele, varale või kohustistele seatud üleandmise tingimustele, mis on kindlaks määratud dokumendis, mille alusel toimus üleandmine.
- Mõlemal esimese lõigu punktides a ja b osutatud juhul võib tagasiandmine toimuda igal ajal ja see peab vastama kõigile muudele tingimustele, mis on asjaomases dokumendis selle kohta kindlaks määratud.
- Kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja on kohustatud tagasi võtma vastavalt esimese lõigu punktile a ja b üle antud vara, õigused või kohustised.
9. Vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja eesmärgid ei hõlma ühtegi kohustust ega vastutust kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäride ega võlausaldajate ees. Vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja haldus-, juht- või järelevalveorgani või kõrgema juhtkonna liikmetel ei ole kõnealuste aktsionäride ega võlausaldajate ees vastutust seoses tegevuse või tegevusetusega oma ametikohustuste täitmisel, kui sellise tegevuse või tegevusetusega ei kaasne riigisisese õiguse tähenduses rasket hooletust või tõsist üleastumist, mis mõjutab otseselt kõnealuste aktsionäride või võlausaldajate õigusi.

Liikmesriigid võivad täiendavalt piirata vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja ning selle haldus-, juht- või järelevalveorgani või kõrgema juhtkonna liikmete vastutust seoses nende tegevuse või tegevusetusega oma ametikohustuste täitmisel.

Artikkel 31

Ettevõtte võõrandamise vahend

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametustel on õigus üle anda omandajale, kes ei ole sildettevõtja:
 - a) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud aktsiad, osad või muud omandiõiguse instrumentid;
 - b) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kogu vara või kõik õigused või kohustised või osa varast, õigustest või kohustistest.
2. Lõike 1 kohane üleandmine toimub äritingimustel, asjaolusid arvesse võttes ja kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga.

Kriisilahendusametused võtavad mõistlikke meetmeid, et saavutada üleandmise jaoks äritingimused, mis on kooskõlas artikli 23 kohaselt tehtud väärtuse hindamisega, võttes arvesse juhtumi asjaolusid.

3. Kriisilahendusametused võivad omandaja nõusolekul üleandmise tagasi pöörata, kui see on põhjendatud, arvestades juhtumi asjaolusid. Kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja või algsed omajad on kohustatud üle antud aktsiad, osad, muud omandiõiguse instrumentid, vara, õigused või kohustised tagasi võtma.

4. Omandajal peab olema asjakohane tegevusluba, et tegeleda majandustegevusega, mille ta on omandanud lõikes 1 osutatud üleandmise teel. Järelevalveametused tagavad, et sellise tegevusloa taotlus vaadatakse üleandmisega seoses aegsasti läbi.

5. Kui ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamisel omandatakse aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide üleandmise tulemusena kindlustus- või edasikindlustusandjas oluline osalus või suurendatakse olulist osalust nii, nagu on osutatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 57 lõikes 1, viib selle kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveametust erandina direktiivi 2009/138/EÜ artiklitest 57–62 aegsasti läbi kõnealustes artiklites ette nähtud hindamise, nii et see ei põhjustaks viivitusi ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamisel ega takistaks kriisilahenduse meetme abil kriisilahenduse eesmärkide saavutamist.

6. Liikmesriigid tagavad, et kui järelevalveametust ei ole viinud lõikes 5 osutatud hindamist lõpule üleandmise kuupäevaks, kohaldatakse järgmist:

- a) aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide üleandmisel omandajale on kohene õiguslik mõju;
- b) hindamisaja ja iga punktis f ette nähtud vara võõrandamisperioodi jooksul on peatatud omandaja õigus kasutada nende aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentidega seotud hääleõigusi ja see õigus on ainult kriisilahendusametustel, kes ei ole kohustatud kõnealust hääleõigust kasutama ja kes ei vastuta hääleõiguse kasutamise või selle kasutamisest loobumise tagajärgede eest;
- c) hindamisaja ja iga punktis f ette nähtud võõrandamisperioodi jooksul ei kohaldata vastavate aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide üleandmisele olulise osaluse omandamise või võõrandamise nõuete rikkumise eest direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 62 sätestatud karistusi ega muid meetmeid;
- d) kohe kui järelevalveametust on viinud hindamise lõpule, teavitab ta kriisilahendusametust ja omandajat kirjalikult sellest, kas ta kiidab aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide omandajale üleandmise heaks või on kooskõlas direktiivi 2009/138/EÜ artikli 58 lõikega 4 selle vastu;
- e) kui järelevalveametust kiidab aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide omandajale üleandmise heaks, omandab omandaja nende aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentidega seotud hääleõigused alates ajast, mil kriisilahendusametust ja omandaja saavad kätte järelevalveametuse teate heakskiidu andmise kohta;

- f) kui järelevalveasutus on aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide omandajale üleandmise vastu:
- i) jäävad täies ulatuses kehtima punktis b ette nähtud aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentidega seotud hääleõigused;
 - ii) võib kriisilahendusasutus nõuda omandajalt nende aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide võõrandamist kriisilahendusasutuse määratud võõrandamisperioodi jooksul, võttes arvesse turul valitsevaid tingimusi;
 - iii) kui omandaja ei täida alapunktis ii ette nähtud nõuet, võib järelevalveasutus kriisilahendusasutuse nõusolekul mõista omandajale karistuse ja võtta tema suhtes muid meetmeid olulise osaluse omandamise või võõrandamise nõuete rikkumise eest, mis on sätestatud direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 62.

7. Selleks et kasutada teises liikmesriigis teenuste osutamise õigust või asutamisõigust kooskõlas direktiiviga 2009/138/EÜ, käsitatakse omandajat kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja majandustegevuse jätkajana ning omandaja võib kasutada üle antud vara, õiguste või kohustiste suhtes kõiki õigusi, mida kasutas kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja.

Artikkel 32

Sildettevõtja vahend

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus sildettevõtjale üle anda:
 - a) ühe või mitme kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud aktsiaid, osasid või muid omandiõiguse instrumente;
 - b) ühe või mitme kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kogu vara või kõik õigused või kohustised või osa neist.
2. Sildettevõtja on juriidiline isik, kes täidab kõiki järgmisi nõudeid:
 - a) see on täielikult või osaliselt ühe või mitme avalik-õigusliku asutuse (mille hulka võib kuuluda ka kriisilahendusasutus või kohaldataval juhul kindlustuse tagamise skeem) omanduses ja kriisilahendusasutuse kontrolli all;
 - b) see asutatakse eesmärgiga võtta vastu ja saada oma valdusse kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kõik emiteeritud aktsiad, osad või muud omandiõiguse instrumentid või osa nendest ning võtta vastu ja saada oma valdusse ühe või mitme kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kogu vara ja kõik õigused ja kohustised või osa nendest, et täita kriisilahenduse eesmärgid ja võõrandada kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja.
3. Sildettevõtja vahendit rakendades tagavad kriisilahendusasutused, et sildettevõtjale üle antud kohustiste koguväärtus ei ületa kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandjalt üle antud õiguste ja vara koguväärtust.
4. Pärast sildettevõtja vahendi rakendamist võivad kriisilahendusasutused põhjendatud juhtudel üleandmise tagasi pöörata ja kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja või algsed omajad on kohustatud põhjendatud asjaolude korral tagasi võtma üle antud vara, õigused, kohustised, aktsiad, osad või muud omandiõigust tõendavad instrumentid ühel järgmistest juhtudest:
 - a) asjaomaste aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustiste tagasiandmise võimalus on selgelt sõnastatud dokumendis, mille alusel toimus üleandmine;
 - b) asjaomased aktsiad, osad või muud omandiõiguse instrumentid, vara, õigused või kohustised ei kuulu selliste aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustiste klassi või ei vasta sellistele aktsiatele, osadele või muudele omandiõiguse instrumentidele, varale, õigustele või kohustistele seatud üleandmise tingimustele, mis on kindlaks määratud dokumendis, mille alusel toimus üleandmine.

Esimeses lõigus osutatud tagasiandmine võib toimuda igal ajal ja see peab vastama kõigile muudele tingimustele, mis on kindlaks määratud dokumendis, mille alusel toimus üleandmine.

5. Pärast sildettevõtja vahendi rakendamist võivad kriisilahendusasutused anda aktsiaid, osasid, muid omandiõiguse instrumente, vara, õigusi või kohustisi sildettevõtjalt üle kolmandast isikust omandajale.

6. Sildettevõtjat käsitatakse kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse jätkajana ning sildettevõtja võib kasutada üle antud vara, õiguste või kohustiste suhtes kõiki õigusi, mida kasutas kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja.

7. Sildettevõtja eesmärgid ei hõlma ühtegi kohustust ega vastutust kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäride või võlausaldajate ees. Sildettevõtja haldus-, juht- või järelevalveorgani või kõrgema juhtkonna liikmetel ei ole kõnealuste aktsionäride või võlausaldajate ees vastutust seoses tegevuse või tegevusetusega oma ametikohustuste täitmisel, kui sellise tegevuse või tegevusetusega ei kaasne riigisisese õiguse tähenduses rasket hooletust või tõsist üleastumist, mis mõjutab otseselt kõnealuste aktsionäride või võlausaldajate õigusi.

Liikmesriigid võivad vastavalt riigisisesele õigusele täiendavalt piirata sildettevõtja ja tema haldus-, juht- või järelevalveorgani või kõrgema juhtkonna liikmete vastutust tegevuse või tegevusetuse eest oma ametikohustuste täitmisel.

Artikkel 33

Sildettevõtja tegevus

1. Liikmesriigid tagavad, et sildettevõtja tegevus vastab järgmistele nõuetele:
 - a) kriisilahendusasutus on heaks kiitnud sildettevõtja asutamisdokumendid;
 - b) sõltuvalt sildettevõtja omandistruktuurist nimetab kriisilahendusasutus ametisse või kiidab heaks sildettevõtja haldus-, juht- või järelevalveorgani;
 - c) kriisilahendusasutus kiidab heaks haldus-, juht- või järelevalveorgani liikmete tasustamise ja määrab kindlaks nende ülesanded;
 - d) kriisilahendusasutus kinnitab sildettevõtja strateegia ja riskiprofiili;
 - e) sildettevõtjale antakse tegevusluba direktiivi 2009/138/EÜ kohaselt ning kohaldatava riigisisese õigusega nõutavad load seoses selliste tegevustega tegelemise ja teenuste osutamisega, mis sildettevõtja omandab käesoleva direktiivi artikli 42 kohase üleandmise tulemusena;
 - f) sildettevõtja järgib direktiivi 2009/138/EÜ nõudeid ning tema üle tehakse järelevalvet kooskõlas kõnealuse direktiiviga;
 - g) sildettevõtja tegevus on kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga ning kriisilahendusasutus võib vastavalt määrata kindlaks tema tegevuse piirangud.

Olenemata esimese lõigu punktides e ja f osutatud sätetest ja kui see on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks, võib sildettevõtja asutada ja talle tegevusloa anda ilma, et ta vastaks oma tegevuse alguses lühiajaliselt direktiivi 2009/138/EÜ nõuetele. Selleks esitab kriisilahendusasutus järelevalveasutusele vastava taotluse. Kui järelevalveasutus otsustab sellise tegevusloa anda, märgib ta ära ajavahemiku, mille jooksul tehakse sildettevõtja suhtes erand direktiivi 2009/138/EÜ nõuete täitmise kohustusest. Selline ajavahemik ei tohi ületada 24 kuud.

2. Arvestades kõiki liidu või liikmesriikide konkurentsioigusest tulenevaid piiranguid, juhib sildettevõtja juhtkond sildettevõtjat eesmärgiga täita kriisilahenduse eesmärgid ja võõrandada kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja või üle antud vara, õigused või kohustised ühele või enamale erasektori omandajale niipea, kui turutingimused on sobivad.

3. Kriisilahendusasutused teevad otsuse, et ettevõtja ei ole enam sildettevõtja, järgmistel juhtudel, sõltuvalt sellest, mis on varaseim:

- a) sildettevõtja ühineb mõne muu ettevõtjaga;
- b) sildettevõtja ei täida enam artikli 32 lõike 2 nõudeid;
- c) sildettevõtja kogu vara ja kõik õigused või kohustised või oluline osa nendest müüakse kolmandast isikust omandajale;

d) sildettevõtja vara realiseeritakse täielikult ja selle kohustised täidetakse täies ulatuses.

4. Kui artikli 26 lõigetes 2 ja 5 ei ole sätestatud teisiti, saavad sildettevõtja tegevuse lõpetamise tulemusena saadud tulu sildettevõtja aktsionärid.

Artikkel 34

Üleandmine kindlustuse tagamise skeemidele

1. Erandina artiklitest 32 ja 33 võivad liikmesriigid ette näha, et sildettevõtja ülesanded ja õigused antakse asjakohasele kindlustuse tagamise skeemile. Tagades kindlustusvõtjate huvid, kindlustussuhete järjepidevuse, nõuete lahendamise ja käesoleva direktiivi eesmärkide jätkuva nõuetekohase täitmise, võivad liikmesriigid ette näha, et sellisele kindlustuse tagamise skeemile antakse üle:

- a) ühe või mitme kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud aktsiad, osad või muud omandiõiguse instrumendid või
- b) ühe või mitme kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kogu vara või kõik õigused või kohustised või osa neist.

Kriisilahendusametlused tagavad, et kindlustuse tagamise skeemile üle antud kohustiste koguväärtus ei ületa kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandjalt üle antud õiguste ja vara koguväärtust.

2. Liikmesriigid tagavad, et kindlustuse tagamise skeem, millele on üle antud sildettevõtja ülesanded ja õigused, vastab järgmistele nõuetele:

- a) kriisilahendusametlus on heaks kiitnud sildettevõtja asutamisdokumendid;
- b) kriisilahendusametlus kiidab heaks haldus-, juht- või järelevalveorgani liikmete tasustamise ja määrab kindlaks nende ülesanded;
- c) sildettevõtja ei tohi sõlmida uusi kindlustuslepinguid ega muuta kehtivaid kindlustuslepinguid viisil, mis võib suurendada kindlustuslepingutest tulenevaid nõudeid sildettevõtja vastu;
- d) kindlustuse tagamise skeemi suhtes kohaldatakse kindlustusjärelevalve üldnorme ja -eesmärke, et tagada kindlustusvõtjate piisav kaitse.

Esimese lõigu punkti b ei kohaldata kindlustuse tagamise skeemi suhtes, kellele on üle antud sildettevõtja ülesanded ja õigused, kui mis tahes üleantud vara, õigused, kohustised või omandiõigused on eraldatud kindlustuse tagamise skeemi muudest varadest, õigustest ja kohustistest ning üleantud vara ei kasutata töötasu maksmiseks.

3. Liikmesriigid tagavad, et kindlustuse tagamise skeemi, kellele on üle antud sildettevõtja ülesanded ja õigused, rahastamine on piisav kindlustussuhete jätkamiseks ja kindlustusnõuete lahendamise tagamiseks.

4. jagu

Allahindamise või konverteerimise vahend

Artikkel 35

Allahindamise või konverteerimise vahendi eesmärk ja rakendamisala

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametlused võivad rakendada allahindamise või konverteerimise vahendit, et saavutada kriisilahenduse eesmärgid, selleks et:

- a) rekapiitalseerida artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja, kes vastab artikli 19 lõikes 1 ja artikli 20 lõikes 3 osutatud kriisilahenduse eeltingimustele piisaval määral, et rakendada kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõimelisena likvideerimise vahendit ning säilitada selle direktiivi 2009/138/EÜ kohane tegevusluba;
- b) konverteerida omakapitaliks või vähendada nende nõuete, sealhulgas kindlustuslepingutest tulenevate nõuete või võlainstrumentide põhisummat, mis antakse üle:
 - i) sildettevõtjale või
 - ii) vara ja kohustiste eraldamise vahendi või ettevõtte võõrandamise vahendi raames.

Allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamisel kindlustuslepingutest tulenevatele nõuetele võivad kriisilahendusasutused ka restruktureerida nendega seotud kindlustuslepingute tingimused, et täita tulemuslikumalt kriisilahenduse eesmärgid. Seda tehes võtavad kriisilahendusasutused arvesse mõju kindlustusvõtjate kollektiivsetele huvidele.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused määravad kindlaks summa, mille võrra tuleb kapitaliinstrumentid, võlainstrumentid ja muud kõlblikud kohustised lõikes 1 sätestatud eesmärkidel alla hinnata või konverteerida, lähtudes artikli 23 kohaselt läbi viidud väärtuse hindamisest.

3. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus rakendada allahindamise või konverteerimise vahendit artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjate kõigi kohustiste suhtes, säilitades nende olemasoleva õigusliku vormi või kaaludes vajaduse korral nende õigusliku vormi muutmist.

4. Liikmesriigid tagavad, et allahindamise või konverteerimise vahendit võib rakendada artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja kõigi kapitaliinstrumentide ja kõigi kohustiste suhtes, mis ei ole jäetud käesoleva artikli lõigete 5–8 kohaselt välja kõnealuse vahendi rakendamisest.

5. Kriisilahendusasutused ei rakenda allahindamise või konverteerimise vahendit järgmiste kohustiste suhtes, olenemata sellest, kas neid reguleeritakse liikmesriigi või kolmanda riigi õigusega:

- a) tagatud kohustised;
- b) krediidasutuste, investeerimisühingute ja kindlustus- või edasikindlustusandjate, välja arvatud sama kindlustusgrupi ettevõtjate ees olevad kohustised, mille esialgne tähtaeg on lühem kui seitse päeva;
- c) kohustised kas vastavalt direktiivile 98/26/EÜ määratud süsteemide või süsteemikorraldajate või nendes osalejate ees seoses sellises süsteemis osalemisega või määruse (EL) nr 648/2012 artikli 14 kohase liidu tegevusloaga kesksete vastaspoolte ees ja kolmandate riikide kesksete vastaspoolte ees, keda määruse (EL) nr 648/2012 artikli 25 kohaselt tunnustab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010⁽²⁰⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), kui nende kohustiste järelejäänud tähtaeg on vähem kui seitse päeva;
- d) järgmised kohustised:
 - i) kohustised töötajate ees seoses palgavõlgnevuse, pensionihüvitise või muu kindlaksmääratud tasuga, välja arvatud tulemustasud, mis ei ole reguleeritud kollektiivlepinguga;
 - ii) kohustised äri- või kaubakrediiti andnud võlausaldajate ees seoses artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjale kaupade tarnete või teenuste osutamisega nagu IT-teenused, kommunaalteenused ning ruumide rent, teenindus ja korrashoid, mida on vaja asjaomase ettevõtja tegevuse pidevaks toimimiseks või mis on vajalikud kindlustuskatte järjepidevuse tagamiseks;
 - iii) kohustised maksu- ja sotsiaalkindlustusasutuste ees, kui selliste asutuste nõudeõigused rahuldatakse kohaldatava õiguse alusel eelisjärjekorras;

⁽²⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

- iv) kohustised kindlustuse tagamise skeemide ees, mille aluseks on kohaldatava riigisisese õiguse kohased osamaksed;
- e) mootorsõidukite kasutamisel kohustuslikust tsiviilvastutuskindlustusest tulenevad kohustised vastavalt direktiivile 2009/103/EÜ.
6. Liikmesriigid võivad ette näha, et kriisilahendusasutused ei rakenda allahindamise või konverteerimise vahendit seoses järgmisega:
- a) kohustised, mis tulenevad praegustest ja tulevastest kindlustuslepingutest tulenevatest nõuetest, mis on kaetud varadega vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artikli 275 lõike 1 punktile a;
- b) kohustised, mis tulenevad eratervisekindlustuslepingutest või pikaajalise hoolduse erakindlustuslepingutest, mida pakutakse riikliku sotsiaalkindlustussüsteemi pakutava kohustusliku tervise- või pikaajalise hoolduse kindlustuse alternatiivina; välistamist kohaldatakse ainult asjaomase vastutuse selle osa suhtes, mis asendab riikliku sotsiaalkindlustussüsteemi kohustuslikku osa.
7. Lõike 5 punkt a ja lõike 6 punkt a ei takista kriisilahendusasutustel asjakohasel juhul rakendada allahindamise või konverteerimise vahendit tagatud kohustise või pandiga tagatud kohustise sellise osa suhtes, mis ületab tagatiseks oleva vara, pandi, pandiõiguse või tagatise väärtust, või lõike 6 punktis a osutatud kohustiste mis tahes osa suhtes, mis ületab direktiivi 2009/138/EÜ artikli 276 lõikes 1 osutatud eriregistrisse kantud varade väärtust.
8. Allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamisel võivad kriisilahendusasutused erandjuhtudel välistada allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamise täielikult või osaliselt teatavate kohustiste puhul järgmistel juhtudel:
- a) kõnealust kohustist ei ole võimalik mõistliku aja jooksul alla hinnata või konverteerida, hoolimata kriisilahendusasutuse heas usus tehtud jõupingutustest;
- b) välistamine on rangelt vajalik ja proportsionaalne kriitiliste funktsioonide täitmise ja põhiariliinidel jätkamise saavutamiseks viisil, mis säilitab kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja võime jätkata põhiliste toimingute ja tehingute tegemist ning teenuste osutamist;
- c) välistamine on rangelt vajalik ja proportsionaalne vältimaks negatiivse mõju ulatusliku ülekandumise põhjustamist viisil, mis võib põhjustada tõsiseid häireid liikmesriigi või liidu majanduses;
- d) allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamine selliste kohustiste suhtes põhjustaks väärtuse vähenemise, nii et teiste võlausaldajate kaetav kahjum oleks suurem, kui siis, kui kõnealuste kohustiste puhul välistatakse allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamine; või
- e) välistamine on rangelt vajalik ja proportsionaalne tagamaks, et kolmandatele isikutele hüvitatakse nende isikukahju ja kahju, mis on kaetud kolmandate isikute kohustustega seotud kindlustuslepingutega, kui sellised lepingud on kohaldatava õiguse kohaselt kohustuslikud.
9. Kriisilahendusasutused võtavad arvesse, et allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamisel vastavad kindlustuslepingud, mille tingimused on lõike 1 teise lõigu kohaselt restruktureeritud, pärast lepingute restruktureerimist kohaldatava õiguse kohastele kohustuslikele minimaalsetele kindlustuskatte tasemetele.

Artikkel 36

Aksionäride kohtlemine allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamise korral

1. Liikmesriigid tagavad, et allahindamise või konverteerimise vahendit rakendades võtavad kriisilahendusasutused aksionäride suhtes ühe või mõlemad järgmistest meetmetest:
- a) tühistavad olemasolevad aktsiad, osad või muud omandiõiguse instrumentid või kannavad need üle võlausaldajatele, kelle nõuded on konverteeritud;
- b) tingimisel, et kooskõlas artikli 23 alusel tehtud väärtuse hindamisega on kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja netoväärtus positiivne, lahjendavad olemasolevat osalust aktsiates, osades või muudes omandiõiguse instrumentides, konverteerides allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamisega kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud asjakohased kapitaliinstrumentid või võlainstrumentid või kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja muud kõlblikud kohustised aktsiateks, osadeks või muudeks omandiõiguse instrumentideks.

Seoses esimese lõigu punktiga b kasutatakse konverteerimisel määra, mis oluliselt lahjendab olemasolevat osalust aktsiates, osades või muudes omandiõiguse instrumentides.

2. Otsustades, milliseid lõikes 1 osutatud meetmeid võtta, võtavad kriisilahendusasutused arvesse:

a) artikli 23 kohaselt tehtud väärtuse hindamist;

b) summat, mille võrra on kriisilahendusasutus otsustanud artikli 38 lõike 1 kohaselt esimese taseme omavahendeid vähendada ja asjaomased kapitaliinstrumentid alla hinnata või konverteerida.

3. Kui kapitaliinstrumentide, kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud võlainstrumentide või kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja muude kõlblike kohustiste konverteerimise tulemusena omandatakse kindlustus- või edasikindlustusandjas oluline osalus või suurendatakse olulist osalust nii, nagu on osutatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 57 lõikes 1, viivad järelevalveasutused erandina kõnealuse direktiivi artiklitest 57–62 aegsasti läbi kõnealustes artiklites ette nähtud hindamise, nii et see ei põhjustaks viivitusi kapitaliinstrumentide konverteerimisel ega takistaks kriisilahenduse meetme abil asjakohaste kriisilahenduse eesmärkide saavutamist.

4. Kui asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus ei ole lõikes 3 ette nähtud hindamist kapitaliinstrumentide konverteerimise kuupäevaks lõpule viinud, kohaldatakse artikli 31 lõiget 6 sellise olulise osaluse omandamise või suurendamise suhtes, mis tuleneb kapitaliinstrumentide konverteerimisest.

Artikkel 37

Võla omakapitaliks konverteerimise määr

Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused rakendavad allahindamise või konverteerimise vahendeid ja kasutavad artikli 42 lõike 1 punktis h nimetatud õigust, võivad nad kohaldada kapitaliinstrumentide ja kohustuste eri klasside suhtes erinevat konverteerimise määra kooskõlas ühe või mõlema järgmise põhimõttega:

a) konverteerimise määr kujutab endast mõistlikku hüvitist mõjutatud võlausaldajale allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamise tekitatud kahju eest;

b) kohaldatava maksejõuetusõiguse kohaselt kõrgema nõude rahuldamisjärguga kohustiste konverteerimise määr on allutatud kohustiste omast kõrgem.

Artikkel 38

Lisanormid allahindamise või konverteerimise vahendi kohta

1. Kriisilahendusasutused rakendavad allahindamise või konverteerimise vahendit vastavalt tavalises maksejõuetusmenetluses kohaldatavatele nõuete rahuldamisjärkudele viisil, millega saavutatakse järgmised tulemused:

a) esimese taseme omavahendeid vähendatakse esimesena, proportsionaalselt kahjumiga ning kuni nende ammendumiseni ja kriisilahendusasutus võtab seoses esimese taseme omavahendite instrumentide omanikega ühe või mõlemad artikli 36 lõikes 1 sätestatud meetmetest;

b) teise taseme omavahendite instrumentide põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme omavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kapitaliinstrumentide ammendumiseni olenevalt sellest, kumb summa on väiksem;

c) kolmanda taseme omavahendite instrumentide põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme omavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kapitaliinstrumentide ammendumiseni olenevalt sellest, kumb summa on väiksem;

d) ülejäänud kõlblike kohustiste põhisumma või maksmisele kuuluv jääk kooskõlas nõuete rahuldamisjärkudega tavalises maksejõuetusmenetluses, sealhulgas direktiivi 2009/138/EÜ artikli 275 lõikes 1 ette nähtud kindlustuslepingutest tulenevate nõuete rahuldamisjärkudega, hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme omavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada kriisilahenduse eesmärgid.

Kui artikli 24 lõikes 2 osutatud lõpliku hindamisega võrdlemisel leitakse, et artiklis 25 osutatud esialgsel väärtuse hindamisel põhinev allahindamise tase ületab nõudeid, võidakse kohaldada üleshindamismehhanismi võlausaldaajatele ja seejärel aktsionäridele vajalikus ulatuses hüvitise maksmiseks.

Otsustades selle üle, kas kohustised tuleb alla hinnata või konverteerida omakapitaliks, ei konverteeri kriisilahendusamet ühte kohustuste klassi, kui sellele klassile alluv kohustiste klass jääb omakapitaliks konverteerimata või alla hindamata.

Liikmesriigid tagavad, et kõik omavahendite kirjetega seotud nõuded on tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva riigisisese õiguse kohaselt madalama rahuldamisjärguga kui sellised nõuded, mis ei tulene omavahendite kirjest. Kui instrumenti kajastatakse omavahendi kirjena vaid osaliselt, käsitatakse käesoleva lõigu kohaldamise eesmärgil sellist instrumenti tervikuna omavahendite kirjest tuleneva nõudena ja selline nõue rahuldatakse pärast sellist nõuet, mis ei tulene omavahendite kirjest.

2. Asjaomase kapitaliinstrumenti, võlainstrumenti või muu kõlbliku kohustise põhisumma allahindamisel kohaldatakse järgmist:

- a) allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamisest tulenev vähendamine on püsiv, tingimusel et ei kohaldata üleshindamist kooskõlas lõikes 1 osutatud hüvitise maksmise korraga;
- b) asjaomase kapitaliinstrumenti, võlainstrumenti või muu kõlbliku kohustise omaniku vastu ei jää alles mingit kohustist tulenevalt instrumenti allahinnatud summast või sellega seoses, välja arvatud juba tekkinud kohustised ning vastutus kahju eest, mis võib tekkida allahindamise õiguse kasutamise õiguspärasuse vaidlustamiseks esitatud kaebuse tagajärjel;
- c) asjaomase kapitaliinstrumenti, võlainstrumenti või muu kõlbliku kohustise omanikule ei maksta muud hüvitist kui lõike 3 kohaselt makstav hüvitis.

3. Asjaomaste kapitaliinstrumentide, võlainstrumentide või muude kõlblike kohustiste konverteerimiseks lõike 1 punktides b ja c alusel võivad kriisilahendusamet nõuda artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjalt esimese taseme omavahendite instrumentide emiteerimist asjaomaste kapitaliinstrumentide, võlainstrumentide või muude kõlblike kohustiste omanikele.

Asjaomaseid kapitaliinstrumente, võlainstrumente või muid kõlblikke kohustisi võib konverteerida juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) esimese taseme omavahendite instrumentid on asjaomase kriisilahendusameti nõusolekul emiteerinud kindlustus- või edasikindlustusandja, artikli 1 lõike 1 punktides b–e osutatud ettevõtja või emaettevõtja;
- b) esimese taseme omavahendite instrumentid emiteeritakse enne seda, kui asjaomane artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja emiteerib aktsiaid, osasid või muid omandiõiguse instrumente riigi või valitsusüksuse poolt omavahendite suurendamiseks;
- c) esimese taseme omavahendite instrumentid määratakse ja antakse üle viivitamata pärast konverteerimisõiguse kasutamist;
- d) konverteerimise määr, millega määratakse kindlaks iga asjaomase kapitaliinstrumenti, võlainstrumenti või muu kõlbliku kohustisega seoses pakutavate esimese taseme omavahendite instrumentide arv, on kooskõlas artikliga 37.

4. Esimese taseme omavahendite instrumentide pakkumiseks kooskõlas lõikega 3 võib kriisilahendusamet nõuda, et artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjatel peab alati olema vajalik eelnev luba asjaomase arvu esimese taseme omavahendite instrumentide emiteerimiseks.

Artikkel 39

Allahindamise või konverteerimise mõju

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusamet rakendab allahindamise või konverteerimise vahendit ja kasutab allahindamise või konverteerimise õigusi vastavalt artikli 35 lõikele 1 ja artikli 42 lõike 1 punktidele g–k, jõustuvad põhisumma või maksmisele kuuluva jäägi vähendamise meetmed või konverteerimise või tühistamise meetmed ja need on kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja ning mõjutatud võlausaldaajate ja aktsionäride suhtes koheselt siduvad.

2. Kriisilahendusasutus täidab kõiki allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamiseks vajalikke haldus- ja menetlustoiminguid või nõuab nende täitmist, sealhulgas:

- a) kõigi asjaomaste registrite muutmine;
- b) aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide või võlainstrumentide noteerimise lõpetamine või nendega kauplemise lõpetamine;
- c) uute aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide noteerimine või kauplemisele lubamine;
- d) allahinnatud võlainstrumentide uuesti noteerimine või kauplemisele lubamine, ilma et tuleks avaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2017/1129 ⁽²¹⁾ nõutav prospekt.

3. Kui kriisilahendusasutus vähendab artikli 42 lõike 1 punktis g osutatud õiguse alusel teatava kohustise põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki nullini, peetakse sellist kohustist ning sellega seotud kohustusi või nõudeid, mis ei ole tekkinud õiguse kasutamise ajaks, täidetuks ning neid ei saa käsitada tõendatavatena ühegi järgneva menetluse käigus seoses kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja ega selle õigusjärglasest ettevõtja hilisema likvideerimise menetluses.

4. Kui kriisilahendusasutus vähendab artikli 42 lõike 1 punktis g osutatud õiguse alusel teatava kohustise põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki osaliselt, kuid mitte nullini:

- a) täidetakse kohustis vähendatud summa ulatuses;
- b) jääb algse kohustise aluseks olnud asjaomane instrument või leping kehtima kohustise põhisumma või maksmisele kuuluva jäägi ülejäänud osa suhtes, kusjuures arvesse võetakse põhisumma vähenemisega kaasnevat makstava intressisumma muutust ning mis tahes muid tingimuste muudatusi, mis kriisilahendusasutus võib artikli 42 lõike 1 punktis l osutatud õiguste alusel teha.

Artikkel 40

Tuletisinstrumentidest tulenevate kohustiste allahindamine või konverteerimine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused kasutaksid tuletisinstrumentidest tuleneva kohustise suhtes allahindamise või konverteerimise õigust üksnes kõnealuse tuletisinstrumenti sulgemisel või pärast seda. Kõnealusel eesmärgil antakse kriisilahendusasutustele kriisilahenduse algatamisel õigus lõpetada ja sulgeda mis tahes tuletisinstrumentid. Kui tuletisinstrumentidest tulenev kohustis on jätud artikli 35 lõike 8 alusel allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamisest välja, ei ole kriisilahendusasutused kohustatud tuletisinstrumentidest lõpetama või sulgema.

2. Kui tuletisinstrumentidest tulenevate kohustiste kohaldamiseks määratakse tasaarvestuskokkulepe (netting), määrab kriisilahendusasutus või sõltumatu hindaja artikli 23 kohase väärtuse hindamise raames sellistest tehingutest tuleneva kohustise väärtuse kindlaks netoväärtusena tasaarvestuskokkulepe (netting) tingimuste alusel.

3. Kriisilahendusasutused teevad tuletisinstrumentidest tulenevate kohustiste väärtuse kindlaks kooskõlas kõigi järgmiste elementidega:

- a) sobivad meetodid tuletisinstrumentide klasside väärtuse kindlaksmääramiseks, sealhulgas tehingute puhul, mille suhtes kohaldatakse tasaarvestuskokkulepet (netting);
- b) põhimõtted, mille kohaselt tehakse kindlaks asjakohane ajahetk, millal tuleks kindlaks määrata tuletisinstrumenti positsiooni väärtus;
- c) sobivad meetodid, mille abil võrreldakse väärtuse sellist vähenemist, mis tuleneks tuletisinstrumentide sulgemisest ning nende suhtes allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamisest, kahjumi suurusega, mis tekiks, kui tuletisinstrumentide puhul rakendataks üksnes allahindamise või konverteerimise vahendit.

⁽²¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1129, mis käsitleb väärtipaberite avalikul pakkumisel või reguleeritud turul kauplemisele võtmisel avaldatavat prospekti ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/71/EÜ (ELT L 168, 30.6.2017, lk 12).

4. EIOPA töötab pärast Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega konsulteerimist välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse lõikes 3 sätestatud meetodeid ja põhimõtteid tuletisinstrumentidest tulenevate kohustiste väärtuse hindamiseks. Seoses tuletisinstrumentidetingutega, mille suhtes kohaldatakse tasaarvestuskokkulepet (netting), võtab EIOPA arvesse tasaarvestuskokkuleppes (netting) sätestatud sulgemise meetodeid.

EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. juuliks 2027.

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat direktiivi, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 41

Menetlustõkete kõrvaldamine allahindamise või konverteerimise korral

1. Allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamisel nõuavad liikmesriigid kohaldataval juhul, et artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjatel oleks alati piisav põhikirjajärgne aktsiakapital või muud esimese taseme omavahendite instrumendid, tagamaks et nendel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel ja ettevõtjatel oleks võimalik emiteerida piisavalt uusi aktsiaid, osasid või muid omandiõiguse instrumente selleks, et kohustiste konverteerimine aktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks saaks toimuda tulemuslikult.

Kriisilahendusasutused hindavad esimeses lõigus sätestatud nõude järgimist kriisilahenduse kavade väljatöötamise ja haldamise kontekstis vastavalt artiklitele 9 ja 10.

2. Liikmesriigid tagavad, et kohustiste konverteerimisel aktsiateks, osadeks või muudeks omandiõiguse instrumentideks ei esine asutamislepingust või põhikirjast tulenevaid menetluslikke takistusi, sealhulgas aktsionäride ostueesõigus või aktsionäridelt kapitali suurendamiseks nõusoleku saamise nõue.

IV PEATÜKK

Kriisilahendusõigused

Artikkel 42

Üldised õigused

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on kõik vajalikud õigused rakendada kriisilahenduse vahendeid artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 osutatud kriisilahenduse eeltingimustele vastavate ja artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjate suhtes. Eelkõige on kriisilahendusasutustel järgmised kriisilahendusõigused, mida nad võivad kasutada eraldi või koos teiste õigustega:

- a) õigus nõuda kõigilt isikutelt sellise teabe esitamist, mida kriisilahendusasutus vajab kriisilahenduse meetme üle otsustamiseks ja selle ettevalmistamiseks, sealhulgas kriisilahenduse kavades esitatud teabe ajakohastamisi ja täiendusi ning teabe hankimist kohapealsete kontrollide kaudu;
- b) õigus omandada kontroll kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja üle ning kasutada kõiki õigusi ja volitusi, mis on antud kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäridele, teistele omanikele ning haldus-, juht- või järelevalveorganile;
- c) õigus keelata sõlmida uusi kindlustus- või edasikindlustuslepinguid ning alustada kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes nõuetekohast maksevõimelisena likvideerimise menetlust ja lõpetada tema tegevus;
- d) õigus anda sildettevõtjale, kes on käesoleva direktiivi artikli 33 lõike 1 teises lõigus osutatud lühikeseks ajavahemikuks asutatud ja tegevusloa saanud ilma, et ta vastaks direktiivi 2009/138/EÜ nõuetele, loa sõlmida uusi kindlustus- või edasikindlustuslepinguid või uuendada olemasolevaid lepinguid;
- e) õigus üle anda kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente;

- f) õigus üle anda muule ettevõtjale kõnealuse muu ettevõtja nõusolekul kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja õigusi, vara või kohustisi;
- g) õigus restructureerida kindlustuslepingutest tulenevaid nõudeid või vähendada, sealhulgas nullini, kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja võlainstrumentide ja kõlblike kohustiste, sealhulgas kindlustuslepingutest tulenevate nõuete põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki;
- h) õigus konverteerida kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja võlainstrumente ja kõlblikke kohustisi, sealhulgas kindlustuslepingutest tulenevaid nõudeid artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja, asjaomase emaettevõtja või selle sildetevõtja lihtaktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks, millele artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja vara, õigused või kohustised üle antakse;
- i) õigus tühistada kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud võlainstrumente, välja arvatud tagatud kohustisi vastavalt artikli 35 lõikele 5;
- j) õigus vähendada, sealhulgas nullini, kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide nimiväärtust ja tühistada selliseid aktsiaid, osasid või muid omandiõiguse instrumente;
- k) õigus nõuda kriisilahendusmenetluses olevalt kindlustus- või edasikindlustusandjalt või asjaomaselt emaettevõtjalt uute aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentide või muude kapitaliinstrumentide (sealhulgas eelisaktsiad ja tingimusega vahetusvõlakirjad) emiteerimist;
- l) õigus muuta kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud võlainstrumentide ja muude kõlblike kohustiste tagasimaksmise tähtpäeva või muuta sellistelt instrumentidelt ja muudelt kõlblikelt kohustistelt makstava intressi summat või kuupäeva, millest alates tuleb hakata intressi maksuma, sealhulgas ka õigus maksed ajutiselt peatada;
- m) õigus sulgeda ja lõpetada finantslepinguid või tuletisinstrumente;
- n) õigus kutsuda tagasi või vahetada välja kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juht- või järelevalveorgan ja kõrgem juhtkond;
- o) õigus nõuda järelevalveasutuselt olulise osaluse omandaja hindamist aegsasti, erandina direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 58 sätestatud tähtaegadest.

2. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutuse võetud meetmed lõpetatakse, kui nende jätkumine takistaks kriisilahenduse vahendite kasutamist.

3. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et kriisilahenduse vahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades ei kohaldata kriisilahendusasutuste suhtes järgmisi nõudeid, mis oleksid muul juhul riigisisese õiguse või lepingu või muul alusel kohaldatavad:

- a) nõue saada mis tahes isiku, kas avalik-õigusliku või eraõigusliku isiku, sealhulgas kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäride, võlausaldajate või kindlustusvõtjate heakskiit või nõusolek, kui artikli 3 lõikest 8 ja artikli 67 lõikest 1 ei tulene teisiti;
- b) enne õiguse kasutamist kohaldatavad menetlusnõuded, mille kohaselt tuleb teavitada mis tahes isikut, sealhulgas igasugune nõue avaldada teade või prospekt või esitada dokument konkreetsele ametiasutusele või registreerida see kõnealuses ametiasutuses.

Esimese lõigu punktiga b ei piirata artiklites 63 ja 65 sätestatud nõuete kohaldamist ega liidu riigiabi raamistiku kohaste teavitamismõuete kohaldamist.

4. Liikmesriigid tagavad, et kui mõni käesoleva artikli lõikes 1 loetletud õigus ei ole kohaldatav artikli 1 lõikega 1 hõlmatud ettevõtja suhtes ettevõtja spetsiifilise õigusliku vormi tõttu, milleks on vastastikune kindlustusandja või tulundusühistu, on kriisilahendusasutustel võimalikult sarnased õigused käesoleva artikli lõikes 1 loetletud õigustega, muu hulgas nende õigusmõju poolest.

5. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused kasutavad lõikes 4 sätestatud õigusi, kohaldatakse mõjutatud isikute, sealhulgas aktsionäride, võlausaldajate, kindlustusvõtjate ja vastaspoolte suhtes käesoleva direktiivi V peatükis sätestatud kaitsemeetmeid või samaväärse mõjuga kaitsemeetmeid.

Artikkel 43

Kaasnevad õigused

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametlustel on kriisilahendusõiguse kasutamisel õigus teha kõike järgmist:
 - a) näha ette, et üleandmine toimub ilma, et üleantavaid finantsinstrumente, õigusi, vara või kohustisi mõjutaksid kohustised või koormatised, kui artiklist 60 ei tulene teisiti;
 - b) tühistada õigused omandada täiendavaid aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente;
 - c) nõuda, et asjaomane ametiasutus lõpetaks või peataks finantsinstrumentidega kauplemise lubamise reguleeritud turul või selliste instrumentide ametliku noteerimise kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/34/EÜ⁽²²⁾;
 - d) näha ette, et saajat koheldakse nii, nagu oleks ta kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja, seoses kõigi kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja õiguste või kohustuste või kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja võetud meetmetega, sealhulgas – kui artiklites 31 ja 32 osutatud ettevõtte võõrandamise vahendi ja sildetevõtja vahendi rakendamisest ei tulene teisiti – turu infrastruktuuris osalemisega seotud õiguste või kohustustega;
 - e) nõuda, et kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja ja saaja annaksid üksteisele teavet ja abi;
 - f) tühistada või muuta kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja sõlmitud lepingu tingimusi või asendada kõnealune kindlustus- või edasikindlustusandja lepingupoolena saajaga;
 - g) anda ilma edasikindlustusandja nõusolekuta üle edasikindlustusõigusi, mis hõlmavad üleantud kindlustus- või edasikindlustuslepingust tulenevaid nõudeid, kui kriisilahendusametlustel kannab kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja selliste edasikindlustusõigustega seonduvat vara ja kohustised täielikult või osaliselt üle teisele ettevõtjale.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel ei käsitata käesoleva direktiivi kohaselt ette nähtud õigust hüvitisele kohustise või koormatisena.

2. Kriisilahendusametlused kasutavad lõikes 1 sätestatud õigusi juhul, kui nad leiavad, et see on asjakohane selleks, et tagada kriisilahenduse meetme tulemuslikkus või saavutada üht või mitut kriisilahenduse eesmärki.

3. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusõigust kasutavatel kriisilahendusametlustel on õigus näha ette majandustegevuse jätkuvuse tagamise kord, mis võimaldaks tagada, et kriisilahenduse meede on tulemuslik, ning asjakohasel juhul tagada, et saaja saab üle antud tegevust jätkata. Selline majandustegevuse jätkuvuse tagamise kord hõlmab eelkõige järgmist:

- a) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja sõlmitud lepingute jätkamine, nii et saaja võtab üle kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja õigused ja kohustised seoses üle antud finantsinstrumendi, õiguse, vara või kohustisega, ning kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja asendatakse saajaga (kas otseselt või kaudselt) kõigis asjakohastes lepingudokumentides;
- b) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja asendamine saajaga kõigis kohtumenetlustes, mis on seotud üle antud finantsinstrumendi, õiguse, vara või kohustisega.

4. Lõike 1 esimese lõigu punktis d ja lõike 3 punktis b osutatud õigused ei mõjuta järgmisi õigusi:

- a) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja töötaja õigus tööleping lõpetada;
- b) kui artiklitest 49, 50 ja 51 ei tulene teisiti, lepingupoolle õigus kasutada lepingujärgseid õigusi, sealhulgas õigus leping lõpetada, kui lepingutingimused seda võimaldavad kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse või tegevusetuse tõttu enne asjaomast üleandmist või saaja tegevuse või tegevusetuse tõttu pärast asjaomase üleandmise lõpuleviimist.

⁽²²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiiv 2001/34/EÜ, mis käsitleb väärtpaberite ametlikku noteerimist väärtpaberibörsil ja nende väärtpaberite kohta avaldatavat teavet (EÜT L 184, 6.7.2001, lk 1).

Artikkel 44**Erihaldur**

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasadusused võivad nimetada erihalduri, et asendada kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juht- või järelevalveorgan. Samuti tagavad liikmesriigid, et erihalduril on oma ülesannete täitmiseks vajalik kvalifikatsioon ning vajalikud võimed ja teadmised. Liikmesriigid võivad sätestada, et kriisilahendusasadus võib määrata mitu erihaldurit.

2. Erihalduril on kõik kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäride ja haldus-, juht- või järelevalveorgani õigused. Erihaldur kasutab selliseid õigusi kriisilahendusasaduse kontrolli all. Kriisilahendusasadus võib seada erihalduri tegevusele piiranguid või nõuda teatava tegevuse jaoks eelnevat nõusolekut.

Kriisilahendusasadus avalikustab lõikes 1 osutatud nimetamise ja sellega seotud tingimused.

3. Erihalduril on seaduses sätestatud kohustus võtta kõiki vajalikke meetmeid, et edendada kriisilahenduse eesmäärke ja rakendada kriisilahendusasaduse võetud kriisilahenduse meetmeid. Nimetatud seaduses sätestatud kohustus on ülimalik võrreldes juhtorgani kõigi teiste kohustustega, mis on sätestatud kindlustus- või edasikindlustusandja põhikirjas või riigisisises õiguses, juhul kui need kohustused on omavahel vastuolus.

4. Liikmesriigid nõuavad, et erihaldur koostaks kriisilahendusasaduse määratud korrapäraste ajavahemike tagant ning erihalduri mandaadi alguses ja lõpus aruanded, mille ta esitab tema ametisse nimetanud kriisilahendusasadusele. Nimetatud aruannetes kirjeldatakse üksikasjalikult kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundit ja esitatakse meetmete võtmise põhjused.

5. Erihaldurit ei nimetata ametisse kauemaks kui üheks aastaks. Seda ajavahemikku võib pikendada, kui kriisilahendusasadus otsustab, et erihalduri ametisse nimetamise tingimused on jätkuvalt täidetud.

6. Kriisilahendusasadus võib erihalduri igal ajal tagasi kutsuda.

Artikkel 45**Tegevusega seotud teenuste osutamise ja vahendite andmisega seotud õigused**

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasadustel on õigus nõuda kriisilahendusmenetluses olevalt kindlustus- või edasikindlustusandjalt või temaga samasse kindlustusgruppi kuuluvalt ettevõtjalt selliste tegevusega seotud teenuste osutamist ja vahendite andmist, mis on saajale vajalikud temale üle antud tegevusega tulemuslikuks tegelemiseks, sealhulgas juhul, kui kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja või asjaomase kindlustusgrupi ettevõtja suhtes on algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasadustel on vajalikud õigused tagamaks, et olulise teenuseosutaja poolt kriisilahendusmenetluses olevale kindlustus- või edasikindlustusandjale otsene või kaudne kaupade tarnimine ja teenuste osutamine saab jätkuda pärast kriisilahenduse meetmete võtmist, kui:

- a) olulise teenuseosutaja vara ei kata tema kohustusi või on olemas objektiivsed tõendid, mis toetavad järeldust, et olulise teenuseosutaja vara ei kata lähiajal tema kohustusi; või
- b) oluline teenuseosutaja ei ole võimeline maksta tähtjaks oma võlgu või täitma muid kohustusi või on olemas objektiivsed tõendid, mis toetavad järeldust, et oluline teenuseosutaja on lähiajal sellises olukorras.

3. Liikmesriigid tagavad, et nende kriisilahendusasadustel on õigus nõuda nende territooriumil asutatud kindlustusgrupi ettevõtjate teises liikmesriigis asutatud kriisilahendusasaduse poolt vastavalt lõikele 1 kehtestatud kohustuste täitmist.

4. Tegevusega seotud teenuste osutamine ja vahendite andmine lõigete 1 ja 3 alusel toimub järgmistel tingimustel:

- a) samadel tingimustel, mida kohaldata siis, kui kriisilahendusmenetluses olevale kindlustus- või edasikindlustusandjale osutati tegevusega seotud teenuseid ja anti vahendeid lepingu alusel enne kriisilahenduse meetmete võtmist ja kõnealuse lepingu kehtivuse ajal;

- b) kui lepingut ei ole või leping on lõppenud, siis mõistlikel tingimustel.

Artikkel 46

Õigus tagada teiste liikmesriikide võetud kriisihjemeetmete täitmine

1. Liikmesriigid tagavad, et kui aktsiate, osade, muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustiste üleandmine hõlmab vara, mis asub muus liikmesriigis kui kriisilahendusametuse asukoha liikmesriik, või hõlmab sellise muu liikmesriigi õigusaktide kohaseid õigusi või kohustisi, on üleandmisel asjaomases muus liikmesriigis või selle õiguse kohaselt õigusmõju.
2. Liikmesriigid osutavad kriisilahendusametusele, kes on teinud üleandmise või kes kavandab üleandmist, mõistlikku abi, et tagada, et aktsiad, osad või muud omandiõiguse instrumendid või vara, õigused või kohustised antakse saajale üle kohaldatava riigisisese õiguse nõuete kohaselt.
3. Liikmesriigid tagavad, et aktsionäridel, võlausaldajatel ja kolmandatel isikutel, keda lõikes 1 osutatud aktsiate, osade, muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustiste üleandmine mõjutab, ei ole õigust üleandmist takistada, vaidlustada ega tühistada ühegi selle liikmesriigi õigusnormi alusel, kus kõnealune vara asub, ega ka aktsiaid, osasid, muid omandiõiguse instrumente, õigusi või kohustisi reguleerivate õigusnormide alusel.
4. Liikmesriigid tagavad, et kapitaliinstrumentide, võlainstrumentide või muude kõlblike kohustiste põhisummat vähendatakse või selliseid kohustisi või instrumente konverteeritakse kooskõlas teise liikmesriigi kriisilahendusametuse poolt kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes kasutatava allahindamise või konverteerimise õigusega, kui asjakohaseid kohustisi või instrumente:
 - a) reguleeritakse sellise liikmesriigi õigusega, mis ei ole allahindamise või konverteerimise õigust kasutava kriisilahendusametuse asukoha liikmesriik;
 - b) võlgnetakse võlausaldajatele, kes asuvad liikmesriigis, mis ei ole allahindamise või konverteerimise õigust kasutava kriisilahendusametuse asukoha liikmesriik.
5. Liikmesriigid tagavad, et aktsionäridel ja võlausaldajatel, keda lõikes 4 osutatud allahindamise või konverteerimise õiguste kasutamine mõjutab, ei ole õigust vaidlustada instrumendi või kohustise põhisumma vähendamist ega konverteerimist sellise liikmesriigi ühegi õigusnormi alusel, mis ei ole allahindamise või konverteerimise õigust kasutava kriisilahendusametuse asukoha liikmesriik.
6. Iga liikmesriik tagab, et kõik järgmised õigused määratakse kindlaks kooskõlas kriisilahendusametuse asukoha liikmesriigi õigusega:
 - a) aktsionäride, võlausaldajate ja kolmandate isikute õigus artiklis 67 sätestatud kaebuse esitamisega vaidlustada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud aktsiate, osade, muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustiste üleandmine;
 - b) võlausaldajate õigus artiklis 67 sätestatud kaebuse esitamisega vaidlustada käesoleva artikli lõike 4 punktiga a või b hõlmatud instrumendi või kohustise põhisumma vähendamine või konverteerimine;
 - c) V peatükis osutatud osalise üleandmise kaitsemeetmed seoses lõikes 1 osutatud vara, õiguste või kohustistega.

Artikkel 47

Õigused seoses kolmandates riikides asuvate või nende õigusega reguleeritava vara, õiguste, kohustiste, aktsiate, osade ja muude omandiõiguse instrumentidega

1. Liikmesriigid sätestavad, et juhul kui kriisilahenduse meede hõlmab kolmandas riigis asuva vara või kolmanda riigi õigusega reguleeritavate aktsiate, osade, muude omandiõiguse instrumentide, õiguste või kohustiste suhtes võetud meetet, võivad kriisilahendusametused nõuda, et:

- a) kriisilahendusmenetluses olevat kindlustus- või edasikindlustusandjat kontrolliv isik ja saaja võtaksid kõik vajalikud meetmed kriisilahenduse meetme jõustumise tagamiseks;
- b) kriisilahendusmenetluses olevat kindlustus- või edasikindlustusandjat kontrolliv isik haldaks saaja nimel aktsiaid, osasid, muid omandiõiguse instrumente, vara või õigusi või täidaks kohustisi kuni kriisilahenduse meetme jõustumiseni;
- c) saaja mõistlikud kulud, mis on nõuetekohaselt tekkinud punktidega a ja b ette nähtud meetmete rakendamisel, kaetaks ühel artikli 26 lõikes 5 osutatud viisil.

2. Selleks et hõlbustada käesoleva artikli lõike 1 kohase võimaliku meetme rakendamist, nõuavad liikmesriigid, et artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjad lisaksid asjaomastesse lepingutesse tingimuse, mille kohaselt aktsionärid, võlausaldajad või kohustise aluseks oleva lepingu pooled nõustuvad sellega, et kohustise suhtes võib kohaldada allahindamise või konverteerimise õigust, ning nõustuvad kohustise põhisumma või maksmisele kuuluva jäägi vähendamise, konverteerimise või tühistamisega, mida kriisilahendusamet võib kõnealuseid õigusi kasutades rakendada.

Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametused võivad nõuda, et artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjad esitaksid nendele kriisilahendusametustele sõltumatu õiguseksperdi põhjendatud õigusliku arvamuse sellise lepingulise tingimuse õigusliku täitmisele pööratavuse ja tulemuslikkuse kohta.

3. Kui hoolimata sellest, et kriisilahendusmenetluses olevat kindlustus- või edasikindlustusandjat kontrolliv isik on astunud kõik vajalikud sammud vastavalt lõike 1 punktile a, on väga ebatõenäoline, et kriisilahenduse meede jõustub teatava kolmandas riigis asuva vara või kolmanda riigi õigusega reguleeritud teatavate aktsiate, osade, muude omandiõiguse instrumentide, õiguste või kohustiste suhtes, ei alusta kriisilahendusamet kriisilahenduse meetme võtmist. Kui kriisilahendusamet on juba andnud korralduse kriisilahenduse meetme võtmiseks, on see korraldus kõnealuse vara, aktsiate, osade, omandiõiguse instrumentide, õiguste või kohustiste suhtes kehtetu.

Artikkel 48

Teatavate lepinguliste tingimuste väljajätmine

1. Kriisiennetusmeedet või kriisiohjemeedet, mis on võetud ettevõtja suhtes, sealhulgas sellise meetme kohaldamisega vahetult seotud sündmust ei käsitata iseenesest asjaomase ettevõtja sõlmitud lepingu alusel täitmist tingiva juhtumina direktiivi 2002/47/EÜ tähenduses ega maksejõuetusmenetlusena direktiivi 98/26/EÜ tähenduses, tingimusel et jätkatakse kõnealusest lepingust tulenevate sisuliste kohustuste, sealhulgas makse- ja tarnekohustuste täitmist ning tagatise andmist.

Lisaks ei käsitata kriisiennetusmeedet või kriisiohjemeedet iseenesest täitmist tingiva juhtumina direktiivi 2002/47/EÜ tähenduses ega maksejõuetusmenetlusena direktiivi 98/26/EÜ tähenduses:

- a) tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja sõlmitud sellise lepingu alusel, mis sisaldab kohustusi, mida tagab või toetab muul viisil emaettevõtja või kindlustusgrupi ettevõtja; või
- b) kindlustusgrupi ettevõtja sõlmitud sellise lepingu alusel, mis sisaldab vastastikuse kohustuste täitmatajätmise sätet.

2. Kui kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust tunnustatakse artikli 76 kohaselt või sellise tunnustamise puudumise korral juhul, kui kriisilahendusamet nii otsustab, käsitatakse kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust käesoleva artikli kohaldamise eesmärgil kriisiohjemeetmena.

3. Tingimusel et jätkatakse lepingust tulenevate sisuliste kohustuste, sealhulgas makse- ja tarnekohustuste täitmist ning tagatise andmist, ei võimalda kriisiennetusmeede või kriisiohjemeede, sealhulgas sellise meetme kohaldamisega vahetult seotud sündmus, iseenesest kellelgi:

- a) kasutada lõpetamise, peatamise, muutmise või tasaarvestuse (netting või set-off) õigust, sealhulgas seoses lepingutega, mille sõlmib:
 - i) tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja, kui lepingu alusel võetud kohustused tagab või neid toetab muul viisil kindlustusgrupi ettevõtja;

- ii) kindlustusgrupi ettevõtja, kui leping hõlmab vastastikuse kohustuste täitmata jätmise sätet;
 - b) saada enda omandisse, kontrollida või tagatisena sisse nõuda artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud kõigi asjaomaste ettevõtjate või kindlustusgrupi ettevõtja vara lepingu puhul, mis hõlmab vastastikuse kohustuste täitmatajätmise sätet;
 - c) mõjutada artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud kõigi asjaomaste ettevõtjate või kindlustusgrupi ettevõtja lepingulist õigust lepingu puhul, mis hõlmab vastastikuse kohustuste täitmatajätmise sätet.
4. Lõiked 1, 2 ja 3 ei mõjuta isikute õigust võtta lõike 3 punktis a, b või c osutatud meetmeid, kui selline õigus tuleneb asjaoludest, mis ei ole seotud kriisiennetusmeetmega, kriisihjemeetmega või sellise meetme kohaldamisega vahetult seotud sündmusega.
5. Artikli 49 või 50 kohast peatamist või piiramist ei käsitata käesoleva artikli lõigete 1 ja 3 või artikli 51 lõike 1 kohaldamisel lepingulise kohustuse täitmata jätmisena.
6. Käesoleva artikli sätteid käsitatakse üldist kehtivust omavate sätetena Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 593/2008⁽²³⁾ artikli 9 tähenduses.

Artikkel 49

Õigus peatada teatavaid kohustusi

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametlused on õigus peatada makse- või tarnekohustused, mis tulenevad lepingutest, mille osaline on kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja, alates peatamisteate avaldamisest artikli 65 lõike 3 kohaselt kuni avaldamisele järgneva tööpäeva keskööni kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahendusametluse liikmesriigis.
2. Makse- või tarnekohustus, mis oleks tulnud täita lõikes 1 osutatud peatamisajal, tuleb täita kohe pärast peatamisaja lõppu.
3. Kui kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja lepingust tulenevad makse- või tarnekohustused peatatakse kooskõlas lõikega 1, peatatakse kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja vastaspoolte kõnealusest lepingust tulenevad makse- või tarnekohustused samaks ajavahemikuks.
4. Lõike 1 kohast peatamist ei kohaldata makse- ja tarnekohustuste suhtes, mis on võetud järgmiste isikute ees:
- a) direktiivi 98/26/EÜ kohaselt määratud süsteemide ja süsteemikorraldajate ees;
 - b) määruse (EL) nr 648/2012 artikli 14 kohase liidu tegevusloaga kesksete vastaspoolte ees ja kolmandate riikide kesksete vastaspoolte ees, keda Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve selle määruse artikli 25 kohaselt tunnustab.
5. Käesoleva artikli kohase õiguse kasutamisel võtavad kriisilahendusametlused arvesse mõju, mida kõnealuse õiguse kasutamine võib avaldada.

Kriisilahendusametlused määravad nimetatud õiguse kasutamise ulatuse vastavalt iga üksikjuhtumi asjaoludele.

Artikkel 50

Õigus piirata tagatistest tulenevate õiguste täitmisele pööramist

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametlused on õigus piirata kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja tagatud nõuetega võlausaldajate tagatistest tulenevate õiguste täitmisele pööramist seoses kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja varaga alates piiramisteate avaldamisest artikli 65 lõike 3 kohaselt kuni avaldamisele järgneva tööpäeva keskööni kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahendusametluse liikmesriigis.

⁽²³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I) (ELT L 177, 4.7.2008, lk 6).

2. Lõike 1 kohast piiramist ei kohaldata:

- a) direktiivi 98/26/EÜ kohaldamise eesmärgil määratud süsteemide või süsteemikorraldajate tagatistest tulenevate õiguste suhtes;
- b) määruse (EL) nr 648/2012 artikli 14 kohase liidu tegevusloaga kesksete vastaspoolte ees ja kolmandate riikide kesksete vastaspoolte ees, keda Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve selle määruse artikli 25 kohaselt tunnustab.

3. Kui kohaldatakse artiklit 62, tagavad kriisilahendusasutused, et käesoleva artikli lõikes 1 osutatud õiguse alusel kehtestatud piirangud kehtivad ühtmoodi kõigi kindlustusgrupi ettevõtjate puhul, mille suhtes kriisilahenduse meetet rakendatakse.

Artikkel 51

Õigus ajutiselt peatada lõpetamisõigus

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja mis tahes lepingupoole õigus leping lõpetada alates teate avaldamisest kooskõlas artikli 65 lõikega 3 kuni avaldamisele järgneva tööpäeva keskööni kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kriisilahendusasutuse liikmesriigis tingimusel, et jätkatakse makse- ja tarnekohustuste täitmist ning tagatise andmist.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja mis tahes lepingupoole õigus leping lõpetada järgmistel juhtudel:

- a) kõnealusest lepingust tulenevaid kohustusi tagab või toetab muul viisil kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja;
- b) kõnealusest lepingust tulenev lõpetamisõigus põhineb üksnes kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetusel või finantsseisundil;
- c) kui kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja puhul on kasutatud või võidakse kasutada üleandmisõigust ning
 - i) kõnealuse lepinguga seotud tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja vara ja kohustised on üle antud ja saaja poolt vastu võetud või võidakse üle anda ja saaja poolt vastu võtta; või
 - ii) kriisilahendusasutus pakub muul viisil piisavat kaitset sellistele kohustustele.

Lõpetamisõiguse peatamine jõustub alates teate avaldamisest artikli 65 lõike 3 kohaselt kuni avaldamisele järgneva tööpäeva keskööni liikmesriigis, kus kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja on asutatud.

3. Lõike 1 või 2 kohast peatamist ei kohaldata:

- a) süsteemide või süsteemikorraldajate suhtes, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamise eesmärgil; või
- b) määruse (EL) nr 648/2012 artikli 14 kohase liidu tegevusloaga kesksete vastaspoolte ees ja kolmandate riikide kesksete vastaspoolte ees, keda Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve selle määruse artikli 25 kohaselt tunnustab.

4. Isik võib kasutada lepingust tulenevat lõpetamisõigust enne lõikes 1 või 2 osutatud ajavahemiku lõppu, kui ta saab kriisilahendusasutusest teate, et lepinguga hõlmatud õigusi ja kohustisi:

- a) ei kanta üle muule ettevõtjale või
- b) ei hinna alla ega konverteerita kooskõlas artikli 35 lõike 1 punktiga a.

5. Kui kriisilahendusasutus kasutab käesoleva artikli lõikega 1 või 2 ette nähtud õigust peatada lepingu lõpetamise õigus ning kui ei ole esitatud käesoleva artikli lõike 4 kohast teadet, võib seda lõpetamisõigust peatamisaja lõppedes kasutada vastavalt artiklile 48 järgmiselt:

- a) kui lepinguga hõlmatud õigused ja kohustised on üle antud muule ettevõtjale, võib vastaspool kasutada seda lõpetamisõigust vastavalt asjaomase lepingu tingimustele üksnes saaja jätkuva või järgneva täitmist tingiva juhtumi korral;
- b) kui lepinguga hõlmatud õigused ja kohustised jäävad kriisilahendusmenetluses olevale kindlustus- või edasikindlustusandjale ning kriisilahendusasutus ei ole kohaldanud kõnealuse lepingu suhtes artikli 35 lõike 1 punktis a sätestatud eesmärgil allahindamise või konverteerimise vahendit, võib vastaspool kasutada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud peatamise lõppemisel lepingu lõpetamise õigust vastavalt kõnealuse lepingu tingimustele.

Artikkel 52

Peatamisõiguse lepinguline tunnustamine kriisilahenduses

1. Liikmesriigid nõuavad artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjalt, et nad lisaksid kõikidesse nende sõlmitavatesse ja kolmanda riigi õigusega reguleeritavatesse finantslepingutesse tingimuse, mille kohaselt pooled tunnustavad, et kriisilahendusasutus võib finantslepingu suhtes kasutada vastavalt artiklitele 49, 50 ja 51 õigust peatada või piirata õigusi ja kohustusi, ning tunnustavad oma seotust artikli 48 nõuetega.
2. Liikmesriigid võivad samuti nõuda, et põhiamaettevõtjad tagaksid, et nende kolmanda riigi tüdarettevõtjatest kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes on artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjad, lisavad oma lõikes 1 osutatud finantslepingutesse tingimused, et välistada võimalus, et kui kriisilahendusasutus kasutab kooskõlas lõikega 1 õigust peatada või piirata põhiamaettevõtja õigusi ja kohustusi, on see mõjuv põhjus nende lepingute ennetähtaegseks lõpetamiseks, peatamiseks või muutmiseks või tasaarvestuseks (netting) või tasaarvestuse (set-off) õiguse kasutamiseks või tagatistest tulenevate õiguste täitmisele pööramiseks.
3. Lõiget 1 kohaldatakse kõigi finantslepingute suhtes:
 - a) millega luuakse uus kohustus või muudetakse oluliselt olemasolevat kohustust pärast käesoleva artikli ülevõtmiseks riiklikul tasandil vastu võetud sätete jõustumist;
 - b) millega nähakse ette õigus kasutada ühte või mitut lõpetamisõigust või tagatistest tulenevate õiguste täitmisele pööramise õigust, mille suhtes kohaldataks artiklit 48, 49, 50 või 51, kui finantslepingut reguleeritaks liikmesriigi õigusega.
4. Asjaolu, et artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja ei lisa oma finantslepingutesse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud lepingulist tingimust, ei takista kriisilahendusasutusel kohaldada selliste finantslepingute suhtes artiklites 48, 49, 50 ja 51 osutatud õigusi.
5. EIOPA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse sisu, võttes arvesse selles osutatud ettevõtjate erinevaid ärimudeleid.

EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. juuliks 2027.

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat direktiivi, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 53

Õigus ajutiselt peatada tagasiostuõigus

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus ajutiselt piirata kindlustusvõtjate õigust kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandjaga sõlmitud elukindlustusleping tagasi osta või see õigus ajutiselt peatada, tingimusel et kindlustusvõtjate, soodustatud isikute või kahjustatud isikute ees jätkatakse lepingutest tulenevate sisuliste kohustuste ja eelkõige maksekohustuste täitmist.
2. Lõikes 1 osutatud õigust kasutatakse vaid seni, kui see on vajalik ühe või mitme kriisilahenduse vahendi rakendamise hõlbustamiseks. See õigus kehtib artikli 65 lõike 3 kohaselt avaldatud peatamisteates märgitud ajavahemikus.

Artikkel 54

Kriisilahendusõiguste kasutamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on võimalik teostada kontrolli kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja üle eesmärgiga:

a) juhtida ja viia läbi kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja tegevust ja teenuste osutamist, omades kõiki kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäride ja haldus-, juht- või järelevalveorgani õiguseid;

b) hallata ja võõrandada kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja vara.

Esimeses lõigus osutatud kontrolli võib kriisilahendusasutus teostada vahetult ise või kaudselt kriisilahendusasutuse nimetatud isiku või isikute kaudu. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsiate, osade või muude omandiõiguse instrumentidega kaasnevaid hääleõigusi ei saa kasutada kriisilahenduse ajal.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui artiklis 67 osutatud kaebeõigusest ei tulene teisiti, saavad kriisilahendusasutused rakendada kriisilahenduse meetmeid riigisisestele halduspädevustele ja -menetlustele vastava korralduse alusel, omamata kontrolli kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja üle.

3. Kriisilahendusasutused otsustavad igal konkreetsel juhul, kas kriisilahenduse meetmeid on otstarbekas rakendada lõikes 1 või lõikes 2 sätestatud viisil, võttes arvesse kriisilahenduse eesmärgi ja artiklis 22 sätestatud kriisilahenduse üldpõhimõtteid, kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja olukorda ning vajadust hõlbustada piiriüleste kindlustusgruppide tulemuslikku kriisilahendust.

4. Kriisilahendusasutusi ei peeta riigisisese õiguse kohaselt varijuhtideks ega de facto juhtideks.

V PEATÜKK

Kaitsemeetmed

Artikkel 55

Aktsionäride, kindlustusvõtjate, soodustatud isikute, nõude esitajate ja muude võlausaldajate kohtlemine osalise üleandmise ning allahindamise või konverteerimise vahendi rakendamise korral

1. Liikmesriigid tagavad, et kui on rakendatud üht või mitut kriisilahenduse vahendit, välja arvatud käesoleva artikli lõikes 2 kirjeldatud olukorras, ning kui kriisilahendusasutused annavad üle ainult osa kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja õigustest, varast ja kohustistest, rahuldatakse nende aktsionäride, kindlustusvõtjate, soodustatud isikute, nõude esitajate ja muude võlausaldajate, kelle nõudeid ei ole üle antud, nõuded vähemalt sellises osas, millises need oleks rahuldatud, kui kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses ajal, mil tehti artiklis 64 osutatud otsus.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui on rakendatud üht või mitut kriisilahenduse vahendit ja kui kriisilahendusasutused rakendavad allahindamise või konverteerimise vahendit, ei kanna need aktsionärid, kindlustusvõtjad, soodustatud isikud, nõude esitajad ja muud võlausaldajad, kelle nõuded on alla hinnatud või konverteeritud omakapitaliks, suuremat kahjumit, kui see, mida nad oleksid kandnud juhul, kui kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses ajal, mil tehti artiklis 64 osutatud otsus.

Artikkel 56

Kohtlemise erinevuse hindamine

1. Selleks et hinnata, kas aktsionäre, kindlustusvõtjaid, soodustatud isikuid, nõude esitajaid ja muid võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus, tagavad liikmesriigid, et sõltumatu isik viib nii kiiresti kui võimalik pärast kriisilahenduse meetme või meetmete elluviimist läbi hindamise. Kõnealust hindamist tuleb eristada artikli 23 kohasest väärtuse hindamisest.

2. Lõikes 1 osutatud hindamisega tehakse kindlaks:

- a) kuidas aktsionäre, kindlustusvõtjaid, soodustatud isikuid, nõude esitajaid ja muid võlausaldajaid või asjaomaseid kindlustuse tagamise skeeme oleks koheldud, kui kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, mille suhtes on võetud kriisilahenduse meede või meetmed, oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus ajal, mil tehti artiklis 64 osutatud otsus;
- b) kuidas kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäre, kindlustusvõtjaid, soodustatud isikuid, nõude esitajaid ja muid võlausaldajaid kriisilahenduse käigus tegelikult koheldi;
- c) kas punktis a osutatud kohtlemine erineb punktis b osutatud kohtlemisest.

3. Hindamisel

- a) eeldatakse, et kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, mille suhtes võeti kriisilahenduse meede või meetmed, oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus ajal, mil tehti artiklis 64 osutatud otsus;
- b) eeldatakse, et kriisilahenduse meedet või meetmeid ei võetud;
- c) võetakse arvesse majanduslikult põhjendatud hinnangut juba ostetud kindlustuspoliiside asenduskulude, sealhulgas maakleri- ja sulgemistasude kohta kindlustusvõtjate asjakohaste kohortide jaoks artiklis 64 osutatud otsuse tegemise ajal;
- d) jäetakse arvesse võtmata erakorralise avaliku sektori finantstoetuse andmine kriisilahendusmenetluses olevale kindlustus- või edasikindlustusandjale.

4. EIOPA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse käesolevas artiklis osutatud hindamise läbiviimise metoodikat, eelkõige metoodikat selle kohtlemise hindamiseks, mille osaliseks aktsionärid, kindlustusvõtjad, soodustatud isikud, nõude esitajad ja muud võlausaldajad oleksid saanud juhul, kui oleks algatatud kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetusmenetlus ajal, mil tehti artiklis 64 osutatud otsus; lisaks täpsustatakse metoodikat asenduskulude hindamiseks.

EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. juuliks 2027.

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat direktiivi, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 57

Aktsionäride, kindlustusvõtjate, soodustatud isikute, nõude esitajate või muude võlausaldajate kaitsemeetmed

Liikmesriigid tagavad, et juhul kui artikli 56 kohaselt tehtud hindamise käigus tehakse kindlaks, et artiklis 55 osutatud aktsionär, kindlustusvõtja, soodustatud isik, nõude esitaja ja muu võlausaldaja või asjakohasel juhul kindlustuse tagamise skeem kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega on kandnud suuremat kahjumit, kui see, mida ta oleks kandnud likvideerimisel tavalises maksejõuetusmenetluses, on tal õigus saada vahe ulatuses hüvitist.

Artikkel 58

Vastaspole kaitse osalise üleandmise korral

1. Liikmesriigid tagavad nõuetekohase kaitse järgmistele kokkulepetele ja järgmiste kokkulepete vastaspooltele:
 - a) tagatiskokkulepped, mille alusel isikul on tagatise kaudu tegelik või tingimuslik õigus üleantava vara või üleantavate õiguste suhtes, olenemata sellest, kas seda õigust tagatakse konkreetse vara või õigustega või muutuva väärtusega kommertspandi või muu sarnase lepinguga;
 - b) omandiõiguse üleminekul põhinevad finantstagatiskokkulepped, mille alusel täpsustatud kohustuste täitmist tagava või hõlmava tagatisena antakse vara täielik omandiõigus üle tagatise andjalt tagatise saajale tingimusel, et tagatise saaja annab vara üle, kui kõnealused täpsustatud kohustused on täidetud;
 - c) tasaarvestuskokkulepped (set-off), mille puhul võib kaks või enam nõuet või kohustust kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja ja vastaspole vahel üksteisega tasaarvestada;
 - d) tasaarvestuskokkulepped (netting);
 - e) investeerimisfondi tootlusega seotud investeerimisriskiga elukindlustus või muud eraldatud portfellid;
 - f) edasikindlustuslepingud;
 - g) struktureeritud finantskokkulepped, sealhulgas väärtpaperistamised ja riskide maandamise eesmärgil kasutatavad finantsinstrumendid, mis moodustavad lahutamatu osa tagatiste kogumist ning mis on riigisisese õiguse kohaselt tagatud ja hõlmavad kokkuleppe poole, usaldusisiku, agendi või esindaja poolt tagatise andmist ja hoidmist.

Esimese lõigu punktides a–g sätestatud kokkuleppeliikide puhul asjakohased kaitsemeetmed valitakse kooskõlas artiklitega 59–62.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 täpsustatud kaitsemeetmeid kohaldatakse järgmistel asjaoludel:
 - a) kriisilahendusamet annab osa, kuid mitte kõik, kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja varast, õigustest või kohustistest üle teisele ettevõtjale või kriisilahenduse vahendi rakendamise korral sildetevõtjalt või vara ja kohustiste valitsemise ettevõtjalt muule isikule;
 - b) kriisilahendusamet kasutab artikli 43 lõike 1 punktis f täpsustatud õigusi.
3. Lõike 1 kohast nõuet kohaldatakse sõltumata kokkulepetes osalevate poolte arvust või sellest, kas kokkulepped
 - a) põhinevad lepingul, usalduslepingul või muul alusel või tulenevad automaatselt õigusnormidest;
 - b) tulenevad teise liikmesriigi või kolmanda riigi õigusest või on osaliselt või täielikult reguleeritud sellise õigusega.

Artikkel 59

Omandiõiguse üleminekul põhinevate finantstagatis- ja tasaarvestuskokkulepete ning edasikindlustuslepingute kaitse

1. Liikmesriigid tagavad kaasnevate õiguste kasutamise omandiõiguse üleminekul põhinevate finantstagatiskokkulepete, tasaarvestuskokkulepete (nii set-off kui ka netting) ja edasikindlustuslepingute asjakohase kaitse viisil, millega hoitakse ära mõne, kuid mitte kõigi selliste õiguste ja kohustiste üleandmine, mis on kaitstud kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja ja kolmanda isiku vahelise omandiõiguse üleminekul põhineva finantstagatiskokkuleppe, tasaarvestuskokkuleppe või edasikindlustuslepinguga, ning hoitakse ära selliste õiguste ja kohustiste muutmine või

lõpetamine, mis on kaitstud sellise omandiõiguse üleminekul põhineva finantstagatiskokkuleppe, tasaarvestuskokkuleppe või edasikindlustuslepinguga.

Esimese lõigu kohaldamisel loetakse omandiõiguse üleminekul põhineva finantstagatiskokkuleppe, tasaarvestuskokkuleppe või edasikindlustuslepinguga kaitstuks sellised õigused ja kohustised, mida kokkuleppe või lepingu pooltel on õigus tasaarvestada.

2. Olenemata lõikest 1 võivad kriisilahendusasutused, kui see on vajalik kindlustusvõtjate paremaks kaitsmiseks, tagades, et üleantavad kindlustuslepingud vastavad jätkuvalt asjakohastele õiguslikele nõuetele seoses kohaldatava riigisisese õiguse kohaste kohustuslike hõlmavuse miinimumtasemetega, anda üle lõikes 1 osutatud kokkulepete ja lepingute alla kuuluvad lepingute portfellid, andmata üle muid varasid, õigusi ja kohustusi, mis kuuluvad samade kokkulepete ja lepingute alla, ning võivad neid varasid, õigusi ja muid kohustusi üle anda, muuta või lõpetada ilma lepinguportfelle üle andmata.

Artikkel 60

Tagatiskokkulepete kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et tagatiskokkuleppe kohaselt tagatud kohustised on piisavalt kaitstud, et takistada ühte või mitut järgmistest:

- a) kohustise tagatiseks oleva vara üleandmine, välja arvatud juhul, kui üle antakse ka asjaomane kohustis ja tagatisest saadav kasu;
- b) tagatud kohustise üleandmine, välja arvatud juhul, kui üle antakse ka tagatisest saadav kasu;
- c) tagatisest saadava kasu üleandmine, välja arvatud juhul, kui antakse üle ka tagatud kohustis;
- d) tagatiskokkuleppe muutmine või lõpetamine kaasnevate õiguste kasutamisega, kui sellise muutmise või lõpetamise tagajärjel ei ole kohustis enam tagatud.

2. Olenemata lõikest 1 võivad kriisilahendusasutused, kui see on vajalik kindlustusvõtjate paremaks kaitsmiseks, tagades, et üleantavad kindlustuslepingud vastavad jätkuvalt asjakohastele õiguslikele nõuetele seoses kohaldatava riigisisese õiguse kohaste kohustuslike hõlmavuse miinimumtasemetega, anda üle lõikes 1 osutatud kokkulepete alla kuuluvad lepingute portfellid, andmata üle muid varasid, õigusi ja kohustusi, mis kuuluvad samade kokkulepete alla, ning võivad neid varasid, õigusi ja muid kohustusi üle anda, muuta või lõpetada ilma lepinguportfelle üle andmata.

Artikkel 61

Struktureeritud finantskokkulepete ja muude eraldatud portfelli kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et struktureeritud finantskokkulepped või muud eraldatud portfellid, sealhulgas artikli 58 lõike 1 punktides e ja g osutatud kokkulepped, on piisavalt kaitstud, et tõkestada ühte järgmistest:

- a) osa vara, õiguste ja kohustiste, kuid mitte nende kõigi üleandmine, kui nende suhtes on sõlmitud struktureeritud finantskokkuleppe või need kuuluvad muusse eraldatud portfelli, sealhulgas artikli 58 lõike 1 punktides e ja g osutatud kokkuleppe, mille pooleks on kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja;
- b) vara, õiguste ja kohustiste lõpetamine või muutmine kaasnevate õiguste kasutamise kaudu, kui nende suhtes on sõlmitud struktureeritud finantskokkuleppe või need kuuluvad muusse eraldatud portfelli, sealhulgas artikli 58 lõike 1 punktides e ja g osutatud kokkuleppe, mille pooleks on kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja.

2. Olenemata lõikest 1 võivad kriisilahendusasutused üle anda, muuta või lõpetada vara, õigusi või kohustisi, mis kuuluvad sama kokkuleppe alla, kui see on vajalik, et paremini täita artiklis 18 osutatud kriisilahenduse eesmärgid ja eelkõige tagada kindlustusvõtjate parem kaitse.

Artikkel 62

Osaline üleandmine: kauplemis-, kliiring- ja arveldussüsteemide kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse vahendi rakendamine ei mõjuta direktiiviga 98/26/EÜ hõlmatud süsteemide toimimist ja reegleid, kui kriisilahendusasutus teeb üht järgmistest:
 - a) annab osa kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja varast, õigustest ja kohustistest, kuid mitte need kõik, üle teisele ettevõtjale;
 - b) kasutab artiklis 43 osutatud kaasnevaid õigusi, et tühistada kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja sõlmitud leping või muuta selle tingimusi või asendada saaja lepingupoolena.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud üleandmine, tühistamine või muutmine ei tohi
 - a) tühistada maksejuhist, millega rikutaks direktiivi 98/26/EÜ artiklit 5;
 - b) muuta või eirata maksejuhiste ja tasaarvestuse täitmisele pööratavust, mis on ette nähtud direktiivi 98/26/EÜ artiklitega 3 ja 5, kõnealuse direktiivi artikliga 4 ette nähtud rahaliste vahendite, väärtpaperite või laenuvõimaluste kasutamist ega kõnealuse direktiivi artiklis 9 sätestatud tagatise kaitset.

VI PEATÜKK

Menetluslikud kohustused

Artikkel 63

Teavitamisnõuded

1. Liikmesriigid nõuavad, et artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja haldus-, juht- või järelevalveorgan teavitaks pädevat asutust, kui see organ leiab, et artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja on artikli 19 lõike 4 tähenduses maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv.
2. Järelevalveasutused teavitavad asjaomaseid kriisilahendusasutusi järgmisest:
 - a) käesoleva artikli lõike 1 ning direktiivi 2009/138/EÜ artikli 136, artikli 138 lõike 1 ja artikli 139 lõike 1 kohaselt saadud teavitused;
 - b) meetmed, mille võtmist järelevalveasutus nõuab artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjalt tulenevalt järelevalveasutusele käesoleva direktiivi artikli 15 või 16 ning direktiivi 2009/138/EÜ artikli 136a, artikli 137, artikli 138 lõigete 3 ja 5, artikli 139 lõike 3 ning artiklite 140, 141 ja 144 alusel antud õigustest;
 - c) finantsseisundi taastamise perioodi pikendamine direktiivi 2009/138/EÜ artikli 138 lõike 4 kohaselt.

Samuti esitavad järelevalveasutused kriisilahendusasutustele koopia finantsseisundi taastamise kavast, mille käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja on esitanud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 138 lõike 2 kohaselt, koopia finantseerimiskeemist, mille käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja on esitanud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 139 lõike 2 kohaselt, ning asjakohasel juhul järelevalveasutuste arvamuse nende dokumentide kohta.

3. Järelevalveasutus või kriisilahendusasutus, mis teeb kindlaks, et artikli 19 lõike 1 punktides a ja b osutatud eeltingimused on artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja puhul täidetud, teatab selle asjaolu kindlakstegemisest viivitamata järgmistele asutustele, kui tegemist on eri asutustega:
 - a) kõnealuse ettevõtja kriisilahendusasutus;
 - b) kõnealuse ettevõtja järelevalveasutus;
 - c) selle liikmesriigi järelevalveasutus, kus kõnealusel ettevõtjal on märkimisväärne piiriülene tegevus;

- d) selle liikmesriigi kriisilahendusasutus, kus kõnealusel ettevõtjal on märkimisväärne piiriülene tegevus;
- e) kindlustuse tagamise skeem, millesse kõnealune ettevõtja kuulub, kui see on kohaldatav ja vajalik kindlustuse tagamise skeemi funktsioonide täitmiseks;
- f) kohaldataval juhul kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus;
- g) pädev ministeerium;
- h) kohaldataval juhul kindlustusgrupi järelevalvaja;
- i) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegev määratud riiklik asutus;
- j) kui ettevõtja kuulub finantskonglomeraati, siis direktiivi 2014/59/EL artikli 3 kohaselt määratud asjaomane kriisilahendusasutus ning asjaomane pädev asutus Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL⁽²⁴⁾ ja määruse (EL) nr 575/2013 tähenduses.

Artikkel 64

Kriisilahendusasutuse otsus

1. Järelevalveasutuselt artikli 63 lõike 3 kohase teate saamisel või omal algatusel teeb kriisilahendusasutus kindlaks, kas artikli 19 lõike 1 või artikli 20 lõike 3 eeltingimused on asjaomase artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja puhul täidetud.
2. Otsus selle kohta, kas võtta kriisilahenduse meetmeid artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja suhtes, peab sisaldama põhjendusi.

Kui tehakse otsus võtta kriisilahenduse meede, sisaldab otsus ka järgmist teavet: kriisilahenduse meede ja asjakohasel juhul otsus taotleda likvideerimist või halduri nimetamist või muud meetet kohaldatava tavalise maksejõuetusmenetluse alusel või muid kriisilahenduse meetmeid kooskõlas artikli 26 lõikega 7 vastavalt riigisisesele õigusele.

Artikkel 65

Kriisilahendusasutuste menetluslikud kohustused

1. Liikmesriigid tagavad, et pärast kriisilahenduse meetme võtmist järgivad kriisilahendusasutused võimalikult kiiresti lõigetes 2 ja 3 sätestatud nõudeid.
2. Kriisilahendusasutused teavitavad lõikes 1 osutatud kriisilahenduse meetmest kriisilahendusmenetluses olevat kindlustus- või edasikindlustusandjat ning järgmisi ametiasutusi, kui need on erinevad asutused:
 - a) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus;
 - b) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi filiaalide järelevalveasutused;
 - c) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja asukoha liikmesriigi keskpank;
 - d) kohaldataval juhul kindlustuse tagamise skeem, millesse kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja kuulub;
 - e) kohaldataval juhul kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus;
 - f) pädev ministeerium;
 - g) kohaldataval juhul kindlustusgrupi järelevalveasutus;

⁽²⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

- h) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja makrotasandi usaldatavusjärelvalvet tegev määratud riiklik asutus;
- i) komisjon, Euroopa Keskpank, EIOPA, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ja Euroopa Pangandusjärelvalve;
- j) kui kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja on direktiivi 98/26/EÜ artikli 2 punktis b määratud asutus, siis nende süsteemide korraldajad, milles kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja osaleb;
- k) kui kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja kuulub finantskonglomeraati, siis direktiivi 2014/59/EL artikli 3 kohaselt määratud asjaomane kriisilahendusasutus ning asjaomane pädev asutus direktiivi 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 575/2013 tähenduses.

3. Kriisilahendusasutus avaldab kriisilahenduse meetme võtmise aluseks oleva korralduse või dokumendi koopia või kokkuvõtva teate kriisilahenduse meetme mõju, sealhulgas kindlustusvõtjatele avalduva mõju kohta, ning kui see on kohaldatav, artiklites 49, 50 ja 51 osutatud peatamise või piiramise tingimused ja tähtaja või tagab sellise koopia või teate avaldamise:

- a) oma ametlikul veebisaidil;
- b) järelevalveasutuse (kui see ei ole kriisilahendusasutus) veebisaidil ja EIOPA veebisaidil;
- c) kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja veebisaidil;
- d) kui kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsiad, osad, muud omandiõiguse instrumentid või võlainstrumentid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, siis kriisilahendusmenetluses olevat kindlustus- või edasikindlustusandjat käsitleva korraldatud teabe avaldamiseks kasutatavas meediakanalis kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ⁽²⁵⁾ artikli 21 lõikega 1.

4. Kui aktsiate, osade, muude omandiõiguse instrumentide või võlainstrumentidega ei ole lubatud reguleeritud turul kaubelda, tagab kriisilahendusasutus, et lõikes 3 osutatud instrumente tõendavad dokumendid saadetakse kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäridele ja võlausaldajatele, kes on teada kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja registrite või andmebaaside kaudu, mis on kriisilahendusasutusele kättesaadavad.

Artikkel 66

Konfidentsiaalsus

1. Liikmesriigid tagavad, et ametisaladuse hoidmise nõuet kohaldatakse järgmiste isikute, asutuste ja organite suhtes ning et ükski neist ei avalda konfidentsiaalset teavet:

- a) kriisilahendusasutused;
- b) järelevalveasutused ja EIOPA;
- c) pädevad ministeeriumid;
- d) käesoleva direktiivi artikli 44 kohaselt nimetatud erihaldurid;
- e) võimalikud omandajad, kellega järelevalveasutused või kriisilahendusasutused on ühendust võtnud, sõltumata sellest, kas ühendust võeti ettevõtte võõrandamise vahendi kasutamise ettevalmistamiseks ja kas ühenduse võtmine päädis omandamisega;
- f) audiitorid, raamatupidajad, juristid ja konsultandid, hindajad ja muud eksperdid, kelle teenuseid kriisilahendusasutused, järelevalveasutused, pädevad ministeeriumid või punktis e osutatud võimalikud omandajad otseselt või kaudselt kasutavad;
- g) kindlustuse tagamise skeeme haldavad asutused;

⁽²⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (ELT L 390, 31.12.2004, lk 38).

- h) rahastute eest vastutav asutus;
- i) keskpangad ja muud ametiasutused, kes on kaasatud kriisilahenduse protsessi;
- j) sildettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja või vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja;
- k) muu isik, kes osutab või on osutanud otseselt või kaudselt ning alaliselt või aeg-ajalt teenuseid punktides a–j osutatud isikutele;
- l) punktides a–j osutatud organite või ettevõtjate kõrgem juhtkond, haldus-, juht- ja järelevalveorgani liikmed ja töötajad nende ametisoleku ajal ning enne ja pärast seda;
- m) direktiivi 2014/59/EL artikli 3 kohaselt määratud asjaomane kriisilahendusamet ja pädev asutus määruse (EL) nr 575/2013 tähenduses.

2. Ilma et see piiraks lõikes 1 sätestatud nõuete üldist iseloomu, tagavad liikmesriigid, et lõikes 1 osutatud isikutel keelatakse avalikustada oma töö käigus omandatud või järelevalveasutusest või kriisilahendusametist kõnealuse asutuse ülesannete täitmisega seoses saadud konfidentsiaalset teavet ühelegi isikule või ametiasutusele, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- a) teave avalikustatakse nende käesolevale direktiivile vastavate ülesannete täitmise raames;
- b) teave avalikustatakse kokkuvõtlikul või koondatud kujul selliselt, et konkreetseid artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjaid ei ole võimalik kindlaks teha;
- c) teave avalikustatakse selle esitanud ametiasutuse või artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja sõnaselgel ja eelneval nõusolekul.

Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud isikud hindavad teabe avalikustamise võimalikku mõju finants-, raha- ja majanduspoliitikaga seonduvatele avalikele huvidele, füüsiliste ja juriidiliste isikute ärihuvidele, kontrollide eesmärkidele, uurimistele ja audititele.

Teises lõigus osutatud mõju hindamise menetlus hõlmab artiklites 5, 7, 9, 10 ja 12 osutatud ennetavate finantsstabiilsuse taastamise kavade ja kriisilahenduse kavade sisu ja üksikasjade ning artiklite 6, 8 ja 13 kohaste hindamiste tulemuste avaldamise mõju eraldi hindamist.

Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud isik või üksus kannab käesoleva artikli nõuete rikkumise korral tsiviilvastutust.

3. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 punktides a, b, c, g, i ja j osutatud isikud on kehtestanud sisereeglid lõigetes 1 ja 2 sätestatud konfidentsiaalsusnõuete järgimise tagamiseks, sealhulgas reeglid, mis tagavad, et teave on kättesaadav üksnes kriisilahendusega otseselt seotud isikutele.

4. Käesoleva artikli lõiked 1–3 ei takista

- a) lõike 1 punktides a–i osutatud asutuste või ettevõtjate töötajaid või eksperte jagamast teavet omavahel iga asutuse või ettevõtja siseselt;
- b) kriisilahendusametis ja järelevalveametis, sealhulgas nende töötajaid ja eksperte jagamast kriisilahenduse meetme kavandamise või rakendamise eesmärgil teavet omavahel ning teiste liidu kriisilahendusametite, teiste liidu järelevalveametite, pädevate ministeeriumide, keskpankade, kindlustuse tagamise skeemide, tavalise maksejõuetusmenetluse eest vastutavate ametiasutuste, makromajanduslike usaldatavusnõuete rakendamise kaudu liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsuse säilitamise eest vastutavate asutuste, raamatupidamisaruannete kohustusliku auditi eest vastutavate isikute, EIOPA või artikli 80 kohaselt kolmandate riikide asutustega, kes täidavad kriisilahendusametite ülesannetega samaväärseid ülesandeid, või tingimusel, et järgitakse rangeid ametisaladuse hoidmise nõudeid, võimaliku omandajaga;
- c) teabevahetust sama liikmesriigi kriisilahendusametite ja maksuhaldurite vahel niivõrd, kuivõrd selline teabevahetus on riigisisese õigusega lubatud; kui teave pärineb teisest liikmesriigist, saab seda vahetada üksnes teabeallikaks oleva asutuse sõnaselgel nõusolekul.

5. Liikmesriik võib anda loa teabevahetuseks järgmiste isikutega:
- a) järgides rangeid konfidentsiaalsuse nõudeid, mis tahes kolmanda isikuga, kui see on vajalik kriisilahenduse meetme kavandamiseks või rakendamiseks;
 - b) oma liikmesriigi parlamendi uurimiskomisjoniga, oma liikmesriigi riigikontrolliga ja muude liikmesriigis uurimisega tegelevate organitega selleks sobilikel tingimustel;
 - c) riigi ametiasutustega, mis vastutavad maksesüsteemide üle järelevalve tegemise eest; riigi ametiasutustega, mille vastutusalas on tavaline maksejõuetusmenetlus; riigi ametiasutustega, mis avalikes huvides teevad järelevalvet muude finantssektori ettevõtjate üle; riigi ametiasutustega, mille vastutusalas on finantsturgude, krediitiasutuste ja investeerimisühingute järelevalve, ning nende nimel tegutsevate inspektoritega; liikmesriikide ametiasutustega, mille vastutusalas on makrotasandi usaldatavusnõuete rakendamise kaudu finantssüsteemi stabiilsuse säilitamine liikmesriikides; riigi ametiasutustega, mille vastutusalas on kaitsta finantssüsteemi stabiilsust; ning isikutega, kelle ülesanne on teha kohustuslikke auditeid.
6. Lõiked 1–5 ei piira kriminaal- või tsiviilasjade kohtumenetlustes teabe avaldamist käsitleva riigisisese õiguse kohaldamist.
7. EIOPA annab hiljemalt 29. jaanuariks 2027 määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 16 kohaselt välja suunised, et täpsustada, kuidas tuleks käesoleva artikli lõike 2 punkti b kohaldamisel esitada teavet kokkuvõtlikul või koondatud kujul.

VII PEATÜKK

Kaebuse esitamise õigus ja muude meetmete välistamine

Artikkel 67

Eelnev kohtu luba ja õigus otsuseid vaidlustada

1. Liikmesriigid võivad nõuda, et kriisiennetusmeetme või kriisiohjemeetme võtmise otsuseks on vajalik eelnev kohtu luba, tingimusel et riigisisese õiguse kohane kriisiohjemeetme võtmise otsusega seotud loa taotlemise ja kohtuliku arutamise menetlus on kiire.
2. Liikmesriigid sätestavad oma riigisiseses õiguses õiguse esitada kaebus otsuse peale võtta kriisiennetusmeede või kasutada mis tahes õigusi, välja arvatud kriisiohjemeetme võtmine, vastavalt käesolevale direktiivile.
3. Liikmesriigid tagavad, et kõigil isikutel, keda mõjutab otsus rakendada kriisiohjemeedet, on õigus esitada selle otsuse peale kaebus.

Liikmesriigid tagavad, et kriisiohjemeetme läbivaatamine on kiire ja et liikmesriigi kohtud võtavad oma hinnangu aluseks faktide majandusliku sisu hindamise, mille kriisilahendusamet on läbi viinud.

4. Lõikes 3 osutatud kaebeõiguse suhtes kohaldatakse järgmisi sätteid:
- a) kaebuse esitamine ei peata automaatselt vaidlustatud otsuse täitmist;
 - b) kriisilahendusamet otsus on viivitamata täitmisele pööratav ja sellega kaasneb ümberlükatav eeldus, et selle täitmise peatamine on vastuolus avaliku huviga.

Kriisilahendusametuse otsuse tühistamine ei mõjuta asjaomase kriisilahendusametuse hilisemaid haldusakte ega tehinguid, mis põhinesid tühistatud otsusel, kui seda on vaja selliste kolmandate isikute huvide kaitseks, kes tegutsesid heas usus, olles kriisilahendusametuse poolse kriisilahenduse vahendite või kriisilahendusõiguste kasutamise tulemusena omandanud kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja aktsiaid, osasid või muid omandiõiguse instrumente, vara, õigusi või kohustisi. Kriisilahendusametuste õigusvastase otsuse või meetme puhul kohaldatavad õiguskaitsemeetmed piirduvad sellise kahju hüvitamisega, mis kaebaja tühistatud otsuse või toiminguga tagajärjel kandis.

Artikkel 68

Piirangud muude menetluste puhul

1. Ilma et see piiraks artikli 64 lõike 2 teise lõigu kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusmenetluses oleva kindlustus- või edasikindlustusandja või artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja suhtes, mille puhul on kindlaks tehtud, et artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 osutatud kriisilahenduse eeltingimused on täidetud, ei algatata tavalist maksejõuetusmenetlust, välja arvatud kriisilahendusasutuse algatusel, ning et otsuse algatada artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja suhtes tavaline maksejõuetusmenetlus võib teha üksnes kriisilahendusasutuse nõusolekul.
2. Lõike 1 kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et:
 - a) järelevalveasutusi ja kriisilahendusasutusi teavitatakse viivitamata taotlusest algatada artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja suhtes tavaline maksejõuetusmenetlus, olenemata sellest, kas selle kindlustus- või edasikindlustusandja või ettevõtja suhtes viiakse läbi kriisilahendusmenetlust või kas otsus on avalikustatud kooskõlas artikli 65 lõigetega 3 ja 4;
 - b) tavalise maksejõuetusmenetluse algatamise taotluse üle ei otsustata enne, kui on toimunud punktis a osutatud teavitamine ning on täidetud üks järgmistest tingimustest:
 - i) kriisilahendusasutus on tavalise maksejõuetusmenetluse läbiviimise eest vastutavatele ametiasutusele teatanud, et ta ei kavatses artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja suhtes võtta kriisilahenduse meetmeid;
 - ii) möödunud on seitse päeva alates punktis a osutatud teavitamisest.
3. Ilma et see mõjutaks artikli 50 kohaselt tagatistest tulenevate õiguste täitmisele pööramisele seatud piiranguid ja kui see on vajalik kriisilahenduse vahendite tulemuslikuks rakendamiseks ja kriisilahenduse õiguste tulemuslikuks kasutamiseks, tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutused võivad paluda kohtul peatada taotletavast eesmärgist lähtuvalt asjakohaseks ajavahemikuks kohtumenetluse, milles kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja osaleb või hakkab osalema.

IV JAOTIS

PIIRIÜLESE KINDLUSTUSGRUPI KRIISILAHENDUS

Artikkel 69

Mitut liikmesriiki hõlmavate otsuste tegemise üldpõhimõtted

- Liikmesriigid tagavad, et tehes käesoleva direktiivi alusel otsuseid või võttes meetmeid, mis võivad avaldada mõju ühele või mitmele muule liikmesriigile, võtavad nende ametiasutused arvesse järgmisi üldpõhimõtteid:
- a) kriisilahenduse meetme võtmisel on otsuste tegemine tõhus ja kriisilahenduskulud hoitakse võimalikult väikesed;
 - b) otsuseid tehakse ja meetmeid võetakse õigeaegselt ja vajaduse korral kiirkorras;
 - c) kriisilahendusasutused, järelevalveasutused ja muud ametiasutused teevad üksteisega koostööd, et tagada koordineeritud ja tõhus otsuste tegemine ja meetmete võtmine;
 - d) iga liikmesriigi asjaomaste ametiasutuste ülesanded ja kohustused on selgelt kindlaks määratud;
 - e) nõuetekohaselt võetakse arvesse huve, otsuse tegemise või meetme võtmise või meetme võtmata jätmise võimalikku mõju ja negatiivset mõju kindlustusvõtjatele, finantsstabiilsusele, eelarvevahenditele, kindlustuse tagamise skeemidele, rahastutele ning negatiivset majanduslikku ja sotsiaalset mõju kõigis liikmesriikides, kus põhiemaettevõtja ja selle tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjad tegutsevad või kus neil on märkimisväärne piiriülene tegevus;
 - f) nõuetekohaselt võetakse arvesse eesmärki tasakaalustada erinevate asjaomaste liikmesriikide huve ning hoida ära konkreetsete liikmesriikide huvide ebaõiglast kahjustamist või ebaõiglast kaitsmist;

- g) kriisilahenduse meetmete võtmisel võtavad kriisilahendusasutused arvesse ja järgivad kindlustusgrupi kriisilahenduse kavasid, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusasutused leiavad juhtumi asjaolusid arvestades, et kriisilahenduse eesmärke on võimalik saavutada tulemuslikumalt meetmetega, mida kriisilahenduse kavades ei ole ette nähtud;
- h) kavandatav otsus või meede peab olema läbipaistev, kui kavandataval otsusel või meetmel võib tõenäoliselt olla mõju asjaomase liikmesriigi kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele, finantsstabiilsusele, eelarvehenditeele ning asjakohasel juhul kindlustuse tagamise skeemidele ja rahastutele.

Artikkel 70

Kriisilahenduse kolleegiumid

1. Kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutused moodustavad artiklites 10, 11, 14, 16, 73 ja 74 osutatud ülesannete täitmiseks ning asjakohasel juhul kolmandate riikide kriisilahendusasutustega koostöö ja koordineerimise tagamiseks kriisilahenduse kolleegiumid.

Elkõige kehtestavad kriisilahenduse kolleegiumid kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse, teiste kriisilahendusasutuste ning asjakohasel juhul järelevalveasutuste ja kindlustusgrupi järelevalvajate jaoks raamistiku järgmiste ülesannete täitmiseks:

- a) kindlustusgrupi kriisilahenduse kavade väljatöötamiseks ja kindlustusgruppide suhtes kriisilahenduse õiguste kasutamiseks olulise teabe vahetamine;
- b) kindlustusgrupi kriisilahenduse kavade väljatöötamine;
- c) kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamine kooskõlas artikliga 14;
- d) õiguste kasutamine kindlustusgruppide kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks kooskõlas artikliga 16;
- e) otsustamine artiklis 73 või 74 osutatud kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemi loomise vajaduse üle;
- f) kokkuleppele jõudmine artikli 73 või 74 kohaselt esitatud kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemi kohta;
- g) kindlustusgrupi kriisilahenduse strateegiatest ja skeemidest avalikkuse teavitamise koordineerimine;
- h) kindlustuse tagamise skeemide või rahastute kasutamise koordineerimine.

Peale selle võib kriisilahenduse kolleegiume kasutada foorumina, kus arutada piiriülese kindlustusgrupi kriisilahendusmenetlusega seotud küsimusi.

2. Kriisilahenduse kolleegiumi liikmed on järgmised asutused:

- a) kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus;
- b) kõigi nende liikmesriikide kriisilahendusasutused, kus on asutatud kindlustusgrupi järelevalve alla kuuluv tüarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja;
- c) nende liikmesriikide kriisilahendusasutused, kus on asutatud kindlustusgrupi ühe või mitme kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja, kelleks on artikli 1 lõike 1 punktides b, d või e osutatud ettevõtja;
- d) kindlustusgrupi järelevalvaja ja liikmesriikide järelevalveasutused, kui kriisilahendusasutus on kriisilahenduse kolleegiumi liige;
- e) pädevad ministeeriumid, kui kriisilahenduse kolleegiumi liikmeks olevad kriisilahendusasutused ei ole pädevad ministeeriumid;
- f) asjakohasel juhul ametiasutus, kes vastutab liikmesriigi kindlustuse tagamise skeemi eest, kui kõnealuse liikmesriigi kriisilahendusasutus on kriisilahenduse kolleegiumi liige;

- g) EIOPA, kui teisest lõigust ei tulene teisiti;
- h) selliste liikmesriikide kriisilahendusasutused, kus kindlustusgrupi kindlustus- või edasikindlustusandjal on märkimisväärtne piiriülene tegevus.

Esimese lõigu punkti g kohaldamisel edendab ja jälgib EIOPA kriisilahenduse kolleegiumite tõhusat, tulemuslikku ja järjepidevat toimimist ning kriisilahenduse kolleegiumite ühtlustamist. Sellel eesmärgil kutsutakse EIOPA osalema kriisilahenduse kolleegiumi koosolekutel. EIOPA-l ei ole hääleõigust.

Esimese lõigu punkti h kohaldamisel on kriisilahendusasutuste osalemine piiratud üksnes tõhusa teabevahetuse eesmärgi saavutamiseks.

3. Nende kolmandate riikide kriisilahendusasutusi, kus asub liidus asutatud emaettevõtja või kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja või filiaal, mida peetakse oluliseks, kui see asuks liidus, võib kutsuda kriisilahenduse kolleegiumis osalema vaatejana, tingimusel et kõnealuste asutuste suhtes kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid, mis on kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse hinnangul samaväärsed artiklis 80 sätestatud nõuetega.

4. Kui kindlustusgrupp on finantskonglomeraat või selle osa, kutsutakse direktiivi 2014/59/EL artikli 3 kohaselt määratud asjaomased asutused osalema kriisilahenduse kolleegiumis vaatejana.

5. Kriisilahenduse kolleegiumi juhatajaks on kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus. Juhatajana täidab ta järgmisi ülesandeid:

- a) koostab pärast teiste kriisilahenduse kolleegiumi liikmetega konsulteerimist kriisilahenduse kolleegiumi toimimiseks kirjaliku korra ja menetluse;
- b) koordineerib kriisilahenduse kolleegiumi kogu tegevust;
- c) kutsub kokku ja juhatab kõiki kriisilahenduse kolleegiumi koosolekuid ning teavitab eelnevalt kõiki kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid kriisilahenduse kolleegiumi koosolekute korraldamisest, peamistest arutatavatest küsimustest ja aspektidest, mida tuleb arvesse võtta;
- d) teavitab kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid kõigist kavandatavatest koosolekute, et nad saaksid esitada osalemistaotluse;
- e) otsustab vastavalt konkreetsele vajadusele, millised liikmed ja vaatejad kutsutakse kriisilahenduse kolleegiumi koosolekutel osalema, võttes arvesse arutatava küsimuse asjakohasust asjaomaste liikmete ja vaatejate jaoks;
- f) teavitab kõiki kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid aegsasti kõnealuste koosolekute otsustest ja tulemustest.

Hoolimata esimese lõigu punktist e on kriisilahendusasutustel õigus osaleda kriisilahenduse kolleegiumi kõigil sellistel koosolekutel, mille päevakorras on küsimused, mis nõuavad ühise otsuse tegemist või on seotud nende liikmesriigis asuva kindlustusgrupi ettevõtjaga.

6. Kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutused ei ole kohustatud moodustama kriisilahenduse kolleegiumit juhul, kui muud töörühmad või kolleegiumid täidavad samu funktsioone ja ülesandeid, mis on sätestatud lõikes 1, ning täidavad kõiki käesolevas artiklis ja artiklis 72 sätestatud tingimusi ja menetlusi, sealhulgas liikmesust ja kriisilahenduse kolleegiumites osalemist puudutavaid tingimusi ja menetlusi. Sel juhul tuleb kõiki käesoleva direktiivi viiteid kriisilahenduse kolleegiumitele käsitada viidetena kõnealustele muudele töörühmadele või kolleegiumitele.

7. EIOPA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada kriisilahenduse kolleegiumite toimimist lõikes 1 osutatud ülesannete täitmisel.

EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. juuliks 2026.

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat direktiivi, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 71

Euroopa kriisilahenduse kolleegiumid

1. Kui kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjal või kolmanda riigi ematettevõtjal on liidu tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjad, mis on asutatud kahes või enamas liikmesriigis, või kaks või enam kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja liidu filiaali, mida kaks või enam liikmesriiki peavad oluliseks, võivad nende liikmesriikide kriisilahendusametid, kus kõnealused liidu tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjad on asutatud või kus asuvad kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja liidu filiaalid, moodustada Euroopa kriisilahenduse kolleegiumi.

2. Euroopa kriisilahenduse kolleegium täidab artiklis 70 sätestatud funktsioone ja ülesandeid seoses liidu tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjaga ja niivõrd, kui need ülesanded on asjakohased, seoses käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja liidu filiaalidega ning järgib ka muus tegevuses artiklis 70 sätestatud norme.

3. Kui ainult ühe liikmesriigis asutatud ematettevõtja omanduses on kõik kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja või kolmanda riigi ematettevõtja liidu tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjad, juhatab Euroopa kriisilahenduse kolleegiumi tööd selle liikmesriigi kriisilahendusamet, kus kõnealune ematettevõtja on asutatud.

Kui esimene lõik ei ole kohaldatav, juhatab Euroopa kriisilahenduse kolleegiumi tööd selle liikmesriigi kriisilahendusamet, kus on asutatud liidu tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle bilansiliste varade koguväärtus on kõige suurem.

Artikkel 72

Teabevahetus

1. Kui artiklis 66 ei ole sätestatud teisiti, esitavad kriisilahendusametid ja järelevalveametid üksteisele taotluse korral kogu teabe, mis on vajalik teiste ametiasutuste käesolevast direktiivist tulenevate ülesannete täitmiseks.

2. Kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusamet koordineerib kogu vajaliku teabe liikumist kriisilahendusametite vahel. Eelkõige esitab kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusamet teiste liikmesriikide kriisilahendusametitele õigeaegselt kogu vajaliku teabe, et hõlbustada artikli 70 lõike 1 teise lõigu punktides b–h osutatud ülesannete täitmist.

3. Kriisilahendusamet ei edasta teavet, mille on esitanud kolmanda riigi järelevalve- või kriisilahendusamet, välja arvatud juhul, kui kõnealune kolmanda riigi järelevalve- või kriisilahendusamet nõustub sellise edastamisega.

Artikkel 73

Kindlustusgrupi kriisilahendus, mis hõlmab kindlustusgrupi tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjat

1. Kriisilahendusamet esitab lõikes 2 loetletud teabe viivitamata kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusametile, kindlustusgrupi järelevalvajale, kui tegemist on eri asutusega, ja asjaomastele kriisilahenduse kolleegiumi liikmetele, kui:

- a) kriisilahendusamet otsustab, et kindlustus- või edasikindlustusandja, kes on kindlustusgrupi tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja, on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv; või
- b) järelevalveamet on teavitanud kriisilahendusametust otsusest, et kindlustus- või edasikindlustusandja, kes on kindlustusgrupi tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja, on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv; või
- c) kriisilahendusamet otsustab, et artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja, kes on kindlustusgrupi tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja, vastab artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 sätestatud kriisilahenduse eeltingimustele.

2. Lõike 1 kohaselt esitatav teave on järgmine:

- a) otsus selle kindlakstegemise kohta, et kindlustus- või edasikindlustusandja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv;

b) otsus selle kohta, et artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja vastab artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 sätestatud kriisilahenduse eeltingimustele;

c) kriisilahenduse meetmed või maksejõuetusmenetluse meetmed, mida kriisilahendusasutus peab artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja puhul otstarbekaks.

3. Lõikes 1 osutatud teate saamisel hindab kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus pärast asjaomase kriisilahenduse kolleegiumi teiste liikmetega konsulteerimist lõike 2 punkti c kohaselt teatatud kriisilahenduse meetmete või muude meetmete tõenäolist mõju kindlustusgrupile ja teistes liikmesriikides asuvatele kindlustusgrupi ettevõtjatele ning seda, kas kriisilahenduse meetmed või muud meetmed suurendaksid tõenäosust, et kindlustusgrupi teises liikmesriigis asuv ettevõtja vastab artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 osutatud kriisilahenduse eeltingimustele.

4. Kui kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus leiab, et lõike 2 punkti c kohaselt teatatud kriisilahenduse meetmed ega muud meetmed ei suurenda tõenäosust, et kindlustusgrupi teises liikmesriigis asuv ettevõtja vastab artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 sätestatud eeltingimustele, võib artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja eest vastutav kriisilahendusasutus võtta kriisilahenduse meetmeid või muid meetmeid, millest ta on teatanud.

5. Kui kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus leiab, et lõike 2 punkti c kohaselt teatatud kriisilahenduse meetmed või muud meetmed suurendavad tõenäosust, et kindlustusgrupi teises liikmesriigis asuv ettevõtja vastab artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 sätestatud eeltingimustele, teeb kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus viie päeva jooksul pärast lõikes 1 osutatud teate saamist ettepaneku kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemi kohta ning esitab selle skeemi kriisilahenduse kolleegiumile. Kõnealust viie päeva pikkust tähtaega võib pikendada teate esitanud kriisilahendusasutuse nõusolekul.

6. Kui kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus ei ole pärast lõikes 1 osutatud teate saamist viie päeva jooksul või kokku lepitud pikema tähtaja jooksul hinnangut esitanud, võib teate esitanud kriisilahendusasutus võtta kriisilahenduse meetmeid või muid meetmeid, millest ta on teatanud.

7. Lõikes 5 osutatud kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemis:

a) kirjeldatakse kriisilahenduse meetmeid, mida asjaomased kriisilahendusasutused peaksid võtma seoses põhiamaettevõtja või konkreetsete kindlustusgrupi ettevõtjatega, et täita kriisilahenduse eesmärgid ja järgida artiklis 22 sätestatud kriisilahenduse üldpõhimõtteid;

b) täpsustatakse, kuidas punktis a osutatud kriisilahenduse meetmed tuleks koordineerida;

c) kehtestatakse rahastamiskava, milles võetakse arvesse kindlustusgrupi kriisilahenduse kava ja selles kindlustusgrupi kriisilahenduse kavas artikli 10 lõike 2 punkti e kohaselt esitatud vastutuse jagamise põhimõtteid.

8. Kui lõikes 9 ei ole sätestatud teisiti, vormistatakse kindlustusgrupi kriisilahenduse skeem kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse ja kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemiga hõlmatud tüarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjate eest vastutavate kriisilahendusasutuste ühise otsusena.

EIOPA võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c abistada kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel.

9. Kriisilahendusasutus, mis ei nõustu kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse esitatud kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemiga või arvab, et kindlustusvõtjate kollektiivsete huvide, reaalmajanduse ja finantsstabiilsuse kaitsmisega seotud põhjustel on tal vaja võtta artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja suhtes iseseisvalt kriisilahenduse meetmeid või meetmeid, mis ei ole kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemis esitatud meetmed:

a) esitab mittenõustumise või kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemist kõrvalekaldumise kohta üksikasjalikud põhjendused;

b) teatab punktis a osutatud põhjustest kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutusele ja kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemiga hõlmatud muudele kriisilahendusasutustele;

- c) teavitab kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutust ja kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemiga hõlmatud muid kriisilahendusasutusi kriisilahenduse meetmetest, mida ta kavatseb võtta.

Mittenõustumise põhjuste esitamisel võtab kriisilahendusasutus arvesse kindlustusgrupi kriisilahenduse kavasid, tema võetavate kriisilahenduse meetmete võimalikku mõju asjaomaste liikmesriikide kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele ning asjaomaste kriisilahenduse meetmete või muude meetmete võimalikku mõju kindlustusgrupi muudele osadele.

10. Kriisilahendusasutused, kes nõustuvad kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse esitatud kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemiga, võivad ilma mittenõustuvate kriisilahendusasutuste osalemiseta võtta vastu ühise otsuse kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemi kohta, mis hõlmab kindlustusgrupi ettevõtjaid kõnealuste kriisilahendusasutuste asukoha liikmesriikides.

11. Lõigetes 8 ja 10 osutatud ühiseid otsuseid ja lõike 9 kohaselt võetud kriisilahenduse meetmeid või muid meetmeid käsitatakse lõplikuna ja kriisilahendusasutused kohaldavad neid asjaomastes liikmesriikides.

12. Kriisilahendusasutused võtavad kõik käesolevas artiklis osutatud kriisilahenduse meetmed ja muud meetmed viivitamata ja olukorra kiireloomulisust arvesse võttes.

13. Kui kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemi ei rakendata, teevad kriisilahendusasutused kindlustusgrupi ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmete võtmisel tihedat koostööd kriisilahenduse kolleegiumis, et luua kõigi maksejõuetute või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävate kindlustusgrupi ettevõtjate jaoks koordineeritud kriisilahenduse strateegia.

14. Kriisilahendusasutused, kes võtavad kindlustusgrupi ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmeid, teavitavad kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid korrapäraselt ja igakülgselt võetud meetmetest ja nende rakendamise edenemisest.

Artikkel 74

Põhiemaettevõtjat hõlmav kindlustusgrupi kriisilahendus

1. Kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus, kes otsustab, et tema vastutusalasse kuuluv põhiemaettevõtja vastab artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 osutatud eeltingimustele, esitab artikli 73 lõikes 2 osutatud teabe viivitamata kindlustusgrupi järelevalvajale ja asjaomase kindlustusgrupi kriisilahenduse kolleegiumi teistele liikmetele.

Artikli 73 lõike 2 punktis c osutatud kriisilahenduse meetmed või maksejõuetusmenetluse meetmed võivad hõlmata ka artikli 73 lõike 7 kohaselt välja töötatud kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemi rakendamist, kui esineb mõni järgmistest asjaoludest:

- a) artikli 73 lõike 2 punkti c kohaselt teatatud emaaettevõtja tasandi kriisilahenduse meetmed suurendavad tõenäosust, et kindlustusgrupi teises liikmesriigis asuv ettevõtja vastab artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 sätestatud eeltingimustele;
- b) kriisilahenduse meetmed või muud emaaettevõtja tasandi meetmed üksi ei ole olukorra stabiliseerimiseks piisavad või ei anna tõenäoliselt optimaalset tulemust;
- c) kriisilahendusasutused on kindlaks teinud, et üks või mitu nende vastutusalasse kuuluvat tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjat vastab artikli 19 lõikes 1 või artikli 20 lõikes 3 osutatud eeltingimustele;
- d) kriisilahenduse meetmed või muud kindlustusgrupi tasandi meetmed on kindlustusgrupi tütarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjatele kasulikud viisil, mis muudab kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemi asjakohaseks.

2. Kui kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse poolt välja pakutud meetmed ei hõlma kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemi, teeb kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutus otsuse pärast kriisilahenduse kolleegiumi liikmetega konsulteerimist.

3. Kui kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse poolt välja pakutud meetmed hõlmavad kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemi, vormistatakse kindlustusgrupi kriisilahenduse skeem kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse ning kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemiga hõlmatud tüarettevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjate eest vastutavate kriisilahendusasutuste ühise otsusena.

EIOPA võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c abistada kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel.

4. Kriisilahendusasutus, kes ei nõustu kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse esitatud kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemiga või kaldub kõrvale või arvab, et finantsstabiilsusega seotud põhjustel on tal vaja võtta artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja suhtes iseseisvalt kriisilahenduse meetmeid, mis ei ole kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemis esitatud meetmed:

- a) esitab mittenõustumise või kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemist kõrvalekaldumise kohta üksikasjalikud põhjendused;
- b) teatab punktis a osutatud põhjustest kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutusele ja kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemiga hõlmatud muudele kriisilahendusasutustele;
- c) teavitab kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutust ja kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemiga hõlmatud muid kriisilahendusasutusi meetmetest, mida ta kavatseb võtta.

Mittenõustumise põhjuste esitamisel võtab asjaomane kriisilahendusasutus nõuetekohaselt arvesse kindlustusgrupi kriisilahenduse kavasid, tema poolt iseseisvalt võetavate kriisilahenduse meetmete võimalikku mõju asjaomaste liikmesriikide finantsstabiilsusele, eelarvevahenditele, kindlustuse tagamise skeemidele ja rahastutele ning kriisilahenduse meetmete või muude meetmete võimalikku mõju kindlustusgrupi muudele osadele.

5. Kriisilahendusasutused, kes nõustuvad kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutuse esitatud kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemiga, võivad ilma mittenõustuvate kriisilahendusasutuste osalemiseta võtta vastu ühise otsuse kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemi kohta, mis hõlmab kindlustusgrupi ettevõtjaid nende liikmesriigis.

6. Lõikes 3 või 5 osutatud ühist otsust ja lõikes 4 osutatud kriisilahenduse meetmeid käsitatakse lõplikuna ja kriisilahendusasutused kohaldavad neid asjaomastes liikmesriikides.

7. Ametiasutused võtavad kõik lõigetes 1–6 osutatud kriisilahenduse meetmed viivitamata ja olukorra kiireloomulisust arvesse võttes.

8. Kui kindlustusgrupi kriisilahenduse skeemi ei rakendata, teevad kriisilahendusasutused kindlustusgrupi ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmete võtmisel tihedat koostööd kriisilahenduse kolleegiumis, et luua kõigi mõjutatud kindlustusgrupi ettevõtjate jaoks koordineeritud kriisilahenduse strateegia.

9. Kriisilahendusasutused, kes võtavad kindlustusgrupi ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmeid, teavitavad kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid regulaarselt ja igakülgsest võetud meetmetest ja nende rakendamise edenemisest.

V JAOTIS

SUHTED KOLMANDATE RIIKIDEGA

Artikkel 75

Lepingud kolmandate riikidega

1. Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 218 võib komisjon esitada nõukogule ettepanekuid läbirääkimiste pidamiseks ühe või mitme kolmanda riigiga, et sõlmida lepingud, mis käsitlevad kriisilahendusasutuste ja asjaomase kolmanda riigi ametiasutuste vahelist koostööd, sealhulgas teabe jagamist kindlustus- või edasikindlustusandjate, kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjate ning kindlustusgruppide finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamise kohta.

2. Lõikes 1 osutatud lepingute eesmärk on tagada kriisilahendusasutuste ja asjaomase kolmanda riigi asutuste vahel menetluse ja korra kehtestamine koostöös mõne ülesande või kõigi ülesannete täitmiseks ning mõne või kõigi artiklis 79 osutatud õiguste kasutamiseks.

3. Liikmesriigid võivad lõigetes 1 ja 2 osutatud küsimustes sõlmida kolmanda riigiga kahepoolseid lepinguid, kui sellised kahepoolsed lepingud ei ole vastuolus käesoleva jaotisega, kuni asjaomase kolmanda riigiga sõlmitud lõikes 1 osutatud lepingu jõustumiseni.

Artikkel 76

Kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamine ja nendes tehtud otsuste täitmine

1. Kolmandas riigis toimuva kriisilahendusmenetluse suhtes kohaldatakse käesolevat artiklit, välja arvatud juhul kui ja kuni jõustub asjaomase kolmanda riigiga sõlmitud artikli 75 lõikes 1 osutatud rahvusvaheline leping. Käesolevat artiklit kohaldatakse ka pärast asjaomase kolmanda riigiga sõlmitud rahvusvahelise lepingu jõustumist niivõrd, kuivõrd kõnealune leping ei reguleeri kolmandas riigis toimuva kriisilahendusmenetluse tunnustamist ja selles tehtud otsuste täitmist.

2. Asjaomane kriisilahendusasutus otsustab, kas tunnustada kolmandas riigis toimuvat kriisilahendusmenetlust, mis on seotud liidu tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja liidu filiaaliga või emaettevõtjaga, ning kas selles tehtud otsused täita, välja arvatud artiklis 77 sätestatud juhtudel.

Otsuse tegemisel võetakse nõuetekohaselt arvesse iga sellise liikmesriigi huve, kus kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja või emaettevõtja tegutseb, ning eelkõige kolmandas riigis toimuva kriisilahendusmenetluse tunnustamise ja selles tehtud otsuste täitmise võimalikku mõju kindlustusgrupi muudele osadele ja nende liikmesriikide kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele.

3. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutuste pädevuses on vähemalt järgmine:

a) kasutada kriisilahendusõigusi seoses:

i) kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja või emaettevõtja varaga, mis asub nende liikmesriigis või mida reguleeritakse nende liikmesriigi õigusega;

ii) kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja õiguste või kohustistega, mis on kirjendatud nende liikmesriigis asuva kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja liidu filiaali raamatupidamises või mida reguleeritakse nende liikmesriigi õigusega või kui selliste õiguste ja kohustistega seotud nõuded on sisse nõutavad nende liikmesriigis;

b) viia lõpule, sealhulgas nõuda teiselt isikult meetmete võtmist, et viia lõpule kõnealuses liikmesriigis asutatud liidu tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide üleandmine;

c) kasutada artiklis 49, 50 või 51 sätestatud õigusi seoses käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ettevõtja mis tahes lepingupoole õigustega, kui sellised õigused on vajalikud kolmanda riigi kriisilahendusmenetlustes tehtud otsuste täitmiseks; ning

d) tunnustada mittetäidetavaks lõikes 2 osutatud ettevõtja või muu kindlustusgrupi ettevõtja õigus lepinguid lõpetada või kiirendada või mõjutada lepingulisi õigusi, kui see õigus tuleneb kriisilahenduse meetmest, mille on kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja või selliste ettevõtjate emaettevõtja või muude kindlustusgrupi ettevõtjate suhtes võtnud kas kolmanda riigi kriisilahendusasutus ise või mis on võetud muul viisil vastavalt kõnealuses riigis kriisilahenduskorda reguleerivatele õiguslikele või regulatiivsetele nõuetele, tingimusel et jätkatakse lepingust tulenevate sisuliste kohustuste, sealhulgas makse- ja tarnekohustuse täitmist ning tagatise andmist.

4. Kriisilahendusasutused võivad vajaduse korral avalikes huvides võtta emaettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme, kui asjaomase kolmanda riigi ametiasutus teeb kindlaks, et kindlustus- või edasikindlustusandja, kes on selle emaettevõtja tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja ja on kõnealuses kolmandas riigis asutatud, vastab kõnealuse kolmanda riigi õiguse kohaselt kriisilahenduse eeltingimustele. Selle võimaldamiseks tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutuste pädevuses on kasutada asjaomase emaettevõtja suhtes kõiki kriisilahendusõigusi, ning kohaldatakse artiklit 48.

5. Kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamine ja selles tehtud otsuste täitmine ei piira tavalist maksejõuetusmenetlust, mida kohaldatakse riigisisese õiguse kohaselt ning asjakohasel juhul kooskõlas käesoleva direktiiviga.

Artikkel 77

Õigus keelduda kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamisest või selles tehtud otsuste täitmisest

Kriisilahendusamet võib keelduda kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamisest või selles tehtud otsuste täitmisest vastavalt artiklile 76, kui ta leiab, et:

- a) kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusel oleks ebasoodne mõju finantsstabiilsusele selles liikmesriigis, kus asub kriisilahendusamet, või sellisel menetlusel oleks ebasoodne mõju mõne teise liikmesriigi finantsstabiilsusele;
- b) seoses kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja liidu filiaaliga on vaja iseseisvalt võtta artikli 78 kohane kriisilahenduse meede, et saavutada üks või mitu kriisilahenduse eesmärki;
- c) võlausaldajaid ei koheldaks kolmandas riigis toimivas kriisilahendusmenetluses samaväärselt kolmanda riigi võlausaldajatega, kellel on sarnased seaduslikud õigused;
- d) kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamisel või selles tehtud otsuste täitmisele pööramisel oleks oluline mõju liikmesriigi eelarvele; või
- e) sellise tunnustamise või täitmisele pööramise õiguslikud tagajärjed oleksid vastuolus riigisisese õigusega.

Artikkel 78

Kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjate liidu filiaalide kriisilahendus

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametustel on vajalikud õigused, et tegutseda seoses kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja liidu filiaaliga, mille suhtes ei kohaldata ühtegi kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust või kohaldatakse kolmanda riigi menetlust ja esineb üks artiklis 77 osutatud asjaoludest.

Liikmesriigid tagavad, et selliste õiguste kasutamisel kohaldatakse artiklit 48.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametused võivad kasutada lõikes 1 nõutud õigusi juhul, kui kriisilahendusametuse arvates on meetme võtmine vajalik tulenevalt avalikust huvist ning täidetud on üks või mitu järgmist tingimust:

- a) kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja liidu filiaal ei vasta enam või tõenäoliselt ei vasta riigisisese õiguse kohastele tegevusloa andmise ja tegutsemise tingimustele kõnealuses liikmesriigis ning puudub väljavaade, et mis tahes erasektori, järelevalvealane või asjaomase kolmanda riigi meede taastaks filiaali tingimustele vastavuse või hoiaks maksejõuetuse ära mõistliku aja jooksul;
- b) kriisilahendusamet leiab, et kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja ei suuda või ei soovi või tõenäoliselt ei suuda täita oma kohustusi liidu võlausaldajate ees või kohustusi, mis on loodud või raamatupidamises kirjendatud filiaali kaudu, näiteks kindlustusvõtjatele või soodustatud isikutele tehtavaid makseid, kui need muutuvad sissenõutavaks, ning kriisilahendusamet on veendunud, et kõnealuse kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes ei ole algatatud või ei algatata mõistliku aja jooksul kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust ega maksejõuetusmenetlust;
- c) asjaomane kolmanda riigi ametiasutus on algatanud kolmandas riigis toimuva kriisilahendusmenetluse seoses kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjaga või on teatanud kriisilahendusametusele kavatsusest selline menetlus algatada.

3. Kui kriisilahendusamet võtab seoses kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja liidu filiaaliga iseseisvalt meetme, lähtub ta kriisilahenduse eesmärkidest ja võtab meetme vastavalt järgmistele põhimõtetele ja nõuetele, kui need on asjakohased:

- a) artiklis 22 sätestatud põhimõtted;
- b) nõuded seoses III jaotise II peatükis sätestatud kriisilahenduse vahendite rakendamisega.

Artikkel 79

Koostöö kolmandate riikide ametiasutustega

1. Kolmanda riigiga tehtava koostöö suhtes kohaldatakse käesolevat artiklit, välja arvatud juhul kui ja kuni jõustub asjaomase kolmanda riigiga sõlmitud artikli 75 lõikes 1 osutatud rahvusvaheline leping. Seda kohaldatakse ka pärast sellise rahvusvahelise lepingu jõustumist niivõrd, kuivõrd kõnealune leping ei reguleeri käesoleva artikli eset.
2. EIOPA võib sõlmida mittesiduva koostööalase raamkokkuleppe asjaomaste kolmandate riikide ametiasutustega. Koostööalaste raamkokkulepetega kehtestatakse osalevate ametiasutuste vahel menetlus ja kord vajaliku teabe vahetamiseks ja koostööks mõne järgmise ülesande või kõigi järgmiste ülesannete täitmisel ning mõne järgmise õiguse või kõigi järgmiste õiguste kasutamisel seoses kindlustus- või edasikindlustusandjate või kindlustusgruppidega:
 - a) kriisilahenduse kavade väljatöötamine vastavalt artiklitele 9–12 ning asjaomaste kolmandate riikide õiguse sarnastele nõuetele;
 - b) kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustusandjate ja kindlustusgruppide kriisilahenduskõlblikkuse hindamine vastavalt artiklitele 13 ja 14 ning asjaomase kolmanda riigi õiguse sarnastele nõuetele;
 - c) kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega tegelemise või nende kõrvaldamise õiguse kasutamine vastavalt artiklitele 15 ja 16 ning sarnaste õiguste kasutamine vastavalt asjaomase kolmanda riigi õigusele;
 - d) ennetavate meetmete rakendamine vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artiklile 141 ja sarnaste õiguste kasutamine vastavalt asjaomase kolmanda riigi õigusele;
 - e) kriisilahenduse vahendite rakendamise ja õiguste kasutamine ning asjaomase kolmanda riigi ametiasutuse poolt kasutatavate sarnaste õiguste kasutamine.
3. Järelevalve- või kriisilahendusasutused võivad asjakohasel juhul sõlmida kolmandate riikide asjaomaste asutustega koostöökokkuleppeid kooskõlas lõikes 2 osutatud EIOPA raamkokkulepetega.
4. Liikmesriigid teavitavad EIOPAt kõigist koostöökokkulepetest, mille kriisilahendusasutused ja järelevalveasutused on sõlminud vastavalt käesolevale artiklile.

Artikkel 80

Konfidentsiaalse teabe vahetamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused, järelevalveasutused ja pädevad ministeeriumid vahetavad konfidentsiaalset teavet, sealhulgas ennetavaid finantsseisundi taastamise kavasid, asjaomase kolmanda riigi ametiasutustega üksnes juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - a) kõnealuste kolmanda riigi ametiasutuste suhtes kehtivad ametisaladuse hoidmise nõuded ja standardid, mida kõik asjaomased ametiasutused peavad vähemalt samaväärseks artiklis 66 sätestatuga;
 - b) teavet on asjaomase kolmanda riigi ametiasutustel vaja selleks, et täita oma riigisisese õiguse kohaseid kriisilahendusülesandeid, mis on võrreldavad käesoleva direktiivi kohaste ülesannetega ja mida kooskõlas punktiga a ei kasutata ühelgi teisel eesmärgil.

Kui teabevahetus puudutab isikuandmeid, reguleeritakse punkti a kohaldamisel isikuandmete töötlemist ja edastamist kolmanda riigi ametiasutustele kohaldatava liidu ja riigisisese andmekaitseõigusega.

2. Kui konfidentsiaalne teave pärineb teisest liikmesriigist, ei avalda kriisilahendusasutused, järelevalveasutused ega pädevad ministriumid kõnealust teavet asjaomastele kolmanda riigi ametiasutustele, välja arvatud juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

- a) selle liikmesriigi asjaomane asutus, kust teave pärineb (edaspidi „päritoluasutus“), on avaldamisega nõus;
- b) teave avaldatakse üksnes päritoluasutuse poolt lubatud eesmärgil.

Artikkel 81

Rahastud

1. Iga liikmesriik loob ühe või mitu rahastut tagamaks, et kriisilahendusasutuse käsutuses on piisavad rahalised vahendid, mille ta saab kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandjalt ning kõnealuse liikmesriigi territooriumil asuvatelt kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjate liidu filiaalidelt ennetavalt kogutavate või nende poolt tagantjärele makstavate osamaksete kaudu või nende osamaksete kombinatsiooni kaudu, et katta vähemalt artikli 57 kohaselt vahe ulatuses hüvitise maksmine aktsionäridele, kindlustusvõtjatele, soodustatud isikutele, nõude esitajatele või muudele võlausaldajatele.

Liikmesriigid võivad ette näha võimaluse kasutada esimeses lõigus osutatud rahastuid ka kriisilahenduse vahendite kasutamiseks seotud muude kulude katmiseks, kui rahastute kasutamine on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks.

Liikmesriigid võivad kasutada oma rahastute puhul sama haldusstruktuuri kui kindlustuse tagamise skeemide puhul, võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 883/2004 ⁽²⁶⁾.

- 2. Liikmesriigid tagavad, et rahastute kasutamine on kooskõlas artiklis 22 sätestatud põhimõtetega.
- 3. Kui kriisilahendusmenetluses olev kindlustus- või edasikindlustusandja tegutseb liidus asutamisoiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel, kasutatakse selle liikmesriigi asjakohast rahastut, kus kindlustus- või edasikindlustusandjal on tegevusloa, et maksta aktsionäridele, kindlustusvõtjatele, soodustatud isikutele, nõude esitajatele või muudele võlausaldajatele hüvitist kooskõlas artikliga 57.
- 4. Liikmesriigid teavitavad komisjoni ja EIOPAt loodud rahastust.

VI JAOTIS

KARISTUSED

Artikkel 82

Halduskaristused ja muud haldusmeetmed

1. Ilma et see piiraks kriisilahendusasutuste ja järelevalveasutuste käesolevas direktiivis ja direktiivis 2009/138/EÜ sätestatud õigusi ja liikmesriikide õigust näha ette ja määrata kriminaalkaristusi, sätestavad liikmesriigid õigusnormid halduskaristuste ja muude haldusmeetmete kohta, mis on kohaldatavad juhul, kui käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud riigisiseseid õigusakte ei järgita, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks.

Liikmesriigid, kes otsustavad õigusrikkumiste puhul, mille suhtes kohaldatakse riigisisest kriminaalõigust, mitte sätestada halduskaristusi või muid haldusmeetmeid, edastavad komisjonile asjakohased kriminaalõiguse sätted.

Kehtestatud halduskaristused ja muud haldusmeetmed peavad olema mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

⁽²⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, 30.4.2004, lk 1).

2. Liikmesriigid tagavad, et rikkumise korral võib vastavalt riigisisese õiguses sätestatud tingimustele kohaldada halduskaristusi või muid haldusmeetmeid haldus-, juht- või järelevalveorgani liikmete suhtes ning teiste füüsiliste isikute suhtes, kes riigisisese õiguse kohaselt on õigusrikkumise eest vastutavad.

3. Käesolevas direktiivis ette nähtud halduskaristuste määramise ja muude haldusmeetmete võtmise õigus antakse kriisilahendusasutustele või järelevalveasutustele, olenevalt rikkumise liigist. Kriisilahendusasutustel ja järelevalveasutustel on kõik teabe kogumise ja uurimise korraldamise õigused, mis on vajalikud nende vastavate ülesannete täitmiseks. Halduskaristuste määramise või muude haldusmeetmete võtmise õiguse kasutamisel teevad kriisilahendusasutused ja järelevalveasutused tihedat koostööd, tagamaks, et halduskaristused või muud haldusmeetmed annaksid soovitud tulemuse, ning koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.

4. Kriisilahendusasutused ja järelevalveasutused kasutavad kooskõlas käesoleva direktiivi ja riigisisese õigusega oma halduspädevust määrata karistusi ja võtta muid haldusmeetmeid mis tahes järgmisel viisil:

- a) vahetult;
- b) koostöös teiste asutustega;
- c) delegeerides küsimuse teistele asutustele oma vastutusalas;
- d) pöördudes pädevate õigusasutuste poole.

5. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva jaotise alusel kriisilahendusasutuste ja järelevalveasutuste tehtud otsuste peale saab esitada kaebuse.

Artikkel 83

Halduskaristusi ja muid haldusmeetmeid käsitlevad erisätted

1. Liikmesriigid tagavad, et nende õigus- ja haldusnormidega on ette nähtud halduskaristused ja muud haldusmeetmed vähemalt seoses järgmisega:

- a) rikutakse artiklit 5 või 7, sest ei koostata, hallata ega ajakohastata ennetavat finantsseisundi taastamise kava ega kindlustusgrupi ennetavat finantsseisundi taastamise kava;
- b) rikutakse artiklit 12, sest ei esitata kogu teavet, mida on vaja kriisilahenduse kavade koostamiseks;
- c) rikutakse artikli 63 lõiget 1, sest artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja haldus-, juht- või järelevalveorgan ei teavita järelevalveasutust, kui kõnealune ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud juhtudel hõlmavad halduskaristused ja muud haldusmeetmed, mida võib kohaldada, vähemalt järgmist:

- a) avalik teadaanne, milles on märgitud õigusrikkumise eest vastutav füüsiline isik, artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja, põhiemaettevõtja või muu juriidiline isik ning õigusrikkumise olemus;
- b) ettekirjutus, millega nõutakse, et vastutav füüsiline või juriidiline isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;

- c) artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja haldus-, juht- või järelevalveorgani või kõrgema juhtkonna liikme või mõne muu vastutava füüsilise isiku suhtes kehtestatav ajutine keeld täita ametikohustusi artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtjas;
- d) juriidilise isiku puhul haldustrahv, mis moodustab kuni 10 % kõnealuse juriidilise isiku aastasest kogukäibest eelneval majandusaastal;
- e) füüsilise isiku puhul haldustrahv kuni 5 000 000 eurot või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, vastav summa omavääringus 28. jaanuari 2025. aasta seisuga;
- f) haldustrahv, mis vastab kuni kahekordsele õigusrikkumisest saadud kasule, kui sellist kasu on võimalik kindlaks määrata.

Kui esimese lõigu punkti d kohaldamisel on juriidiline isik emasettevõtja tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja, on asjaomane käive selline aastane kogukäive, mis tuleneb põhiemasettevõtja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruandest eelneval majandusaastal.

Artikkel 84

Halduskaristuste ja muude haldusmeetmete avaldamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused ja järelevalveasutused avaldavad oma ametlikul veebisaidil vähemalt kõik halduskaristused ja muud haldusmeetmed, mille nad on määranud või võtnud käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud riigisiseste sätete rikkumise eest, kui selliste halduskaristuste või muude haldusmeetmete peale ei ole esitatud kaebust või kui kaebeõigus on ammendatud. Selline avaldamine toimub viivitamata pärast seda, kui füüsilist või juriidilist isikut on vastavast halduskaristusest või muust haldusmeetmest teavitatud. Avaldatakse ka teave õigusrikkumise liigi ja laadi kohta ning selle füüsilise või juriidilise isiku nimi, kellele halduskaristus määratakse või kelle suhtes muu haldusmeede võetakse.

Kui liikmesriigid lubavad avaldada teavet selliste halduskaristuste ja muude haldusmeetmete kohta, mille suhtes on esitatud kaebus, avaldavad kriisilahendusasutused ja järelevalveasutused viivitamata oma ametlikul veebisaidil ka teabe kaebuse seisu ja tulemuse kohta.

2. Kui kriisilahendusasutus või järelevalveasutus leiab, et juriidilise isiku nime või füüsilise isiku nime või isikuandmete avaldamine on ebaproportsionaalne, tuginedes selliste andmete avaldamise proportsionaalsuse hindamisele igal üksikjuhul eraldi, või kui avaldamine ohustaks finantsturgude stabiilsust või käimasolevat uurimist, siis toimib kriisilahendusasutus või järelevalveasutus ühel järgmisel viisil:

- a) lükkab halduskaristuse määramise või muu haldusmeetme võtmise otsuse avaldamise edasi, kuni vastava edasilükkamise põhjused lakkavad olemast;
- b) avaldab halduskaristuse määramise või muu haldusmeetme võtmise otsuse anonümiseeritud kooskõlas riigisisese õigusega, kui selline anonümiseeritud avaldamine tagab asjaomaste isikuandmete tulemusliku kaitse;
- c) ei avalda halduskaristuse määramise või muude haldusmeetmete võtmise otsust, kui kriisilahendusasutus või järelevalveasutus on arvamusel, et avaldamine punkti a või b kohaselt oleks ebapiisav, et tagada üks järgmistest:
 - i) finantsturgude stabiilsust ei ohustata;
 - ii) selliste andmete avaldamine on proportsionaalne meetmega, mida peetakse vähemoluliseks.

Kriisilahendusasutused ja järelevalveasutused tagavad, et käesoleva artikli kohaselt avaldatud andmed on nende ametlikul veebisaidil kättesaadavad vähemalt viie aasta jooksul. Avaldatud teabes sisalduvaid isikuandmeid hoitakse kriisilahendusasutuse või järelevalveasutuse ametlikul veebisaidil ainult nii kaua, kui on kohaldatavate andmekaitsereeglite kohaselt vajalik.

Artikkel 85

EIOPA keskse andmebaasi haldamine

1. Võttes arvesse artiklis 66 osutatud ametisaladuse hoidmise nõudeid, teavitavad kriisilahendusasutused ja järelevalveasutused EIOPAt kõikidest nende poolt artikli 83 alusel määratud halduskaristustest ja võetud muudest haldusmeetmetest ning annavad teavet esitatud kaebuse seisu ja tulemuse kohta.

EIOPA haldab ja ajakohastab talle kriisilahendusasutuste poolt teatatud karistuste ja muude haldusmeetmete keskset andmebaasi, mis on ette nähtud üksnes kõnealuste kriisilahendusasutuste vahelise teabevahetuse võimaldamiseks ja kättesaadav üksnes kõnealustele kriisilahendusasutustele.

EIOPA haldab ja ajakohastab talle järelevalveasutuste poolt teatatud karistuste ja muude haldusmeetmete keskset andmebaasi, mis on ette nähtud üksnes kõnealuste järelevalveasutuste vahelise teabevahetuse võimaldamiseks ja kättesaadav üksnes kõnealustele järelevalveasutustele.

2. EIOPA haldab ja ajakohastab veebilehte, kus on esitatud järgmine teave või lingid järgmisele teabele:

- a) karistused, mille iga kriisilahendusasutus on avaldanud;
- b) karistused, mille iga järelevalveasutus on artikli 84 kohaselt avaldanud;
- c) ajavahemik, mille kohta iga liikmesriik karistused avaldab.

Artikkel 86

Karistuste tulemuslik kohaldamine ja karistuste määramise õiguse kasutamine järelevalveasutuse ja kriisilahendusasutuse poolt

Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuste või muude haldusmeetmete liigi ja haldustrahvide suuruse kindlaksmääramisel võtavad järelevalveasutused ja kriisilahendusasutused arvesse kõiki olulisi asjaolusid, sealhulgas asjakohasel juhul järgmist:

- a) õigusrikkumise raskus ja kestus;
- b) vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;
- c) vastutava füüsilise või juriidilise isiku finantsseisundi tugevus;
- d) vastutava füüsilise või juriidilise isiku saadud kasu või välditud kahju suurus, kui sellist kasu või kahju on võimalik kindlaks määrata;
- e) kolmandatele isikutele, sealhulgas kindlustusvõtjatele õigusrikkumisega tekitatud kahju, kui seda kahju on võimalik kindlaks määrata;
- f) vastutava füüsilise või juriidilise isiku ning järelevalveasutuse ja kriisilahendusasutuse koostöö tase;
- g) vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad õigusrikkumised.

Esimese lõigu punkti c kohaldamisel kuuluvad füüsilise või juriidilise isiku finantsseisundi tugevuse näitajate hulka vastutava juriidilise isiku kogukäive või vastutava füüsilise isiku aastasissetulek.

VII JAOTIS

DIREKTIIVIDE 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL, (EL) 2017/1132 NING MÄÄRUSTE (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 JA (EL) 2017/1129 MUUTMINE

Artikkel 87

Direktiivi 2002/47/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/47/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Käesoleva direktiivi artikleid 4–7 ei kohaldata piirangute suhtes, mis puudutavad finantstagatiskokkulepete täitmisele pööramist, piirangute suhtes, mis puudutavad pandiõigusel põhineva finantstagatiskokkuleppe mõju, ega lõpetamisel toimuvat tasaarveldust või tasaarvestust käsitlevate sätete suhtes, mida kohaldatakse kooskõlas Euroopa

Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (*) IV jaotise V või VI peatükiga või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/23 (**) V jaotise III peatüki 3. jao või IV peatükiga või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1 (***) III jaotise III peatüki 4. jao või IV peatükiga, ega piirangute suhtes, mis kehtestatakse liikmesriigi õiguse kohaselt antud sarnaste õigustega, et hõlbustada käesoleva artikli lõike 2 punktis d osutatud mis tahes sellise ettevõtja korrapärasest kriisilahendusest, mille suhtes kohaldatakse kaitsemeetmeid, mis on vähemalt samaväärsed direktiivi 2014/59/EL IV jaotise VII peatükis ja määruse (EL) 2021/23 V jaotise V peatükis sätestatud kaitsemeetmetega.

- (*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsstabiilsuse taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).
- (**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2020. aasta määrus (EL) 2021/23 kesksete vastaspoolte finantsstabiilsuse taastamise ja kriisilahenduse raamistiku kohta ning millega muudetakse määruseid (EL) nr 1095/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 600/2014, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2015/2365 ning direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 (ELT L 22, 22.1.2021, lk 1).
- (***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2024. aasta direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsstabiilsuse taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

2) Artikkel 9a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9a

Direktiivid 2008/48/EÜ ja 2014/59/EL, määrus (EL) 2021/23 ja direktiiv (EL) 2025/1

Käesolev direktiiv ei piira direktiivide 2008/48/EÜ ja 2014/59/EL, määruse (EL) 2021/23 ja direktiivi (EL) 2025/1 kohaldamist.“

Artikkel 88

Direktiivi 2004/25/EÜ muutmine

Direktiivi 2004/25/EÜ artikli 4 lõike 5 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artikli 5 lõiget 1 ei kohaldata juhul, kui rakendatakse kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (*) IV jaotises, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/23 (**) V jaotises või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1 (***) III jaotises.

- (*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse finantsinstitutsioonide finantsstabiilsuse taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).
- (**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2020. aasta määrus (EL) 2021/23 kesksete vastaspoolte finantsstabiilsuse taastamise ja kriisilahenduse raamistiku kohta ning millega muudetakse määruseid (EL) nr 1095/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 600/2014, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2015/2365 ning direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 (ELT L 22, 22.1.2021, lk 1).
- (***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2024. aasta direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsstabiilsuse taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

Artikkel 89

Direktiivi 2007/36/EÜ muutmine

Direktiivi 2007/36/EÜ artikli 1 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata juhul, kui rakendatakse kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (*) IV jaotises, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/23 (**) V jaotises või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1 (***) III jaotises.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2020. aasta määrus (EL) 2021/23 kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku kohta ning millega muudetakse määruseid (EL) nr 1095/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 600/2014, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2015/2365 ning direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 (ELT L 22, 22.1.2021, lk 1).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2024. aasta direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

Artikkel 90

Direktiivi 2014/59/EL muutmine

Direktiivi 2014/59/EL muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõikesse 1 lisatakse järgmised punktid:

„110) „kindlustusvaldkonna kriisilahendusasutus“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1 (*) artikli 2 punktis 12 määratletud kriisilahendusasutus;

111) „kindlustusvaldkonna järelevalveasutus“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ (**) artikli 13 punktis 10 määratletud järelevalveasutus;

112) „finantskonglomeraat“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ (***) artikli 2 punktis 14 määratletud finantskonglomeraat.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2024. aasta direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediitiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).“

2) Artikli 7 lõikesse 3 lisatakse järgmine punkt:

„e) kui konsolideerimisgrupp tervikuna on finantskonglomeraat või konsolideerimisgruppi kuuluv finantsinstitutsioon kuulub finantskonglomeraati, siis asjaomase kindlustusvaldkonna kriisilahendusasutusele ja kindlustusvaldkonna järelevalveasutusele.“

3) Artiklisse 14 lisatakse järgmine lõige:

„3. Kui finantsinstitutsioon või ettevõtja või konsolideerimisgrupp on finantskonglomeraat või kuulub finantskonglomeraati, edastab kriisilahendusasutus või konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus kriisilahenduse kavad või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavad ka asjaomasele kindlustusvaldkonna kriisilahendusasutusele ja kindlustusvaldkonna järelevalveasutusele.“

4) Artikli 81 lõikesse 3 lisatakse järgmine punkt:

„l) kui finantsinstitutsioon või ettevõtja kuulub finantskonglomeraati, siis asjaomased kindlustusvaldkonna järelevalveasutused ja kindlustusvaldkonna kriisilahendusasutused.“

5) Artikli 83 lõikesse 2 lisatakse järgmine punkt:

„l) kui kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon kuulub finantskonglomeraati, siis asjaomased kindlustusvaldkonna järelevalveasutused ja kindlustusvaldkonna kriisilahendusasutused.“

6) Artikli 84 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„n) kindlustusvaldkonna järelevalveasutused ja kindlustusvaldkonna kriisilahendusasutused, keda on teavitatud käesoleva peatüki alusel.“

7) Artiklisse 88 lisatakse järgmine lõige:

„3a. Kui finantsinstitutsioon või ettevõtja või konsolideerimisgrupp on finantskonglomeraat või kuulub finantskonglomeraati, kutsutakse asjaomased kindlustusvaldkonna kriisilahendusasutused osalema kriisilahenduse kolleegiumis vaatlejatena, tingimusel et nende asutuste suhtes kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid, mis on konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse hinnangul samaväärsed artiklis 90 sätestatud nõuetega.“

Artikkel 91

Direktiivi (EL) 2017/1132 muutmine

Direktiivi (EL) 2017/1132 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 84 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artiklit 49, artikli 58 lõiget 1, artikli 68 lõikeid 1, 2 ja 3, artikli 70 lõike 2 esimest lõiku ning artikleid 72–75, 79, 80 ja 81 ei kohaldata juhul, kui rakendatakse kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (*) IV jaotises, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/23 (**) V jaotises või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1 (***) III jaotises.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2020. aasta määrus (EL) 2021/23 keskmise vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku kohta ning millega muudetakse määruseid (EL) nr 1095/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 600/2014, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2015/2365 ning direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 (ELT L 22, 22.1.2021, lk 1).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2024. aasta direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

2) Artiklit 86a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) äriühingu suhtes rakendatakse kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda, mis on sätestatud direktiivi 2014/59/EL IV jaotises, määruse (EL) 2021/23 V jaotises või direktiivi (EL) 2025/1 III jaotises.“;

b) lõike 4 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 101, määruse (EL) 2021/23 artikli 2 punktis 48 või direktiivi (EL) 2025/1 artikli 2 punktis 79 määratletud kriisiennetusmeetmed.“

3) Artikli 87 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevat peatükki ei kohaldata äriühingute suhtes, kelle suhtes rakendatakse kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda, mis on sätestatud direktiivi 2014/59/EL IV jaotises, määruse (EL) 2021/23 V jaotises või direktiivi (EL) 2025/1 III jaotises.“

4) Artiklit 120 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 4 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) äriühingu suhtes rakendatakse kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda, mis on sätestatud direktiivi 2014/59/EL IV jaotises, määruse (EL) 2021/23 V jaotises või direktiivi (EL) 2025/1 III jaotises.“;

b) lõike 5 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 101, määruse (EL) 2021/23 artikli 2 punktis 48 või direktiivi (EL) 2025/1 artikli 2 punktis 79 määratletud kriisiennetusmeetmed.“

5) Artiklit 160a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 4 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) äriühingu suhtes rakendatakse kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda, mis on sätestatud direktiivi 2014/59/EL IV jaotises, määruse (EL) 2021/23 V jaotises või direktiivi (EL) 2025/1 III jaotises.“;

b) lõike 5 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 101, määruse (EL) 2021/23 artikli 2 punktis 48 või direktiivi (EL) 2025/1 artikli 2 punktis 79 määratletud kriisiennetusmeetmed.“

Artikkel 92

Määruse (EL) nr 1094/2010 muutmine

Määrust (EL) nr 1094/2010 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 4 punkti 2 alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 10 määratletud järelevalveasutused, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1 (*) artikli 2 punktis 12 määratletud kriisilahendusasutused ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/2341 (**) artikli 6 punktis 8 määratletud ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2016/97 (***) osutatud pädevad asutused;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2024. aasta direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/2341 töandja kogumispensioni asutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 354, 23.12.2016, lk 37).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. jaanuari 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/97, mis käsitleb kindlustustoodete turustamist (ELT L 26, 2.2.2016, lk 19).“

2) Artikli 40 lõikesse 6 lisatakse järgmine lõik:

„Direktiivi (EL) 2025/1 kohaldamisalas tegutsemisel võib lõike 1 punktis b osutatud järelevalvenõukogu liikmel olla asjakohasel juhul kaasas iga liikmesriigi kriisilahendusasutuse esindaja, kellel ei ole hääleõigust.“

Artikkel 93

Määruse (EL) nr 648/2012 muutmine

Määruse (EL) nr 648/2012 artikli 81 lõike 3 esimesse lõiku lisatakse järgmine punkt:

„s) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1 (*) artikli 3 kohaselt määratud kriisilahendusasutused.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2024. aasta direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

Artikkel 94

Määruse (EL) nr 806/2014 muutmine

Määruse (EL) nr 806/2014 artikli 88 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Käesolev artikkel ei takista kriisilahendusnõukogu, nõukogu, komisjoni, EKPd, liikmesriikide kriisilahendusasutusi ega liikmesriikide pädevaid asutusi, sealhulgas nende töötajaid ja eksperte, jagamast kriisilahenduse meetme kavandamise või rakendamise eesmärgil teavet omavahel ning pädevate ministeeriumide, keskpankade, hoiuste tagamise skeemide, investeringute kaitseskeemide, tavalise maksejõuetusmenetluse eest vastutavate ametiasutuste, kindlustusvaldkonna kriisilahendusasutuste, kindlustusvaldkonna järelevalveasutuste, mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusasutuste ja pädevate asutuste, Euroopa Pangandusjärelevalve või käesoleva määruse artikli 33 kohaselt kolmandate riikide asutustega, kes täidavad kriisilahendusasutustega sarnaseid ülesandeid, või, järgides rangeid ametisaladuse nõudeid, võimaliku omandajaga.“

Artikkel 95

Määruse (EL) 2017/1129 muutmine

Määruse (EL) 2017/1129 artikli 1 lõike 5 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) väärtpaberid, mis saadakse muude väärtpaberite, omavahendite või kõlblike kohustuste vahetamisest või asendamisest kriisilahendusasutuse poolt, kes kasutab talle direktiivi 2014/59/EL artikli 53 lõikega 2, artikli 59 lõikega 2 või artikli 63 lõikega 1 või 2 antud volitusi või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1 (*) artikli 39 lõikega 2 või artikli 42 lõikega 1 või 2 antud volitusi;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2024. aasta direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

VIII JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 96

EIOPA kriisilahenduskomitee

1. EIOPA moodustab määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 41 kohaselt alalise sisekomitee, kes valmistab ette nimetatud määruse artiklis 44 osutatud EIOPA otsused, sealhulgas otsused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõude kohta, mis puudutavad ülesandeid, mis kriisilahendusasutustele on antud käesoleva direktiivi kohaselt. Kõnealusesse sisekomiteesse kuuluvad käesoleva direktiivi artiklis 3 osutatud kriisilahendusasutused.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamisel teeb EIOPA määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artikli 54 alusel asutatud Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee raames koostööd Euroopa Pangandusjärelevalve ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega.

3. Käesoleva direktiivi kohaldamisel tagab EIOPA kriisilahenduskomitee ja teiste määruses (EL) nr 1094/2010 osutatud ülesannete struktuurilise eraldatuse. Kriisilahenduskomitee toetab kriisilahenduse kavade väljatöötamist ja kooskõlastamist ning töötab välja meetodid käesoleva direktiivi artikli 1 lõikes 1 osutatud maksejõuetute ettevõtjate kriisilahendusmenetluseks.

Artikkel 97

Koostöö EIOPAg

1. Liikmesriigid tagavad, et järelevalve- ja kriisilahendusasutused teevad kooskõlas määrusega (EL) nr 1094/2010 käesoleva direktiivi kohaldamisel koostööd EIOPAg.

2. Liikmesriigid tagavad, et järelevalve- ja kriisilahendusasutused edastavad EIOPA-le viivitamata kogu teabe, mis on vajalik tema ülesannete täitmiseks vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 35.

Artikkel 98

Kindlustuse tagamise skeemid

Komisjon esitab hiljemalt 29. jaanuariks 2027 pärast EIOPAg konsulteerimist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse kindlustuse tagamise skeemide ühiste miinimumstandardite asjakohasust liidus. Aruandes tehakse vähemalt järgmist:

- a) hinnatakse kindlustuse tagamise skeemide hetkeolukorda liikmesriikides (hõlmavuse tase, hõlmatud kindlustusliigid, skeemi kohaldamise tingivad asjaolud);
- b) arutatakse poliitikavalikuid, sealhulgas erinevaid poliitikavalikuid, nagu kindlustuse tagamise skeemide kasutamine kindlustuslepingute jätkamiseks või likvideerimiseks, võttes seejuures nõuetekohaselt arvesse kindlustustoodete erinevusi eri liikmesriikides;
- c) hinnatakse vajadust kehtestada ja asjakohasel juhul kirjeldada vajalikke samme, et kehtestada kogu liidus kindlustuse tagamise skeemide jaoks miinimumtase.

Kui see on asjakohane, lisatakse aruandele seadusandlik ettepanek.

Artikkel 99

Läbivaatamine

Komisjon esitab hiljemalt 29. jaanuariks 2030 pärast EIOPAg konsulteerimist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta. Eelkõige tehakse aruandes järgmist:

- a) hinnatakse, kas ja mil määral on saavutatud käesoleva direktiivi eesmärgid seoses siseturu toimimise ja liidu finantssüsteemi tugevdamisega, võttes arvesse turu ja majanduse arengut;
- b) hinnatakse kriisilahenduse rahastute hetkeseisu;
- c) hinnatakse vajadust kehtestada ja asjakohasel juhul kirjeldada meetmeid, mis on vajalikud minimaalsete ühtlustatud määratluste kehtestamiseks hõlmatud kindlustuslepingute ning kõlblike nõude esitajate ja kindlustuslepingute tasandil;
- d) analüüsitakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning krediidasutuste järelevalve või kriisilahenduse valdkonnas pädevate asutuste vahelise teabevahetuse kogemusi, kui artikli 1 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja kuulub finantskonglomeraati;
- e) hinnatakse, kas ja millistel eeltingimustel on teostatav võimaldada finantskonglomeraatidel koostada kogu konglomeraadi jaoks ühtne (ennetav) kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise kava ja võimaldada kriisilahendusasutustel koostada kogu finantskonglomeraadi jaoks ühtne kindlustusgrupi kriisilahenduse kava;

f) analüüsitakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate kriisiohjeraamistiku edasise ühtlustamise eeliseid.

Kui see on asjakohane, lisatakse aruandele seadusandlik ettepanek.

Artikkel 100

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi artiklite 1–91 ning 96 ja 97 järgimiseks vajalikud normid hiljemalt 29. jaanuariks 2027. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid norme alates 30. jaanuarist 2027.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste normide teksti.

Artikkel 101

Jõustumine ja kohaldamine

1. Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

2. Artikleid 92–95 kohaldatakse alates 30. jaanuarist 2027.

Artikkel 102

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 27. november 2024

Euroopa Parlamendi nimel
eesistuja
R. METSOLA

Nõukogu nimel
eesistuja
BÓKA J.

LISA

Kriisilahenduskõlblikkuse mõõtmised

Kriisilahenduskõlblikkuse hindamisel analüüsivad kriisilahendusasutused ja kindlustusgrupi tasandi kriisilahendusasutused, võttes arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja laadi, ulatust ja keerukust, järgmisi mõõtmiseid:

1. Tegevuse järjepidevus

- a) Mil määral on kindlaks tehtud kõik asjakohased sisemised ja välised, finants- ja tegevusalased vastastikused sõltuvused, viidates kõigile asjaomastele teenustele, rollidele, sealhulgas töötajatele, ning mis on määratletud juriidiliste isikute, kriitiliste funktsioonide, põhiariliinide ja nendega seotud lepinguliste korralduste kaupa.
- b) Mil määral on kehtestatud asjakohane tegevuskord, et tagada kriitiliste funktsioonide säilitamiseks vajalike asjakohaste teenuste järjepidevus, ning selliste põhiariliinide järjepidevus, mis on vajalikud kriisilahenduse meetme tulemuslikuks rakendamiseks ja sellest tulenevaks restruktureerimiseks, eelkõige hõlbustades varade, õiguste või kohustuste, rollide ja töötajate võimalikku üleandmist.
- c) Mil määral on põhjalikult hinnatud riske tegevuse järjepidevusele kriisilahenduses, sealhulgas kvalitatiivset ja kvantitatiivset teavet, mis võimaldab kindlaks teha asjaomaste teenuste kriitilisuse, sealhulgas asjaomaste teenuste katkemise või lõpetamise mõju kriisilahendusele ja nende asendatavuse.
- d) Mil määral on tegevuse järjepidevust ohustavaid riske tulemuslikult maandatud ja kas on kehtestatud meetmed kriisilahenduseks valmisoleku parandamiseks, sealhulgas seoses järjepidevuse tagamisega väliste kolmandatest isikutest asjaomaste teenuste osutajatega.

2. Juurdepääs finantsturutaristutele

Mil määral on kindlustus- või edasikindlustusandjad või grupid kehtestanud vajalikud protsessid ja korra, et säilitada enne kriisilahendust, selle ajal ja pärast seda juurdepääs finantsturutaristutele ning vahendajate pakutavatele makse-, kliiring-, arveldus- ja hoidmisteenustele.

3. Eraldatavus

- a) Mil määral on kindlustus- või edasikindlustusandjad või grupid kindlaks teinud põhjendamatut keerukuse allikad oma struktuuris ja infosüsteemides, mis kujutavad endast riski kriisilahenduse meetme rakendamisele, ja neid vähendanud ning vajaduse korral need kõrvaldanud, eelkõige eesmärgiga hõlbustada kriitiliste funktsioonide ja põhiariliinide eraldamist ja üleandmist.
- b) Mil määral on ülevõtja või ostja kindlustus- või edasikindlustusandja portfelli või äritegevuse jaoks kättesaadav.

4. Kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime

- a) Mil määral on olemas kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime ning hinnang selle kohta, kas selline suutlikkus on piisav kriisilahenduse kava rakendamiseks, sealhulgas kindlustuse tagamise skeemide või rahastute kättesaadavus ja usaldusväärsus, et kahjumikatmisvõime omanik suudab kahjumit katta.
- b) Mil määral on olemas piisav kord kriisilahendusmeetmete piiriülese tunnustamise ja tulemuslikkuse tagamiseks.
- c) Mil määral on olemas asjakohane juhtimiskord, siseprotsessid ja juhtimisinfosüsteemid, et toetada allahindamise või konverteerimise operatiivset teostamist, sealhulgas portfellide üleandmist.

5. Likviidsus ja rahastamine kriisilahenduse ajal

- a) Mil määral võib kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusgrupi ärimudel tekitada kriisilahenduse korral likviidsusvajadusi.

- b) Mil määral on olemas protsessid ja suutlikkus, et i) hinnata kriisilahendusstrateegia rakendamiseks vajalikke likviidsus- ja rahastamisvajadusi, ii) mõõta likviidsuspositsiooni kriisilahendusemenetluses ja selle kohta aru anda ning iii) teha kindlaks ja mobiliseerida olemasolevad tagatised, ning mil määral saab neid kasutada rahaliste vahendite hankimiseks kriisilahenduse ajal ja pärast seda.

6. Infosüsteemid ja andmenõuded

Mil määral kindlustus- või edasikindlustusandjad või kindlustusgrupid on kehtestanud piisavad juhtimisinfosüsteemid, väärtuse hindamise suutlikkuse ja tehnoloogilise infrastruktuuri, et anda teavet, mis on vajalik i) kriisilahenduse kavade väljatöötamiseks ja haldamiseks, ii) õiglaseks, usaldusväärseks ja realistlikuks väärtuse hindamiseks ning iii) kriisilahenduse meetmete tulemuslikuks rakendamiseks, ka kiiresti muutuvates tingimustes.

7. Teavitamine

Mil määral on kindlustus- või edasikindlustusandjad või kindlustusgrupid kehtestanud teavituskavad, et tagada asjaomaste sidusrühmade õigeaegne, usaldusväärne ja järjepidev teavitamine ning toetada kriisilahenduse meetme rakendamist, samuti mil määral nad on kehtestanud juhtimiskorra, et tagada nende kavade tulemuslik elluviimine.

8. Juhtimine

Mil määral on olemas usaldusväärsed juhtimisprotsessid, mis hõlbustavad kriisilahenduse meetme ettevalmistamist ja rakendamist, sealhulgas i) asjakohase teabe õigeaegne ja täpne esitamine korrapäraselt ja sihtotstarbeliselt, ii) tulemuslik järelevalve kriisilahenduse kavandamise ja kriisi ajal ning iii) tõhus otsuste tegemine kriisilahenduse ajal.

9. Usaldusväärsus ja mõju

- a) Mil määral vastab kriisilahenduse meede kriisilahenduse eesmärkidele ja on usaldusväärne, hinnates muu hulgas tõenäolist mõju kindlustusvõtjale, võlausaldajatele, vastaspooltele ja töötajatele.
- b) Mil määral saab kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusgrupi kriisilahenduse mõju reaalmajandusele või finantsstabiilsusele piisavalt hinnata ja piirata kriisi levikut, võttes arvesse võimalikke meetmeid, mida kolmandate riikide ametiasutused võivad võtta.
- c) Mil määral on olemas kokkulepped ja vahendid, mis võiksid hõlbustada kriisilahendust kindlustusgruppide puhul, mille tütaretevõtjatest kindlustus- või edasikindlustusandjad on asutatud eri jurisdiktsioonides.